

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MISTLETOE'S

Kiss

CLARA MAYNE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Clara Mayne

Ökseotunun Öpücüğü

Telif Hakkı © 2024 by Clara Mayne

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez.

Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir web sitesinde yayınlanması veya başka herhangi bir yolla dağıtılması yasa dışıdır.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Clara Mayne, bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Clara Mayne, bu yayında atıfta bulunulan harici veya üçüncü taraf İnternet Web Sitelerinin URL'lerinin kalıcılığı veya doğruluğu konusunda hiçbir sorumluluk kabul etmez ve bu tür Web Sitelerindeki herhangi bir içeriğin doğru veya uygun olduğunu veya olacağını garanti etmez.

Şirketler tarafından ürünlerini ayırt etmek için kullanılan tanımlamalar genellikle ticari marka olarak talep edilir. Bu kitapta ve kapağında kullanılan tüm marka isimleri ve ürün isimleri, ilgili sahiplerinin ticari isimleri, hizmet markaları, ticari markaları ve tescilli ticari markalarıdır. Yayıncılar ve kitap, bu kitapta adı geçen herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkili değildir. Kitapta atıfta bulunulan şirketlerin hiçbirisi kitabı onaylamamıştır.

Birinci baskı

*Bu kitap Reedsy'de profesyonel olarak dizilmiştir
Daha fazlasını reedsy.com adresinde bulabilirsiniz*

"...Şehvet Duyan Bayanlar..." için

Miss Marple'ın gençlik günlerinde
'seks' kelimesinden söz edilmemişti,
ama bol bol seks yapılmıştı...

Agatha Christie'den
Karayip Gizemi

İçindekiler

Önsöz

1. Bölüm 1

2. Bölüm 2

3. ubelong2me@myy_ahoo.com

4. Bölüm 4

5. Bölüm 5

6. Bölüm 6

7. ubelong2me@myy_ahoo.com

8. Bölüm 8

9. Bölüm 9

10. Bölüm 10

11. ubelong2me@myy_ahoo.com

12. Bölüm 12

13. Bölüm 13

14. ubelong2me@myy_ahoo.com

15. Bölüm 15

16. Bölüm 16

17. Bölüm 17

18. ubelong2me@myy_ahoo.com

19. Bölüm 19

20. Bölüm 20

21. ubelong2me@myy_ahoo.com

22. Bölüm 22

23. Bölüm 23

24. Bölüm 24

25. Bölüm 25

26. Bölüm 26

27. Bölüm 27

28. Bölüm 28

Önsöz

*Bu kitap karanlık temalar içermektedir ve olgun okuyucular içindir. Tetikleyicilerin tam listesi ve ekstra içerik için lütfen Clara Mayne'in web sitesini ziyaret edin:
<https://claramayneauthor.my.canva.site>*

1

Bölüm 1

"Noel affetme ve kinleri bırakma zamanıdır."

Agatha Christie'den *Noel Pudingi Macerası*

Maddy daha önce hiç eski model Rolls-Royce kadar güzel bir arabaya binmemişti. Motor rahatlatıcı bir şekilde uğulduyor ve onlar yola koyulurken yol boyunca süzülüyor gibiydi.

gidecekleri yere. Parıldayan kıvrımlar ve yeni cilalanmış deri koltukların kokusu, amatör hafiye Tabby Merryweather ile aşık olduğu Markus arasında yazabileceği sahneler için her türlü ilhamı veriyordu. Markus'un, ikilinin gizem çözme metodolojisi hakkında bir başka tartışmadan sonra yolun kenarına çektiğini hayal etti. Tabby'nin didişmesi bir tür aşk diliydi, bunu sadece kendini muhtaç hissettiğinde ve Markus'un yakasını tutuşturmak istediğinde yapıyordu. Onu Rolls'un arkasına iter, arkasından tırmanırken yumuşak deri üzerinde kayardı. İri ellerinden biri elbisesinin altından kayıyor, ıslak göbeğine kabaca erişirken hortumunu yırtıyordu. Parmağıyla onu okşuyor, sıcak nefesi yavaşça kalçalarında geziniyordu...

Ne yazık ki, nefes kesici derecede iyi fikirler her zaman en uygunsuz zamanlarda aklına gelirdi.

"Maddy, dinliyor musun? Şu anda neredesin? Dikkatini vermelisin, bu konuk listesi. Benim için okuyabilir misin?"

Maddy gözlerini kırıştırtarak gerçekliğe geri döndü ve Sara'nın hızlı sorularının sonunu yakaladı. Kafasının içinde o kadar kaybolmuştu ki

Sara'nın arkada onunla birlikte oturduğunu unutmuştu. Maddy'nin, daha doğrusu Madeleine Montgomery'nin yeni gizemli romanı *Blood Under the Mistletoe*'nin tanıtım partisine gidiyorlardı. Her zamanki yumuşak romanlarından biraz farklıydı. Geçen yıl boyunca farklı, daha karanlık, biraz çarpık ama inkar edilemez derecede ateşli bir şeyler denemek için ilham almıştı. Okurlarının bir değişikliğe hazır olduğunu umarak, bu gece yeni bir kitabı tartışmanın yarattığı endişeyi bir kenara bırakıp biraz eğlenmeye kararlıydı.

"Davetli listesini okumama gerek yok Sara, tanıtım ekibi hep aynı kişileri davet ediyor. Sanırım çoğuyla son kitap tanıtımında tanıştım, ödül törenlerinden ve iki ay önce yaptığımız aşk kitapları kongresinden bahsetmiyorum bile."

Sara onun reklamcısıydı, işinde harikaydı ama Maddy bazen hayal kırıklığına uğramaktan kendini alamıyordu. Cupid Press'in en çok satan yazarlarından biri olarak, evde cinayet planları yapmak ve karakterleri için baharatlı senaryolar hayal etmek yerine çok sayıda yayın partisine, imza gününe ve kitap fuarına katılmak zorunda kalıyordu. Kitaplarını tanıtmaya ihtiyacını anlıyordu, onları okuyucularının ellerine ulaştırmak istiyordu ama hilelerden pek hoşlanmıyordu ve bu lansman partisi bir tanıtım ve pazarlama ekibinin rüyalarını süslüyordu.

Yayıncısı *Ökseotunun Altındaki Kan* için elinden geleni yapıyordu. Maddy bunun, yazdıklarının yeni ve daha keskin bir yöne kaymasından kaynaklanan bir gerginlikle ilgili olabileceğini düşündü. Rahat, düz romantizmle tanınıyorlardı ve henüz türün karanlık tarafına dalmamışlardı.

Cupid Noel arifesinde gösterişli bir lansman partisi düzenlemeye karar vermiş, şık bir kır evi kiralamış, uşağı ve personeli ile birlikte ev sahipliği yapmıştı. Plan, yılbaşı gecesini

Noel ortamı ve romanının konusu, konukların 1920'lerin kıyafetlerini giydiği, ipuçlarını aradığı ve bir cinayeti çözmeye çalıştığı bir cinayet gizemi partisi ile. Maddy bunun biraz abartılı olduğunu düşünüyordu ama konukların buna bayılacağından emindi, özellikle de güzel yemekler ve bol kokteyller eşliğinde.

"Bakers Books ve SM Jones'daki alıcıları gerçekten ikna etmelisin Maddy. Onları birbirlerine düşürmek için yazar zekanı kullan, biliyorsun delicesine rekabetçiler. Bu kitaptaki tek başarının verdikleri ilk siparişin büyüklüğüne bağlı olduğunu düşünmelerini sağla... bez kaplı, resimli özel kitaplardan ve ücretsiz kitap ayraçlarından bahset. Bunu yiyip bitirecekler ve umarım, büyük siparişler ve özel ürünler için bir açık artırma savaşımız olacak."

Maddy iç çekti. "Film yöneticisini tavlama gerektiğini sanıyordum! Geçen yıl Penelope Smythe'ın *En Günahkâr Cinayet'inin* haklarını satın almadı mı?"

"Evet! Görünüşe göre, 'klas' müstehcenlikten hoşlanıyor, her ne demekse ve bilirsiniz gizem her zaman satar. Penelope'nin altı haneli bir ödeme ve sonraki iki kitabının hakları için bir sözleşme aldığı söyleniyor. Amerika'dan sadece parti için geliyor ama Penelope'den bahsetmeyin; bunun gizli kalması gerekiyor."

"Tamam, alıcıları manipüle edin, film yöneticisini ikna edin, peki ya kitap influencer'ı? Yarım milyon takipçisi var. Onunla daha önce hiç konuşmadım, genelde etkinliklerde tüm zamanını telefonunu havaya kaldırıp canlı yayın çekerek geçiriyor. Yine de iyi iş çıkarıyor; eleştirileri her zaman isabetli ve yeni yetenekler keşfetme konusunda harika."

"Emin değilim, sadece ona yağ çek," dedi Sara. "Bu hafta içinde ona türünün tek örneği özel bir basın paketi göndereceğim. Şampanya, çikolata, imzalı özel bir baskı ve yeni kolonya Alpha'nın tam boy bir örneğini elime almayı başardım. Sözde, deri gibi kokuyor ve

Sedir ağacı ve fırtına öncesi ozon kokusu. Halkla ilişkiler guruları bana bunun erkeksiliğin özünü temsil ettiğini ve her küçük kara kalpli kitap eleştirmeninin eline almak için can attığı şey olduğunu söyledi. Şüpheyeye düştüğünüzde biraz kişisel bakım rüşveti her zaman işe yarar."

"Birkaç dakika içinde orada olacağız hanımlar," diye bağırdı şoför onlara. "İlerleyen saatlerde yoğun kar yağışı olacak, eğer alma saatini ayarlamak zorunda kalırsam size haber veririm. Bu eski arabalar, köy yolları ve buzlu hava her zaman iyi bir uyum sağlamıyor, ama umarım çok kötü olmaz."

Sara heyecan içinde ciyakladı. "Vay canına! Noel arifesinde kar! *Ökseotu Altında Kan'ın* başında kar yağmıyor muydu? Tam da doğru parti ortamından bahsediyoruz! Sinemacıyı etkileyecektir. Amerikalılar İngiliz filmlerini sevmez mi? Noel arifesinde karlar içindeki eski bir kır evi bunu yapmalı! Bu akşam ne kadar büyüleyici görüldüğünü söylemiş miydim? Evine uğrayıp seni her zamanki rüküş halinden kurtarmanın iyi bir fikir olduğunu biliyordum. İncili seksi vintage elbisen... Mükemmel görünüyorsun. Biz gelmeden önce biraz daha dudak boyası sürersen hepsinin aklını başından alırsın..." diye aceleyle sözlerini bitirdi. Sara her zaman çok konuşurdu; coşkusu bulaşıcıydı.

Maddy etkinlikler için giyinmek söz konusu olduğunda kendisine söyleneni yapmaya alışkındı. Sara bu noktada onun hem stilisti hem de reklamcısıydı. Genellikle dağınık bir topuz, yoga pantolonu ve bir tişörtle daha rahattı, temelde yatak odasında bir masa olan evinin 'o ce'sinde dolaşıyordu. Maddy'nin masum görünümlü gri gözlerinin ardında genellikle dönen müstehcen düşünceleri yalanlayan hoş bir zarafeti vardı. Burnundaki ve yanaklarındaki çiller, yılın başlarında saçlarını boyadığı uçuk pembeyle birlikte genç görünümüne katkıda bulunuyordu. Dövmeler ilk romanı yayınlandığında başlamıştı, bunu biraz dövmeye kutlamıştı ve şimdi her yeni kitap çıktığında dövmelerine geri dönüyordu

Doğu Londra'daki en sevdiği sanatçı ve bir tane daha ekletti. Noel'den sonra yeni bir parça için ziyarete gelecekti ve kolunda sürünen kitap temalı kola bir ökse otu dalının yakışacağını düşünüyordu. Dövmeler aslında yeni romanına daha iyi uyuyordu, belki de karanlık tarafta yazmaya devam ederse, konfor alanından çıkıp buğulu bir göz veya boğucu bir kırmızı dudak yapmayı öğrenirse, sadece biraz imaj revizyonuna ihtiyacı vardı.

Maddy arabanın camından dışarı baktı ve mekâna girdiklerinde uzun yolu kaplayan etkileyici çitlere göz attı. Yeni yağmaya başlayan kar tanelerinin arasından ev görüldüğünde şaşkınlıkla iç geçirdi. Cupid kendini aşmıştı. Romanını yazarken hayal ettiği her şey buradaydı: 18. yüzyıl mimarisi, şenlikli çobanpüskülü ile süslenmiş süpürgelikler ve büyük, heybetli kapının üzerinde kırmızı şeritli yaprak dökmeyen bir çelenk. Çok kanatlı güzel pencerelerden Noel ışıkları parıldıyor ve zarif bacalardan hafifçe dumanlar yükseliyordu. Ev kraliyet dönemini andırıyordu ve Bay Darcy'nin büyük bir arabayla Bayan Elizabeth Bennet'a kur yapmaya geldiğini hayal edebiliyordu.

Arabadan inip taze karın üzerine çıktı ve temiz, berrak havayı içine çekti. Sara'yı beklerken, muhteşem evin kapısı açıldı ve siyah beyaz şık bir takım elbise giymiş, şık ve yaşlı bir beyefendi görüldü.

"Hanımlar, benim adım Michaels. Ashbourne Malikanesi'nin kahyasıyım. Sizi biraz daha sıcak bir yere götürelim." İçeri girdiklerinde Michaels paltolarını taşımalarına yardım etmek için ısrar etti ve paltolarını geleneksel kıyafetler giymiş genç ve güzel bir kadına verdi. hizmetçinin Kıyafet. Bu Giriş salon oldu sadece zarif karo döşemeleri ve büyük bir merdivene çıkan pelüş kırmızı halısıyla dış cephe kadar görkemliydi. Michaels onları girişten uzaklaştırarak devasa bir Noel ve ahşap panelli bir koridordan aşağı.

Az ilerideki bir kapıda durakladı. "Konuklardan bazıları çoktan geldi ve ana salonda yerlerini aldılar. Kimi anons edeyim?"

"Ben Cupid Press'ten Sara Weston ve karşınızda Ökseotu Altında Kan'ın yazarı Madeleine Montgomery."

Salona alındıklarında uşak yüksek ve neşeli bir sesle, "Saygıdeğer Madeleine Montgomery ve Bayan Sara Weston," diye bağırdı ve ön kapının yanındaki yerine çekildi.

Bölüm 2

"Suçun içinde her zaman romantizm vardır."
Agatha Christie'den *Hercule Poirot'nun Noel'i*

MAddy, odanın en ucundaki büyük şöminenin yanında toplanan bir grup misafire kibarca gülümsedi. Bir an için rahat mekânın etrafına göz gezdirdi, 1920'lerin havasını yeniden yaratmak için harcanan çabayı takdir ediyordu. Oda bir çift parlak deniz mavisi kadife kanepe, uyumlu koltuklar ve büyük, geometrik desenli bir halı ile döşenmiştir. Metal ve cam zigon sehpa art deco bir dokunuş katarken, sağlam kitaplıklardan oluşan bir duvar odaya yaşanmışlık hissi verdi. Modern bir hoparlör sisteminden, muhtemelen Jelly Roll Morton'a ait canlı bir festival caz melodisi çalıyordu, ancak Maddy elinde olmadan vinilin sıcak çıtırtısını diliyordu.

Odanın bir köşesinde yaklaşık bir metre boyunda bir Noel ağacı duruyordu. Parıldayan ışıkları bronz, gümüş ve altın bibloları aydınlatıyor, dalların üzerine parıldayan inciler dökülüyordu. Büyük olasılıkla yakındaki ormandan gelen köknar ağacının taze, odunsu kokusu havayı dolduruyordu. Geceyi kim planladıysa belli ki tarihi araştırmalarını iyi yapmış, *Ökseotu Altında Kan'ın* ortamını ayrıntılara dikkat ederek yakalamıştı. Maddy kendini romanına adım atmış gibi hissetti, zaman makinesi olmadan hayal ettiği dünyaya bu kadar yakın olabilirdi.

Sara, Maddy'nin konuklarla tanışmak için odanın içine doğru ilerleme konusundaki isteksizliğini fark etti. "Önce bir içki alsak nasıl olur?"

hmm?" Maddy'nin kolundan tutarak onu bir barmenin kokteyl karıştırmakla meşgul olduğu tarafa götürdü. Daha yakından inceleyen Maddy, ağarmış saçlarını arkaya atmış, şık bir smokin giymiş barmenin aslında Cupid'in satış ve pazarlama müdürü Daniel Scott olduğunu fark etti.

"Kahretsin, Dan arıyor," diye fısıldadı Sara'ya.

Maddy, Bookseller's Choice Ödülleri'nde içkiyi fazla kaçırdıktan ve başarısız bir şekilde onu otel odasına geri getirmeye çalıştıktan sonra altı aydır ondan uzak duruyordu. Yanlışlıkla Maddy'nin baharatlı romanlar yazdığı için onun adı avanslarına açık olacağını düşünmüştü.

"Odama geri dönüp *A Woman Sconded*'in sekizinci bölümündeki o sahnenin pratikteki uygulamasını bana göstermeye ne dersin?" diye sarhoşça gevelemişti. Bu bölüm, Tabby ve Markus'un ev halkının geri kalanı dışarıdayken kendilerini personel mutfağında buldukları ve dava ortasındaki gerginliği atmaya karar verdikleri bölümdü. Markus, Tabby'yi mermer tezgâhın üzerine uzanmaya ikna etmişti, çıplak bir haldeyken göğüslerini ve amını çilek reçeli ve kaymakla sıvamıştı. Daha sonra onu taze pişmiş çöreklerle en iyi kremalı çay gibi yemişti.

Sara bu sefer onu kurtarmaya gelmiş, aceleyle gelip Maddy'nin gitmesi için bir bahane uydurmuştu. Ama Dan kolunu okşayıp bir dahaki sefere onu yakalamakla ilgili bir şeyler mırıldanmadan önce değil, "Eww!" Dan'le edebi fantezilerinden birini yeniden canlandırma düşüncesi midesini bulandırıyor, geçen yılki yaz pikniğinde karısı Susie'yle kısa bir süre tanıştığını ve biraz sıkıcı olsa da gerçekten iyi görüldüğünü söylemeye gerek bile yok.

Dan karıştırdığı içkiden başını kaldırdı ve kadehiyle onları selamladı. "Hanımlar," diye sıırttı ve yoğun bakışlarını Maddy'ye odakladı. "Harika görünüyorsun, değil mi tatlım, kadınsı cazibenle bize yüklü siparişler getirmeye çalışıyorsun, ha?" Dudaklarını yaladı ve Maddy'nin göğüs dekoltesine baktı, "Evet, önemli kadınsı hünerler."

"Bu akşamki suarede yemek öncesi içkiler için yakışıklı barmeniniz olacağım. Kokteyller konusunda becerikliyimdir, geçen yıl eski top ve zincirle şu miksoloji derslerini aldım. Bir isteğiniz olursa buralarda bir yerde bir tarif kitabım olduğuna eminim ve iyi bir Gin Ricky veya Gimlet yaparım. Ama en sevdiğimiz küçük romantik yazarımız için bu akşam menüde özel bir kokteylimiz var, 'Ökseotunun Öpücüğü'. Doğrudan romanının sayfalarından Maddy, zencefil, bal şurubu, votka, Campari, nar suyu ve bir tutam limon... zehir dahil değil, eh! Şimdiye kadar yaptığım tek şey bu, herkes meşhur içkiyi denemek için bir şans istiyor."

"Kulağa harika geliyor Dan," diye yüzünü buruşturdu Sara, Maddy'nin etrafını saran endişe bulutunu fark ederek, "iki Ökseotu Öpücüğü lütfen. O zaman Maddy'nin yapmasını istediğin şu 'ortama karışma' işine devam etsek iyi olur, değil mi?"

Dan başını salladı ve karıştırmakta olduğu içecekleri uzattı. "Afiyet olsun! Madeleine, daha sonra benim için biraz zaman ayır. Yeni kitabı tanıtmak için birlikte nasıl çalışabileceğimizi ve belki de bu serinin bundan sonra nereye gideceğini tartışmak isterim," dedi göz kırparak.

"Sanırım az önce ağzıma biraz kustum, geri çekilin, geri çekilin!" Sara sümüklü patronundan uzaklaşıp kahkaha ve sohbet seslerine doğru ilerlediklerinde tısladı.

Şöminenin etrafında kümelenmiş küçük gruba yaklaştılar. Maddy bir kez daha şöminenin üstündeki çobanpüskülü yaprakları, kırmızı meyveler, tarçın ve kurutulmuş portakallarla süslü devasa bayram çelengine bakarken detaylara gösterilen özenden etkilendi. Harika kokuyordu ama konukların Noel ruhuna girmesine yardımcı olacak gibi görünmüyordu. Bakers Books'tan Prieshe Mukta, SM Jones'tan Moira Walsh ile bir sohbet savaşına girmiş gibi görünüyordu. Bu ikili etkinliklerde karşılaştıklarında birbirlerini ve kendi kitap zincirlerini aşağılamayı seviyorlardı ama içten içe

Maddy aralarında kaynayan bir gerilim sezdiğini düşünüyor ve fırsatını bulduklarında hızlı bir nefret sikişi için birlikte gizlice kaçtıklarını hayal etmekten hoşlanıyordu. Bazen sıkıcı, günlük etkileşimlerde sürekli olarak buhar potansiyeli görmenin bir hediyeden ziyade bir lanet olduğunu, tüm aşk yazarlarının bununla yaşamayı öğrenmesi gerektiğini düşünüyordu. Sık sık bu 'yeteneğin' sektörel etkinliklerde Moira ve Priesh'e değil de itfaiyecilere ya da seksi bir doktora bakarken ortaya çıkmasını umuyordu. Yine de onları izlemek hiç sıkıcı değildi.

Konukların hepsine gizemli cinayet için karakter kartları önceden verilmişti ve buna göre giyinmişlerdi. Moira mavi saten bir elbise, bir ton ışıltılı kostüm mücevheri ve bir sürü makyajla çok göz alıcı görünüyordu. Havuç kırmızısı saçları elbisesinin mavisi karşısında çok güzel duruyordu, sadece sürdüğü neredeyse neon pembesi ruj utanç vericiydi, pembe kızılar için gerçekten iyi bir renk değildi.

Priesh eski kırmızı kadife bir sigara ceketi ve kravat giymişti, dudaklarının üzerinde devasa bir bıyık vardı, pek rahat görünmüyordu ve Maddy 'Ökseotu Öpücüğü'nün köpüğünün çirkin canavarından damladığını görebiliyordu. Kokteylindeki aksilik dışında oldukça seçkin göründüğünü kabul etmek zorundaydı, genellikle kıyafet yönetmeliği ne olursa olsun partilere kot pantolon ve tişörtlerle gelirdi, bu yüzden lansman için harcadığı çabayı takdir etti. "Ne kadar heyecan verici!" Sara ellerini çırparak gruptaki diğer konuklara baktı ve "Hangi kartları aldınız?" diye sordu. Koyu renk kıvrıcık saçlarını sıvazlayarak, "Ben baştan çıkarıcı Kabare şarkıcısıyım ve Maddy de tabii ki ünlü yazar." Sara kesinlikle rolüne uygun görünüyordu, her zaman giyinmek seksi bak Zahmetsiz ve bu gece püsküllü, ipeksi gümüş bir elbisenin içine sıkışıp kalmıştı.

ne zaman hareket etse sallanan bir etek.

Moira kokteylinden büyük bir yudum alarak ve karakter kartını havada sallayarak, "Zengin dul rolünü oynuyorum," diye cevap verdi.

Priesh, "Ben emekli generalim," diye homurdanarak Moira'nın çırpınan elinden uzaklaştı.

Kitap fenomeni Helen ya da takipçileri tarafından daha çok bilinen adıyla "@romance4lif", "Karakterlerden mi bahsediyoruz? Ben genç ve güzel bir mirasçıyım, hafta sonunun çoğunu Poirot'nun tekrarlarını izleyerek ve kostümüm üzerinde çalışarak geçirdim. Takipçilerimden hangi elbiseyi giyeceklerini oylamalarını istedim ve Noel günü bu kolyeyi hediye edeceğim" dedi ve parmaklarının arasında döndürdüğü siyah inci dizisini göstererek "...kitabınızın imzalı bir kopyasıyla birlikte Maddy. Bu parti dahice bir fikirdi, çok zekice. Ev harika ve tüm şenlikli dokunuşlara bayıldım. Dan'in kokteylleri karıştırdığı bir canlı yayın yaptım bile. İpuçları ortaya çıktıkça biraz daha çekeceğim ve büyük finalde katili açıklayacağım. Takipçilerim evde bekliyor, kötü adamın kim olduğunu öğrenmek için can atıyorlar, kara kalpli bir kötü adamı seviyorlar, özellikle de Noel'de!" Helen büyük, duygulu kahverengi gözleri, iri saçları olan çekici bir kadındı ve Maddy onun diğer büyük 'özelliklerini' en iyi şekilde kullanmayı sevdiğini fark etmişti. Hafif kısık bir sesi vardı, derin ve pürüzsüzdü, bunun genel olarak şehvetli imajına yardımcı olduğuna şüphe yoktu. Kendisini Karanlık Romantizm'in Kraliçesi olarak tanımlıyor ve öyle görünüp öyle konuşmayı seviyordu.

Helen kaşlarını kaldırdı, "Söylemeliyim ki, Maddy, ben Okuduğumda şaşırdım, her zamanki tarzınız değil, değil mi? Merryweather serisini her zaman bir tutam baharat içeren rahat bir seri olarak düşünmüşümdür. Romantizmin karanlık tarafını seven bizler için sıcak, rahatlatıcı okumalar, yeni seri ise çok daha cesur," dedi uzun koyu kırmızı tırnaklarını bardağına vurarak. "Buhar 5 acı biberin hemen üstünde! Ah... o küvet sahnesi!"

Maddy bu sahneyi yazdığında, 'ubelong2me@myyahoo.com' adresinden gelen bir başka e-postadan sonra sinirlenmiş ve hayal kırıklığına uğramıştı. Gevşemek için küvetini sıcak su ve yasemin kokulu köpüklerle doldurmuş, sonra içine girmiş ve hayal gücünün çılgınca çalışmasına izin vermişti. Yaklaşık bir yıl önce isimsiz e-postalar almaya başladığından beri fantezileri giderek daha ayrıntılı ve çılgınca hale gelmişti. Bunların arkasında kimin olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ve çoğu insan böylesine saplantılı ve müstehcen düşünceler gönderen bir hayranını polise ihbar ederken, Maddy kendini kaptırmış, onları tekrar tekrar okumaya devam etmişti. Onda bir sorun mu vardı? Büyük olasılıkla, ama yeni bir posta bildirimi çıktığında çok lezzetli bir heyecan duyuyordu. O küçük ping sesine bağımlıydı ve sanki onu her duyduğunda amcığı ıslanmaya şartlanmış gibi hissediyordu.

Kendisine 'bir numaralı hayranı' diyordu. Tüm kitaplarını okumuş ve saplantısı konusunda hiç çekinmeden dürüst davranmış. Ona tam olarak ne yapmak istediğini ayrıntılı olarak anlatıyordu, mesajları bol miktarda çılgınca açıklamayla doluydu. Paylaştığı fanteziler karanlık, sapıkça ve biraz da dengesizdi, Maddy'nin içinde huzursuz bir şeyler uyandırıyor. İçinde uyanan canlı görüntüleri serbest bırakmanın tek yolu onları kâğıda dökmek, yeni karakterleri Hettie ve onun karanlık, sahiplenici sevgilisi Felix'e hayat vermektir.

Kendini sık sık 'bir numaralı hayranının' neye benzediğini, ellerinin teninde nasıl bir his uyandırdığını merak ederken buluyor ve tüm bu özlemlerini yazılarına aktarıyordu.

İlk başta, korktuğu için e-postalara cevap vermedi, yaptığı bazı yorumlar onu siber takip ettiğini gösteriyordu ve onu cesaretlendirmek istemedi, ancak bir süre sonra, onun kirli küçük sırrı haline geldi ve heyecanını mahvetmek istemedi. Maddy gerçek ilişkilerin zor olduğunu fark etmişti. Son erkek arkadaşı tam bir pislikti, şöhretini kıskanıyor ve onunla olan yakınlığı konusunda güvensizdi.

onu karakterleriyle aldatmakla suçluyor. Büyük göz devirme.

Maddy'nin gizemli hayranı belli ki onun yazdıklarını beğeniyordu ve e-postalarının müstehcen doğası bir yana, ara sıra izlemekten hoşlandığı filmlerden, okuduğu diğer yazarlardan ve hatta kurtardığı yavru köpeği Milton'dan bahsediyordu. Onunla arasında bir bağ olduğunu hissediyordu, ona yazdığı günlerde biraz daha az yalnız hissediyordu ve bazı açılardan bu en tehlikeli şeydi. Baştan çıkarıcıydı... çok baştan çıkarıcıydı.

"Hmm," kendine gelen Maddy Helen'e cevap verdi "Eh, romantizm sadece kedi yavruları ve güller olamaz. Farklı bir şeyler yazmak eğlenceliydi, Hettie ve Felix arasındaki dinamikten gerçekten hoşlanıyorum. Felix çok baskın, ona sahip olmak istiyor ve her zaman sosyal olarak kabul edilebilir ya da yasaların kısıtlamaları dahilinde olmasa bile ona sahip olmak için her şeyi yapacak. Ve Hettie onun davranışlarını affetmekten başka bir şey yapamaz, aslında onun karanlığı onun içindeki bir şeyi, yasak olan bir şeyi çağırır. Birlikte patlayıcıydılar ve tüm bu tutku harika bir gizem çözme ikilisi oluşturdu." Maddy ürperdi, takipçisiyle olan 'ilişisini' kendi yazdığı çiftle karşılaştırmaktan kendini alamadı.

"Beni ikna etmene gerek yok Maddy, 'Mistletoe'ya bayıldım, buhar şefin öpücüğü ve o twist kelimenin tam anlamıyla beynimi acıttı. Çok ilham vericiydi!" Helen fışkırdı. "Sen ne düşündün Moira?"

"Şahsen ben beğendim ama Merryweather serisini pazarlamak bizim için daha kolaydı, imajımıza daha uygun. Bununla birlikte, çok sayıda sadık hayranınız var Maddy, yazdığınız her şeyi okuyacaklar ve daha rahat romanları tamamen terk etmediğiniz sürece yeni yönünüzü seveceklerinden eminim."

Moira'nın bu sözleri üzerine Prieshe, "Ne saçmalıyorsun Moira, karanlık romantizm, özellikle de gizemli karanlık romantizm şu sıralar çok moda! Bu tam olarak

Bizim imajımız da öyle ama zamana ayak uydurmak zorundasınız. 'Booktok bana okuttu' çağındayız! Geçen hafta kitapçılarımızdan biri mağazasının önüne 'Canavar' romantizminden oluşan bir sergi koydu. Her yerde canavar penisleri vardı! Ve biliyor musunuz, müşteriler bunu yalayıp yuttu... kelime oyununu mazur görün."

Maddy güldü, kendi payına düşen canavar, vampir ve şekil değiştiren romantizmini okumuştı ve hatta evde ilginç şekilli oyuncakları bile vardı. İnsanların her zaman rahat bir kitap okumak istemedikleri gerçeğinden kaçış yoktu, bazen vahşi tarafta yaşamak, sarkaç gibi bir penisi olan yedi metrelik yeşil bir orkla ilgili bir romantizmde kendilerini kaybetmek istiyorlardı.

Bu noktada ikinci bir kokteyl içen Sara kıkırdadı "Bana haftanın her günü bir canavar siki verin ve lütfen, lütfen düğümlü bir şekil değiştiren, bir melek veya bir iblis ekleyin ve bunu bir 'Neden Seçim' haline getirin, işte bu beş biberli bir okuma!"

Maddy tam Sara'ya beşlik çakmak üzereyken Michaels, Londra'nın önde gelen bağımsız kitapçılarından biri olan 'The New Moon'un müdürü Jude Walters'ın geldiğini duyurdu. Ahşap rafları ağzına kadar kitapla dolu küçük, sevimli bir dükkândı ve Maddy orada sandal ağacı cilasının baş döndürücü kokusunu içine çekerek saatlerini mutlu bir şekilde geçirebilirdi. Kitaplar gerçekten özenle seçilmişti ve Jude yan taraftaki binaya geçerek burayı 'The Nook' adında rahat bir kafeye dönüştürmüştü. Maddy boş zamanlarını burada geçirmekten hoşlanıyor, rahat koltuklara gömülüp bir kitap, bir kahve ve lezzetli havuçlu keklerinden bir dilim alıp diğer müşterilerin okumak için ne aldıklarını izliyordu.

Jude, Maddy'den yirmi yaş kadar büyüktü ama ne zaman karşılaştılar çok sevecendi ve sipariş ettiği son kitaplar ya da karısı Sheila'nın menüye eklemeyi düşündüğü yeni bir kek tarifi hakkında sohbet etmek için her zaman zamanı vardı. Maddy akşam yemeğinde birlikte oturabileceklerini umuyordu.

"Jude'a hangi karakteri aldın?" Maddy sordu. Jude gümüş işlemeli, dökümlü lacivert bir elbise ve başında mücevherli ipek bir türbanla bohem bir görünüm tercih etmişti. Ayrıca büyük bir çift Noel küpesi takmıştı; bir kulağında şatafatlı bir kardan adam, diğerinde ise ışıltılı bir melek vardı. Moda seçimleri her zaman biraz eksantrikti ama Maddy, Jude'un yaşına geldiğinde kişisel stil konusunda da "umurumda değil" demeyi öğreneceğini umuyordu.

Jude kolundaki küçük boncuklu çantaya uzandı ve bezle sarılmış küçük bir paket çıkardı. "Benim tarot kartı okuyucusu olmam gerekiyor, yemek sonrası eğlencesi. Bu kartları dükkânın arkasında tozlanırken buldum, bizde olduğunu bile fark etmemiştim, bu yüzden nasıl okuma yapılacağını Google'da araştırdım. Sanırım öncesinde şu süslü kokteyllerden birkaç tanesine ihtiyacım olacak," dedi Sara'nın elindeki çoğunlukla boş olan bardağa bakarak.

Maddy sırtının alt kısmında bir sürtünme hissetti ve Dan omzunun üzerinde belirince irkildi. "Sanırım bu akşam hepimiz buradayız dostlar, Yazar, Kabare Şarkıcısı, Mirasçı, General, Tarot Okuyucusu ve tabii ki ben, gösterişli Milyoner Playboy."

"Bay Kolski geldi mi?" Sara şaşkın bir ifadeyle odayı tarayarak sordu. "Kendisi Maddy'nin kitabını bir Hollywood filmine uyarlamak isteyen Amerikalı bir film yapımcısı," diye açıkladı gruba "Çok heyecan verici!" Konuklardan bir ooh ve ahh korusu yükseldi, film uyarlamaları kitap satışlarını artırmak için harikaydı, bağlantılı baskılar ve ticari ürünlerle birlikte. *Ökseotunun Altındaki Kan'ın* büyük bütçeli bir film versiyonu fikri herkesin ağzını sulandırmıştı.

Dan Sara'ya ters ters baktı, açıklamasından rahatsız olduğu belliydi. Dişlerini sıkarak cevap verdi: "Hayır, henüz gelmedi ve haber de yok. Birileri tarafından geciktirilmiş olabilir.

ama daha akşamın erken saatleri. Ancak Michaels az önce akşam yemeğinin hazır olduğunu söyledi ve biz de film yapımcımızın gelmesini bekleyemeyiz. Hızlıca bir şeyler içelim Jude, sonra da içeri girelim."

Uzaklaşmaya başladı ama daha fazla uzaklaşmadan Jude kolundan tutup onu kenara çekti. Karşılıklı hararetli sözler sarf ediyor gibiydiler, ki bu Jude'un tipik sakinliğine hiç uymuyordu. Dan sonunda onun elinden kurtulup hışım odadan çıkarken yüzü kızarmış ve elleri titremeye başlamıştı.

Maddy dikkat çekmeden izlemeye çalışırken Sara eğildi ve fısıldadı, "İşte bu bir şaşırtmaca! Filmdeki adam kaçıyor. Dedikodulara göre tüm bu parti ve Dan'in bu akşam için evi kiralamak için harcadığı para onu etkilemek içinmiş. Dan bu fikri kendisi buldu ve üst düzey yöneticilere sundu, yani bu işte çok parası var. Eğer Kolski seni ve romanlarını beğenirse, Cupid'in adını tüm gölete duyurabilir."

"Ah canım, öfkeli görünmesine şaşmamalı, onur konuğu gelme zahmetinde bile bulunmadı. Bu egosuna indirilmiş gerçek bir darbe!" Maddy kıs kıs güldü. Bir kez olsun, istemeden de olsa birinin Dan'e haddini bildirdiğini görmekten memnun olmuştu.

ubelong2me@myyahoo.com

D kulak Maddy, "Şehvet Duyan Kadınlar" başlıklı röportajınız bugün masama geldi. Şşşt! "Önce Kadınlar "a abone olduğumu kimseye söyleme,

Yemek tarifleri ve tamam, ünlü dedikoduları için de alıyorum. Bu aramızda kalsın. Sizi ön kapakta, tüm ihtişamınızla, elinizde yeni romanınızın bir kopyasıyla gördüğümdeki sevincimi hayal edin.

Bu sabahtan beri seni aklımdan çıkaramıyorum, o fotoğraflar bütün gün beni deli etti. Üç toplantı boyunca ciddi şekilde rahatsız edici bir ereksiyonla oturmak zorunda kaldım ve umutsuzca son randevularımın gitmesini bekledim.

Masamda otururken dergiyi ekranıma dayıyorum. Dekolteli, kısa siyah elbisenin içinde tam sayfa açık... çok iyi görünüyorsun. Derginin 'seksi yazar seksi kitaplar yazıyor' açısını hedeflediğini biliyorum ve şimdi sana söylememe izin ver, bunu başardılar!

Beni mi düşünüyordun, güzel kız? O fotoğraflar için poz verirken e-postalarımı ve sana yapmak istediğim tüm kirli şeyleri mi düşünüyordun? Bahse girerim külotun ıslaktı ve bana üçüncü çekimde kalçaların birbirine sıkıca yapışmış gibi göründü.

Kendimi mülakatı yapan kişinin yerine koyuyorum ve size sormak istediğim tüm soruları sıralıyorum: "En sevdiğiniz pozisyon hangisi? Ve nasıl

nefesli oyun hakkında ne hissediyorsun? Yaramaz bir kız olduşunda başlanıp şaplak atılmasından hoşlanır mısın?"

şimdi seni görebiliyorum, yaklaşıp "Sadece seninle" diye fısıldarken o kapuşonlu gözlerini bana odakladığını.

Sikim o kadar sertleşmiş ki kotumun fermuarına srtnyor ve daha fazla dayanamıyorum, biraz rahatlamaya ihtiyacım var, bu yüzden masamdan geriye doğru itiyorum ve fermuarı aşağı çekiyorum. Sikimi kavrayıp gözlerimi kapatırken sığ nefesler alıyorum ve fotoğraftaki kırmızı tırnaklı elinin beni yukarı aşağı pompaladığını hayal ediyorum. Seni daha yakına çekmek için kıçını tuttuğumda kalalarımına biniyorsun, kısa elbisen yukarı kalkıyor. Boştaki elini salarımda gezdiriyorsun ve beni zor nefes alana kadar pyorsun. Geri ekiliyorsun, bir kez daha şimdi kaygan horozumda yukarı ve aşağı kaydırmadan önce, senin olduğunu bildiğim kirli kız gibi eline tükürmek için duraklıyorsun. Tanrım, o kadar gerçekçi ki!

Gözlerimi açıyorum ve dergideki fotoğrafa, o tatlı göğüslere bakıyorum, keşke gerçekten burada olsaydın da külotunu bir tarafa kaydırıp sikimi amına sokabilseydim, benim için çok ıslak olurdun. Ve bu düşünceyle, boşalmalıyım, beni boşalttın bebeğim, tam orada masamda, ellerimin üzerine boşaldın. Senin için çok aresizdim.

İşte bir soru daha: "Benim için bu kadar çaresiz misin?"

4

Bölüm 4

"Noel bir araya gelme, uzlaşma ve kutlama zamanıdır."
Agatha Christie'den Hercule Poirot'nun Noel'i

A Evin geri kalanıyla birlikte yemek odası da güzeldi ve 1920'lerin temasına uygundu. Sara daha önce buranın sık sık dizi ve film seti olarak kullanıldığını bahsetmişti, bu nedenle ev sahipleri buranın mümkün olduğunca otantik görünmesini istiyorlardı. Şenlikli yeşilliklerden güzel dallar vardı üzerinde ve kapılar ile kırmızı dutlu Çobanpüskülü ve Sarmaşık. Çelenkler vardı dökümlü boyunca ve oda ve Maddy, yumuşak bir şekilde aydınlatılmış daha küçük bir Noel ağacını fark etti.

Bir çift Fransız kapısının yanında titreyen ışıklar.

Art deco tarzındaki yemek masası oldukça büyüktü, salonun süslemelerine uygun olarak bronz, gümüş ve altınla kaplanmıştı ve pırıl pırıl parlıyordu. Ortada çobanpüskülüne sarılmış bir çift şamdan duruyordu, yanan mumları kristal şarap kadehlerinin ve her bir yerdeki isim kartlarının üzerine ışık ve gölge düşürüyordu. Maddy, Jude'un adının yanında kendi adını bulmayı umarak kartları hızla taradı. Kitabının tanıtımı konusunda endişelenmeyeceği ve yemekten keyif alabileceği dostça bir sohbetin özlemini çekiyordu. Ama bu tür partilerin nasıl işlediğini biliyordu, Sara onu büyük olasılıkla ağır topların yanına oturtacaktı, burada geçirdiği zaman ve yaptığı sohbet büyük kitap siparişleri ya da bedava tanıtımla ödüllendirilecekti.

Tahmin edildiği gibi, Maddy kendini Helen ve Prieshe'in arasında, Moira da onun karşısında otururken buldu. Helen yemek salonuna girişlerini filme almıştı ve o boğucu sesiyle geceyi anlatmakla meşguldü. Moira her zamanki gibi Prieshe'ye hançer fırlatıyordu, muhtemelen oturma düzeninden dolayı kendini küçümsenmiş hissediyordu, ancak Maddy nedeninden emin değildi, tam karşınızdaki biriyle sohbet etmenin daha kolay olabileceğini düşünüyordu.

İki alıcının tartışmalarından zevk aldıklarından neredeyse emindi ve daha sonra masanın altında küçük bir ayak oyunu bile olabileceğinden şüpheleniyordu. Aralarındaki acı düşmanlık çok sıcaktı!

Neyse ki Dan masanın diğer ucunda oturuyordu, yoksa Maddy onun dolaşan elleri için endişelenecekti. Jude ile bir şey deneyeceğinden şüpheliydi ama birkaç kadehten sonra ne yapacağı belli olmazdı. Bu akşam çok fazla kokteyl içmiş gibi görünüyordu, yanakları kızarmıştı ve alnında boncuk boncuk terler oluştuğunu görebiliyordu. Parmakları, gizemli cinayet oyununun onu tamamen meşgul edeceğini ve gecenin geri kalanında ondan uzak tutacağını umuyordu.

Maddy yüksek bir patlama sesiyle irkildi ve Sara'nın Noel krakerlerini serbest bıraktığını fark etti. Parlak altın tüplerden birine uzandı ve Moira'dan bir gülümseme koparmayı umarak ona doğru salladı. Bu krakerler onun çocukluğunda yediklerinden çok daha abartılı görünüyordu. Maddy çocukken onları hep sevmişti; kırıldıklarında çıkardıkları tatmin edici çıtırtı, yuvarlanan hazine ve ailesine yüksek sesle okumakta ısrar ettiği bayat fıkralar.

Tam o sırada Dan kendi zamanının geldiğine karar verdi. Hafifçe sallanarak aniden ayağa kalktı ve herkesin dikkatini çekmek için bardağına vurdu. "Cupid Press adına konuklarımıza, en tatlı yazarımız Madeleine Montgomery'nin Ökseotunun Altındaki Kan kitabının lansmanına hoş geldiniz demek istiyorum. Haydi hep birlikte

sadece mükemmel bir gizem değil, aynı zamanda harika bir küçük romantizm de ortaya çıktı. Lütfen kadehlerinizi cinayet, kargaşa ve Noel neşesine kaldırın."

Herkes kadehlerini kaldırırken, Maddy Helen'in "...harika bir aşk romanı!" diye mırıldandığını duydu. Yazar!..." diye mırıldandığını duydu, "...kadın yazımına ya da romantizm türüne kesinlikle saygısı yok, Tanrı aşkına neden Cupid için çalışıyor ki!"

Maddy masanın üzerindeki isim kartıyla oynadı ve duymamış gibi davranmaya çalışarak kadehindeki şarabı döndürdü. Bu akşam Daniel Scott'la ilgili yanlış olan pek çok şey üzerine ağdalı bir şekilde konuşmanın bir yararı olmazdı, özellikle de alkol bulutu altında. Onun kişisel alana saygısızlığından, sürekli sapıkça yorumlar yapmasından ve çalışanların ve yazarların en az %90'ının kadın olduğu bir yayınevinde çalışan bariz bir kadın düşmanı olmasından nefret ediyordu. Sara'nın işini sevmesinin tek nedeninin kadın çalışanları üzerinde sahip olduğu güç ve canı istediğinde yeni yazarlar yaratıp yok edebilmesi olduğundan emindi; Cupid'in soyağacına sahip bir yayıneviyle anlaşmak için bazen çaresiz kalan yazarlar. Maddy, Sara onunla ne zaman yalnız kalsa hemen müdahale ettiği için kendini çok şanslı hissediyordu ama herkesin ihtiyacı olduğunda bir Sara'sı olmuyordu.

Yemeğin gelmesini beklerken, Jude masanın üzerine eğildi. Maddy ile konuşmak için bir masa. "Bunu yine 1920'lerde yazmaya karar vermenize ne sebep oldu, son serinin bir devamı mı? Ve bize bu yeni karakterlerden bahseder misin güzelim... Merryweather'lardan bıktın mı?"

Maddy, Jude'un sorusunu düşündü ve kendine düşünmek için bir an verdi. "Sanırım gizemleri her zaman sevmişimdir, kitapçınızda beni yeterince yutarken gördünüz," diye güldü. "Agatha Christie romanları okuyarak büyüdüm ve kendimi genç bir amatör hafiye olarak hayal ettim. Poirot'dan önce gizemleri çözüp çözemeyeceğimi görmek için saatlerimi harcadım.

Ya da Miss Marple her kitabın sonunda katili ortaya çıkarırdı. Christie'nin romanlarında her zaman bana hitap eden bir şeyler vardı ve en sevdiklerim 1920'lerde geçiyordu.

"Değişim için çok büyük bir zamandı. Kadınlar saçlarını kısa kestiriyor ve daha fazla makyaj yapıyordu, müzik ve dans küstah ve hızlıydı, filmler, otomobiller ve hatta uçaklar vardı. Dünya açıldı ve bu sadece zenginler için geçerli değildi. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra İngiltere'ye geri dönen hizmetçiler yaşadıkları deneyimlerle değiştiler, hayatlarının geri kalanını büyük evlerde geçireceklerini düşünmüyorlardı. Hayatı dolu dolu yaşamak, şehre gitmek, yeni insanlarla tanışmak, eğlenmek ve egzotik yerlere seyahat etmek istiyorlardı. Umut, ışıltı ve şampanya dolu heyecan verici bir dönemdi," dedi gülümseyerek.

"Merryweather Gizemleri benim ilk aşkımdı ve onlara her zaman değer vereceğim, Tabby ve Markus'u yazmak çok eğlenceliydi, onlar yüksek sosyete, lüks partilerde, kır evlerinde ve uzak yerlerde meydana gelen cinayetleri çözüyorlar, şüphelileri Lordlar ve Leydiler, hatta bazen kraliyet ailesi. Bir Merryweather romanında gerilim vardır ama çok karanlık değildir, baharat vardır ama çok müstehcen değildir. Okuyucular bir dereceye kadar ne bekleyeceklerini biliyorlar, en sevdikleri romantik ikiliyle rahatlatıcı bir gizem. Poirot ve Hastings gibi ama içine biraz da müstehcenlik katılmış.

"Son kitaptan sonra farklı bir şey denemek istedim, bir spin-off değil ama neden aynı dönemi devam ettirip her şeyi değiştirmeyelim diye düşündüm. Bunun gibi büyük evlerdeki hizmetkârlar hakkında yazmak," dedi elini odada gezdirerek, "... araştırma yapmak ilginçti. Kapalı kapılar ardında neler olup bittiğine bir göz atıyormuşum gibi hissettim. Zorluk ve travma yaşamış karakterler hakkında daha cesur bir hikaye yazmamı sağladı. Hem Hettie'nin hem de Felix'in savaş sırasında ölümle ilgili deneyimlerinden beslenen çok fazla tutku var.

Büyük Savaş, yenilenmiş bir yaşam arzusu ve fiziksel taraf çok daha... dünyevi.

"Ayrıca, gizem yazarlığı açısından bakıldığında hizmetçiler harika dedektifler ya da harika şüphelilerdir, evin neredeyse her yerine gidebilirler, büyük ölçüde fark edilmezler, bu da herkesin sırlarını öğrendikleri anlamına gelir ve mutfaklarda çay içerken her zaman bir dedikodu noktası vardır." Maddy şarabından bir yudum aldı ve tüm dikkatlerini ona odaklamış olan konuklara gülümsedi, yazmayı çok seviyordu ama insanlarla kitapları hakkında konuşurken her zaman çok gergindi. Az önce olduğu gibi röportajlarda sorulara aşırı hevesli ve ayrıntılı cevaplar verme eğilimindeydi ve genellikle Sara'nın onu dizginlemesine güvenirdi.

"Merdivenlerin altında neler olup bittiğini okumayı kendi adıma büyüleyici buldum. Sanırım Felix benim yeni kitap sevgilim olabilir. Acımasız bir şekilde zeki, kontrolü ele alan tavırla çok seksi ve Hettie'ye tamamen takıntılı. Tam bir Baba Dom!" Helen iç çekti. "Onu kime benzetiyorsun? Ünlü bir aktör mü? Yoksa gerçek hayatta bir Felix mi var? Umarım öyledir..."

Maddy yanaklarında istenmeyen bir kızarıklık hissetti. "Sadece hayal gücümü kullandım Helen," diye kekeledi, "belirli bir kişiye dayanmıyor." Aklına gizemli 'bir numaralı hayranı' gelince yüzünün daha da kızardığını hissetti. Neyse ki yemeklerin gelmesiyle kurtuldu, siyah beyaz giyinmiş garsonlar herkesin önüne bir çeşit salatayla dolu tabaklar koydu.

"Nefis! Sanırım bu bir Waldorf," diye mırıldandı Helen dikkati dağılmış bir şekilde. Herkes yemek yerken sohbet seyrekti, dört yemek vardı; salata, lezzetli bir balık yemeği, antep fıstığı ile doldurulmuş tavuk, çeşitli yan yemekler ve gerçek bir vay anıydı tatlı, alevlerle kaplı bireysel mini Noel pudingleri. Sonunda akşam yemeği misafirlerinin biraz gevşemesini sağlayan daha fazla kokteylden bahsetmiyorum bile

biraz. İngiltere'de nadir görülen beyaz Noel, ertesi gün ve Yeni Yıl için planları hakkında kibarca sohbet ettiler. Maddy gerçekten de hem Priesh'e hem de Moira'ya bez ciltli özel baskılardan bahsetti ve hatta önümüzdeki birkaç hafta içinde Helen's Booktok'ta olası bir canlı röportajı gündeme getirdi. İşini Sara'yı tatmin edecek şekilde yaptığını düşünüyordu ve gecenin eğlenceli kısmı olan cinayet gizeminin tadını çıkarmaya hazırdı.

Yemek sona ererken Dan boğazını temizledi ve masada oturan herkese baktı. "Gizem çözücü dostlarım... bu geceki eğlencenin geri kalanı şu şekilde işleyecek. Öncelikle, hepiniz önceden karakter kartlarını almış olmalısınız," diye devam etmeden önce kafaların onaylarcasına sallanmasını bekledi. "Bunlar size karakterinizin bir cinayete nasıl tepki vereceği, nasıl soruşturacağı ve soruları nasıl yanıtlayacağı gibi konularda fikir verecek. Bildiğiniz gibi bu akşam elbette Madeleine'in romanından esinlenildi ancak herkesin tahmin yürütmesini sağlamak için kurbanın ve katilin kimliğini Blood Under the Mistletoe'dan değiştirdik. İçinizden birine üzerinde katilin yazılı olduğu bir kart verilecek, eğer bu sizseniz kimseye söylemeyin ve soruşturmaya katılıp diğer konukları masum olduğunuza ikna etmek için elinizden geleni yapın. Tabii ki bu aynı zamanda birinizin kurban olması gerektiği anlamına da geliyor, eğer kurban sizseniz bunu gizli tutun, diğer herkes daha sonra katilin yakalanmasına yardımcı olacak herhangi bir bilgi toplayıp toplayamayacaklarını görmek için sizinle röportaj yapabilecek."

Biraz daha kafa sallama ve birkaç gergin gülüyor. "Öncelikle bu harika eski evi keşfetme ve sizi katilimize götürebilecek ipuçlarını bulmak için her köşeye bakma şansınız var. Michaels önderliğindeki sevimli personel, bulmanız için her türlü şeyi hazırlarken çok eğlendiler. İpuçlarını not edin ve kırmızı balıklara dikkat etmeyi unutmayın!

"Doksan dakika sonra ana salonda yeniden bir araya geleceğiz ve bulduğunuz kanıtlar ya da sahip olabileceğiniz teoriler hakkında birbirinizi sorgulayabileceksiniz. Son olarak, geceyi İfşa ile tamamlayacağız. Michaels sonunda gerçek katili açıklamadan önce her biriniz şüpheleriniz üzerine konuşabilir ve suçlumuzun kimliği hakkında bir tahminde bulunabilirsiniz.

"Şimdi, evi aramaya başlamadan hemen önce, hayali konuklarımızdan biri, bildiğiniz gibi, ünlü bir Tarot kartı okuyucusu ve bu akşam yemek sonrası eğlencesi olmayı nezaketle kabul etti."

Jude pek de nazik görünmüyordu ve aslında alışılmadık bir şekilde sinirli görünüyordu. Doğuştan utangaçtı ve ilgi odağı olmaktan hoşlanmazdı. Gerçi Maddy, Jude'un bu gece biraz tuhaf göründüğünü düşünüyordu, her zamanki neşeli hali yoktu ve Dan'le daha önce yaptığı tartışma da çok tuhaftı.

Dan ayağa kalktı ve kahyanın peşinden yemek odasından çıkmaya başladı. "Michaels yandaki odada bir okuma masası kurdu, lütfen takip edin ve Jude'un söylediği her şeyin değerli bir ipucu olabileceğini veya yanlış yönlendirmek için tasarlanmış olabileceğini unutmayın."

Bölüm 5

"Bu dünyada işlerin hiç de beklediğiniz gibi gitmemesi hayret verici!"

Agatha Christie'den Sonsuz Gece

MAddy grubun geri kalanını küçük, rahat bir odaya kadar takip etti. yakınlarda, o muhtemelen olur var olmuştur Eskiden erkeklerin akşam yemeğinden sonra konyak içip iş ve siyaset konuştukları sigara odasıydı. Kumaşla örtülü lambalardan gelen hafif bir ışıkla yıkanıyordu. ve Peri ışıklar o döküm a sıcak Kızdır, yaratmak duvarlardaki gölgeler.

Michaels elinde bir tepsi içkiyle çıkageldi ve içkileri konuklara dağıttı. Maddy bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildi, alkol herkesin çekingenliğini azaltıyordu. Dan'in sarhoşken yaptıklarını ilk elden tecrübe etmişti ve tekrarlanmasını istemiyordu. Moira ve Prieshe zaten gergindi ve Jude da garip davranıyordu. Sara biraz kıkırdıyordu ama yine de çoğunlukla profesyoneldi. Helen fazla içki içmemiştir, takipçileriyle sohbet ederken ve film çekerken ayık kalmıştı ve Maddy de onu izlemeye karar verdi.

Michaels odadan çıkarken sessizce alkolsüz içki servisi yapıp yapamayacağını sordu. Gecenin geri kalanında aklını başında tutmak istiyordu, kokteyller onu rahatlatmıştı ama yarın eski evi keşfettiğini hatırlamayacak kadar ileri gitmek istemiyordu. Ayrıca yarın annesinin evine gidecekti.

Noel'i Dorset'teki evinde geçirmek üzere sabah yola çıktığında, parti için seyahatini bir gün ertelemişti ve akşamdan kalma olmanın ailesiyle geçireceği zamanı mahvetmesini istemiyordu.

Tüm konuklar ellerinde içkilerini içtikten sonra odanın ortasındaki büyük masanın etrafında toplandılar. Masa siyah kadife bir kumaşla kaplıydı ve Jude'un küçük boncuklu çantası bir kenara bırakılmıştı. Boğazını temizlemek için öksüren kitapçı, karakterinin konuşmasına kabaca başladı. "Pekâlâ, benim adım Madam Delphine, tarot sanatının olağanüstü bir metresiyim. Bu akşam burada sizinle birlikte olmaktan, size kartları okumaktan ve bilgeliklerini aktarmaktan memnuniyet duyuyorum."

"Ne kadar gergin olduğunu düşünürsek bu iyi bir başlangıçtı ama bu aksan da neyin nesi?" Sara Maddy'ye fısıldadı. Jude'a dönerek ve sesini yükselterek, "Madam Delphine, lütfen önce ben başlayabilir miyim? Kartların bana söyleyeceklerini duymak için çok heyecanlıyım!"

"Evet, evet, elbette," diye mırıldandı Jude kartlarını küçük çantadan çıkarmaya çalışırken. Sonunda onları kurtardı ve Sara'ya uzattı, "Tamam, lütfen kartları ikiye ayırın ve sonra tekrar karıştırın. Onları bir süre tut ve bilmek istediğin bir şeyi ya da sana vermelerini istediğin bir tavsiyeyi düşün." Sara bunu yaptıktan ve kartları 'Madam Delphine'e geri verdikten sonra hepsi arkalarına yaslandı ve onun kartları masanın üzerine dizmesini izledi. "Çok az kişi olduğumuz için her birimiz birkaç kart seçip hızlı bir okuma yapacağım... lütfen bana karşı nazik olun, burada sadece Google'ın öğretilerinden yola çıkıyorum," dedi gergin bir kahkaha atarak.

İlk kartı çevirirken gülümsedi, "Ne kadar güzel bir kart değil mi, İmparatoriçe, kadınlığı, güzelliği ve bereketi simgeliyor. İkinci kart kaşlarını çatmasına neden oldu, "Aman... Kupa Ası. Hmm, baş aşağı, yani ters. Eh... bu genellikle acı, üzüntü veya bastırılmış duygular anlamına gelir," diye mırıldandı biraz utanmış görünerek. "Bu soruna yardımcı oldu mu Sara?"

Sara arkasını döndü, az önceki heyecanı tamamen kaybolmuştu. "Teşekkür ederim Madam Delphine, çok ilginçti," dedi sessizce.

Dan kıkırdayarak, "Bu okumaların karakterleriniz için olduğunu unutmayın, sizin için değil, hepsi eğlencenin bir parçası," dedi, "... zaten hepsi saçmalık. Moira, neden sen de denemiyorsun?"

Moira tersine çevrilmiş Aşıklar'ı seçti, bu da dışarıda olan bir ilişkiyi ve Jude'un açıkladığı Kılıçların Yedilisi'ni, ihaneti, hileyi ve yalanları temsil ediyordu. Birlikte pek hoş bir tablo çizmiyorlardı ama gecenin havasına ve Moira'nın dul karakterine kesinlikle uyuyorlardı. Belki de bir ilişkiden sonra kocasını öldürmüştü. Maddy, Jude kartların anlamını açıklarken Moira'nın yüzündeki kederli ifadeyi fark etmekten kendini alamadı ve onu gözyaşlarına bu kadar yaklaştıran şeyin ne olabileceğini merak etti.

Priest'in kartları da benzer şekilde olumsuz bir yolda ilerleyerek, cildini sağlıklı bir beyaz tonuna dönüştüren Asılmış Adam ve ardından Kılıçların Üçü ile başladı. 'Madam Delphine' bunun bir başkasının eylemleri yüzünden çekilen acıyı ve bu eylemler yüzünden kurban edilmeyi yansıttığını söyledi.

Maddy ve Helen gergin bir şekilde birbirlerine baktılar, bunun eğlenceli olması gerekiyordu, değil mi? Maddy gönüllü olmadan önce Helen cesurca öne çıktı.

"Sırada ben varım, yeter ki filme alabileyim. 'Madam Delphine'in benim için hangi kartlara sahip olduğuna dair canlı bir anketim var!" Yaklaştı ve ters çevrilmiş İmparator ve Budala kartlarını açtı. "Vay canına! Tamam, sanırım ilk kart iyi, ikincisi kötü?" Dönüp telefonuna baktı ve fısıldadı, "@smutslut, tamamen haklıydın, imzalı kopya senindir, adresini bana mesaj at."

"Aslında bunların hepsi sadece yorum," diye cevap verdi Jude sessizce. "Ama ilk kartın güç ve hırsı gösterdiğini söyleyebilirim, belki de kariyerinizi? Ve ikincisi de

tersine çevirmek, bir durum hakkında zayıf bir muhakeme veya saflık duygusu anlamına gelir." Helen bunu duyunca yavaşça gözlerini kırptırdı ve yorum yapmadan telefonuna baktı.

"Sırada Maddy var!" Sara söyledi. "Kartlar yeni kitap hakkında ne diyor?" Maddy titrek bir nefes verdi ve desteden kartlarını seçti. İlk kart olan Budala'yı ve ikinci kart olan Aşıklar'ı çevirdi.

"Aptal genellikle yeni başlangıçları ifade eder ve Aşıklar da oldukça açıklayıcıdır, ya ateşli bir aşk ilişkisine başlamak üzeresinizdir ya da yeni kitabınız gerçekten iyi iş yapacaktır," dedi Jude kocaman bir gülümsemeyle. "Ama hangisi olursa olsun, oldukça kıskandım."

Maddy'nin tarota inanmadığı düşünülürse, uğursuz kartlar gelmediğinde rahatlamıştı, onunki herhangi bir çingene şarlatanın panayırda verebileceği türden bir faldı, "uzun boylu, esmer, yakışıklı bir adamla tanışacaksın, onunla evleneceksin, ateşli seks yapacaksın ve on bebeğin olacak." Tanrıya şükür başka kara kehanet yoktu!

Tekrar bağlandığında 'Madam Delphine'i kendisi için bir okuma yaparken buldu. Helen'in "... bu adil, eğer biz bu tür bir eğlenceye katlanacaksak siz de katlanmak zorundasınız." sözlerinin sonunu yakaladı.

"Sorun değil," dedi Jude, "memnuniyetle, işte başlıyoruz, Şeytan ve Pentacles Onlusu." Hiçbir açıklama yapmadan kartları tekrar bir araya getirmeye çalıştı ama Moira ona meydan okudu.

"Ama bu ne anlama geliyor Jude?"

Görünüşte isteksiz olan Jude, "Şeytan genellikle çaresizliği ya da tuzağa düşürülmeyi temsil eder ve Pentacles'in On'u zenginliği simgeler, belki de karakterimin para sorunları vardır... her cinayet gizeminde her zaman iyi bir neden." diye açıkladı.

"Bir dakika, Dan'i unuttuk," dedi Sara, odağı açıkça rahatsız olan Jude'dan uzaklaştırarak.

"Tüh," dedi Dan elinde bir içki daha, "ne kaçırdım? Bir telefon görüşmesi yapmak için bir anlığına dışarı çıktım. Kayıp misafirimizin izini bulmaya çalışıyordum. İşte bu başlı başına bir gizem."

"Bazı önemli ipuçlarını kaçırmış olabilirsin" diye mırıldandı Jude. "Ama boş ver, şimdi senin sıran."

Dan desteden kabaca birkaç kart aldı ve masanın üzerine fırlattı. "Al bakalım, en kötüsünü yap Madam Delphine," dedi sırtarak.

Açılan ilk kart Kılıçların Yedilisi'ydi. "Eh, bunda şaşılacak bir şey yok," dedi Jude nefesinin altından. "Kılıç Yedilisi yalanları, entrikacı davranışları ve vicdansızlığı temsil eder." İkinci kartı aldı ve bir solukta çevirdi, elinde bir fincan tutan bir iskelet resmiydi. "Ölüm Kartı!" Jude titrek bir sesle fısıldadı.

"Hadi ama çocuklar!" dedi Priesh, "bu bir gizemli cinayet partisi, karakterlerden biri Ölüm Kartı'nı almadıysa yanlış bir şeyler olmalı."

"Zaten her zaman fiziksel bir ölüm anlamına gelmez, genellikle bir şeyin, bir ilişkinin ya da belki bir kariyerin sona ermesidir," dedi Jude, içkisinden bir yudum daha aldıktan sonra bardağı masanın üzerine, kartın tam üzerine koyan Dan'e yan gözle bakarak.

Ellerini birbirine vurarak Jude'u şaşırttı ve "Bu ilginçti, değil mi? Ben kendi adıma Madam Delphine'in küçük gösterisinden çok şey öğrendiğimi hissediyorum ve bu harika eski evi keşfetmeye hazırım. İkili ya da tek başınıza çalışmakta özgürsünüz, seçim sizin. Düşüncelerini not almak isteyenler için kapının yanında birkaç defter ve kalem var. Michaels ayrıca kar yağışını titizlikle takip ettiğini bilmenizi istedi, eğer yollar kötü görünmeye başlarsa geceyi biraz kısa kesmemiz gerekebilir, ancak bizi ne zaman ve ne zaman bilgilendirecek."

"Maddy, gitmeden önce konuşabilir miyiz?" Dan söyledi. Konuşmasının sonlarına doğru kelimeleri hafifçe gevelemeye başlamıştı ve Maddie, Dan dikkatini ona vermeden önce odadan kaçabilmeyi umuyordu.

"Elbette... Sara, beni bekleyebilir misin?" Arkadaşına fısıldadı.

"Elbette, hemen şurada olacağım. Bazı e-postalara yetişmem gerekiyor," diye yanıtladı Sara, bakışlarını Dan'den ayırmadan.

Diğer konuklar odadan çıkarken Dan terli ellerinden birini Maddy'nin beline koydu ve yüzüne doğru eğildi. "Bence çok iyi bir takım olduk, sence de öyle değil mi aşkım? Akşamın geri kalanını birlikte geçirmeye ne dersin, üst katı keşfedelim, aklıma senin küçük kitaplarındaki bazı sahneleri getiren bazı güzel sayvanlı yataklar gördüm."

Maddy'nin yüzündeki panik ifadesini görünce gülümsedi ve devam etti, "Geçen hafta yazarlığınızı aldığınız bu yeni yönü tartışmak için o ce'de bir toplantı olduğunu biliyor muydunuz? Bazı yöneticiler pek mutlu değil, sıkıcı küçük romanslarla sıkıcı küçük gizemler yazan eski Maddy'yi seviyorlar, temel olarak, sıkıcı eski Maddy'yi seviyorlar. İyi satıyor ve o geminin sallanmasını istemiyorlar. Ben mi?" Omuz silkti, "Seni savundum ve geri çekilmelerini sağladım, biraz farklı bir şeyler arayan pek çok okur olduğunu söyledim. Yeni Maddy'yi sevdim. Sapıkça yeni kitapları seviyorum ve kesinlikle teknenin sallanmasına aldırmiyorum" dedi ve kalçasını sıktı. "Hadi aşkım, bana borçlusun. Fikrimi değiştirdiğimi, onlara tüm kalbimle katıldığımı söylemen için tek bir kelime yeterdi ve sen de kendine yeni bir yayıncı bulmaya giderdin."

Maddy şok olmuştu, olduğu yerde donup kalmıştı. Kadın tutarlı bir düşünce oluşturmaya çalışırken nabız atışları hızlandı, adam daha önce hiç bu kadar agresif olmamıştı, sarhoşken bile ona asılmıştı ama hiç bu kadar tehditkâr olmamıştı.

Dan'den geri çekildi ve elini şiddetle kalçasından uzaklaştırdı, el çantası yere düştü ve içindekiler etrafa saçıldı. Dan'in koluna geçirdiği takım elbise ceketini de uçtu ve ceplerinde ne varsa etrafa saçıldı.

"Ne oluyor Dan! Çek ellerini üzerimden. Sarhoş ve davranışları son derece uygunsuz olan evli bir adamla ilgilenmiyorum."

Dan onun bu çıkışından hiç de endişelenmiş görünmüyordu, hatta eşyalarını yerden almak için eğilirken küçümseyerek güldü. "Yaptığın şeyleri yazan bir kadın için çok soğuk bir ineksin. Sonra konuşuruz, düşünen için sana biraz zaman vereceğim" dedi ve yavaşça odadan çıktı.

Bölüm 6

"Gerçek, kendi içinde ne kadar çirkin olursa olsun, onu arayanlar için her zaman merak uyandırıcı ve güzeldir."

Agatha Christie'den *Roger Ackroyd Cinayeti*

Maddy kıpırdamadan durdu ve tüyleri diken diken olurken titremeye başladı. Sara koşarak yanına geldi ve onu kucakladı, bir elini Addy'nin vücudunda aşağı yukarı gezdirdi.

rahatlatıcı bir ritimle geri döndü. "Lanet olsun Maddy! Bu da neydi böyle? Seni üzecek bir şey söylediğini gördüm ama sen onu itene kadar sana el kaldırdığını fark etmedim. Çok özür dilerim! Daha hızlı davranmalıyım." Eğildi ve Maddy debriyajını düşürdüğünde dağılan çeşitli eşyaları toplamaya başladı.

Maddy derin bir nefes aldı ve kendini sabitlemeye çalıştı ama elleri titremeye devam ediyordu. "Yine bana asıldı, içmeye devam ettiğinde böyle bir şey olacağını anlamalıyım. Ödül partisinden bu yana giderek artıyor ve ben de onun yolundan çekilmek için elimden geleni yapıyorum. Şikâyetle bulunmalıyım ama Ökseotu yayını için hazırlanıyordum ve aklımda çok fazla şey vardı. Bu sefer farklıydı, çok korkutucuydu, görünüşe göre Cupid beni göndermeyi düşünüyordu ama Dan onları beni tutmaya ikna etti. Ona borçlu olduğumu, bu yüzden üst kata çıkıp yatak odalarından birinde onunla seks yapmam gerektiğini söyledi!"

Maddy, Sara'nın şok olmuş gibi görünmesini bekliyordu ama onun yerine sadece başını salladı ve iç çekti. "Keşke ben de

Ama şaşırmadım, gerçekten şaşırmadım. Konu karşı cinse gelince tam bir piç kurusu. Üniversitedeki genç kadınlar, birkaç kadeh içki içtiği etkinliklerde ondan uzak durmaları gerektiğini bilirler, eli ayağı birbirine dolaşır ve düpedüz edepsizleşir."

"Bu yüzden mi genellikle bana bu kadar yakın duruyorsun ve beni yalnız bırakmaya çalıştığında araya giriyorsun?" Maddy sessizce söyledi.

Sara utanmış gibi gözlerini kaçırdı, "Özür dilerim, elimden geleni yapıyorum ve işte birbirimizi kollamaya çalışıyoruz ama bazen yeterli olmuyor, bu gece olduğu gibi."

"Ama bu iş yerinde düzenli bir şeyse, nasıl hala orada, işine devam ediyor? Eminim birileri İK'ya bir şeyler söylemiştir? Bu kadar kötü olduğunu düşünmemiştim ama az önce çok agresif ve korkutucuydu.

Sara, Maddy'nin omzunu sıkarak, "Dürüst olmak gerekirse, ayıkken ve isteyken cazibesini ortaya koyuyor, öyle ki teklif ettiği kadınların yarısı gülüp geçiştiriyor ya da kimsenin mutlu bir evliliği olan, tüm "neşeli yaşlı adam" karizmasına sahip Dan'in genç bir stajyerle ya da çok satan bir yazarla uygunsuz bir şekilde davranacağına inanmayacağından endişe ediyor" dedi. "Ayrıca uzun zamandır buralarda, diğer bölüm başkanlarıyla iyi geçiniyor, karısıyla birlikte onları sosyal olarak görüyor. İnsanlar onu seviyor, Maddy."

Sara bu noktada biraz utanmış görünüyordu, "...dediğim gibi birbirimizi kolluyoruz, kapalı kapılar ardında kimse onunla yalnız kalmıyor ve iş yemeğinden kafası güzel dönerse müdahale ediyoruz. Dolaşan eller ve kirli yorumlar genellikle bunun kapsamıdır, ancak birkaç dakika önce oldukça aşırı olduğunu söylemeliyim. Özellikle yeni kitabınızın ilk taslağını okuduğundan beri size karşı büyük bir ilgisi var gibi görünüyor. Kapak resminin onaylanmasından medyada yer almasına ve bu partinin düzenlenmesine kadar her adımda işin içinde olmak istedi. Her şeyin bir hak anlaşması sağlamakla ilgili olduğunu sanıyordum ama şimdi düşünüyorum da

odaklanmış durumda. Ökseotu kesinlikle yayınladığımız en sapkın kitaplardan biri ve Dan bunu gerçekten takdir ediyor gibi görünüyor." Maddy duyduklarına inanamıyordu, Dan'in Cupid'deki kadına nasıl davrandığına dair şüpheleri ve endişeleri vardı ama bu kadar kötü olabileceğini düşünmemişti. "Pekala, Bu O! As yakında olarak ve o ce açılır Çarşamba günü İnsan Kaynakları'ndan Margaret'ı görmeye gideceğim. Dan hakkındaki söylentileri zaten duymuş gibi görünüyor ama çok satan yazarlarınızdan birinden taciz şikayeti almak başka bir şey. Eğer beni ciddiye alıp bir şey yapmazlarsa, sanırım bu yayın kampanyası sona erdiğinde avukatlarımla görüşüp yeni bir yayıncı arayışına gireceğim. İstemiyorum, siz benim ailem gibisiniz ama bundan sonra Dan ile bir daha çalışamayacağım. Ne yaparsınız?"

Sara'yı mı düşünüyorsun?"

"Eh, bence bu konuşmayı ikimiz de biraz ayıldığımızda yapmalıyız," diyerek yüzünü buruşturdu. "Evet, Dan'in davranışı kınanacak bir şey ama Cupid'le sekiz yıllık bir iş ilişkisini çöpe mi atmak istiyorsun? Bu gecenin geri kalanını atlatmaya çalışalım ve önümüzdeki birkaç günün tadını ailelerimizle birlikte çıkaralım. Söz veriyorum Noel biter bitmez bir saldırı planı oluşturmak için buluşabiliriz. Acele bir şey yapmayalım. Seni bir rakibe kaptırmak istemem, kitaplarını seviyorum ve onları tanıtmayı da seviyorum ama Dan'in herkesi parmağında oynattığı düşünülse, seni kapı dışarı edip mutlu bir şekilde yoluna devam etmeni dileyebilirler.

"Umarım şimdiye kadar bir yerlerde bir koltuğa kıvrılmış ve sarhoş olup kendinden geçmiştir. Hadi bir not defteri alıp mutfaktan başlayalım, tüm bu drama beni tekrar acıktırdı ve hafiyelik yapmadan önce kokteylleri ıslatacak bir şeyler yapabilirim. Ben Sherlock olurum, sen de benim küçük inek Watson'ım olursun."

"Hayatta olmaz, eğer biri olacaksam bu Bayan Marple olur. Hem bir gizemi çözebilir hem de bir kazak örebilir."

Maddy onu kapıdan çıkarken takip ederek cevap verdi.

ubelong2me@myyahoo.com

D Kulak Maddy, ne tür yemekler yemeyi seversin? Kendim mi? İyi bir İtalyan yemeği severim. Beni yanlış anlama, her şeyi denerim ama hiçbir şey iyi bir Pasta alla Norma'nın yerini tutamaz. Bana bakarak bunu düşünemezsiniz ama ben çok iyi bir aşçıyım. Evet, biliyorum, "Muhtemelen kızarmış ekmek üzerine fasulye de güzel olur" diye düşündüğünüzü duyar gibiyim. Ama hayır Bebeğim, bu benim rahatlama yöntemlerimden biri, hiçbir şey mükemmel bir makarnanın tadına bakmaktan daha iyi olamaz, Özellikle de kendiniz yapmışsanız.

Ben küçük bir çocukken, Roma'dan çok uzak olmayan Casalattico adlı küçük bir yerden gelen hizmetçimiz yemek pişirirken beni mutfakta yanında tutardı. Sanırım bu beni annemden uzak tutmak içindi, annem çoğu zaman beni görmekten ya da duymaktan nefret ederdi. Her neyse, Nonna Carmel mutfakta onu izlememe izin verirdi ve tariflerini aktaracak birine sahip olmayı severdi.

Eminim yemeklerimi seversin. İtalyan yemeği sevmiyor musun? Sorun değil, ne istersen yapmayı öğrenebilirim. Ya da yemeğe çıkabiliriz.

Soho'daki "Lecami "ye gittiniz mi? Sizi oraya götürebilirim. Oldukça gözde bir yerdir ve genelde hafta sonları tıklım tıklım olur ama sanırım arka tarafta sessiz bir masa bulabilirim. Şimdi neredeyse görebiliyorum... Geçenlerde Oxford'daki okuma için giydiğini gördüğüm o ışıltılı mor elbisenin içindesin. El ele restorana giriyoruz ve herkes yanından geçerken sana bakıyor.

Masalar. Gözlerini senden alamıyorlar, Bebeğim, o elbisenin içinde çok iyi görünüyorsun, ne kadar açık olmasını istesem de açık değil, vücudunun her lezzetli kıvrımına göre kendini şekillendiriyor.

Arka tarafta bir kabine götürüldük ve sen içeri girdiğinde elbisen yukarı kalktı ve bu akşam yaramaz bir kız olduğunu ve çorap giydiğini görebiliyorum. Kahretsin, bu bana her türlü fikri veriyor, jartiyer de var mı? Hmm, kontrol etmem gerekecek ama muhtemelen açsındır, bu yüzden önce yemene izin vereceğim. İkimiz de makarna sipariş ediyoruz ve ben senin çatalından spagettiye emmeni ve dudaklarından makarna sosunu yalamanı izlerken acı verici bir şekilde sertleşmiş bir aletle oturmak zorunda kalıyorum. Buradaki yemekleri seveceğini biliyordum ama her ısırıktan sonra zevkle inlediğini duymak işkence gibi.

"Maddy, o dudakları yalamaya devam edersen sana yalaman için başka bir şey vereceğim ve eve gidene kadar beklemeyeceğim bile."

Bir an duraksıyorsunuz, tartışıyorsunuz ve omuz silkiyorsunuz, "Önce makarnamı bitirmeme izin verdiğiniz sürece."

Arkama yaslanıp son birkaç lokmayı yiyişini ve ardından memnuniyetle inleyişini izliyorum. "Bu çok iyiydi..."

Bir restoranda yemek yemeyi bile bu kadar erotik bir şeye dönüştüren şey ne? Seni eve götürmek için bekleyebileceğimi sanmıyorum.

"Tatlı için hazır mısınız? Burada harika Limoncello Cannolis yapıyorlar. Hiç yedin mi?"

Başınızı sallıyorsunuz, "Lezzetli görünüyorlar ama başka bir şey sığdırabileceğimden emin değilim."

"Eminim idare edebilirsin..." Garsonu çağırarak ikimiz için de biraz sipariş vermesini söyledim.

Güzel küçük tatlılar masaya konduğunda 'yanlışıyla' çatalımı düşürüyorum. Bütün akşam o çorapların askılı olma ihtimalini düşündüm ve bunu kendim öğreneceğim. Masanın altına çömelıyorum, bir bezle örtüyorum, kimsenin göremeyeceğini biliyorum, sonuçta kimsenin bizi rahatsız etmesini istemiyorum. Dizlerini kavradığımı ve birbirinden ayırdığımı hissettiğinde sıçırıyorsun.

"Ne yapıyorsun?"

Çıplak kalçalarına ulaşana kadar ellerimi çoraplarının ipeksi kumaşından yukarı kaydırıyorum ve başparmaklarım askı lastiğinin altından kayıyor.

"Çok şükür bebeğim, tam bir baş belasısın, biliyor musun?" Lastiği büküyorum ve iç uyluğunuzun hassas etine yapıştığında sevimli küçük bir ciyaklama çıkarıyorsunuz.

"Tatlımı burada yiyeceğim," diyorum, amını örten kumaş parçasını nazikçe bacaklarından aşağı çekerek. İç çamaşırlarını kaydırarak çıkarıp sana veriyorum, "Bunları saklasan iyi olur, kirlenmelerini istemeyiz, değil mi? Ve askıların üzerine bu küçük tangayı giydiğinizizi fark etmediğimi sanmayın... ne kadar alaycı."

Yanakların yanıyor, "utanmana gerek yok tatlım, bu gece benim için bunları giymiş olman beni çok zorluyor. Şimdi bir bebek ol ve bana şu Cannolis'lerden birini uzat." Gözlerin sağa sola dalıyor ama kimse bizi fark etmiyor, bu kabini seçmemin bir nedeni var, تنها ve ışıklar loş. Tatlılardan birini özenle alıp masanın altından uzatmanı izliyorum.

"Şimdi ellerinizi masanın üzerine koyun ve hiç ses çıkarmamaya çalışın. Sanki erkek arkadaşın az önce kalkıp tuvalete gitmiş gibi davran."

Elbiseni biraz daha yukarı itiyorum, kalçalarına gelene kadar. Vücudum bacaklarının arasına girene kadar ilerliyorum. Gerilerek kapatmaya çalışıyorsun, hayır hayır, bu işe yaramaz. Onları açık tutmak için geniş omuzlarımı kullanıyorum, parmaklarımdan biriyle tatlı limoncello kreminden biraz alıyorum ve amına sürerek seni kaplıyorum. Küçük bir inilti çıkarıyorsun ama oldukça sessiz kalmayı başarıyorsun. "İyi kız..."

"Cannoli'nin tarihsel olarak bir doğurganlık sembolü olduğunu biliyor muydunuz? Bak nasıl horoz şeklinde... Aslında rahibeler tarafından yapıldı," diye kıkırdıyorum. "Tanrım, seni bir rahibe kıyafeti içinde, bir cannoli'nin ucundaki kremayı yalarken görmek için neler vermezdim..."

Kalçanla amcığın arasındaki kıvrıma ağzım açık öpücükler kondurarak tatlıya doğru ilerliyorum. "Sanırım şimdilik yalama işini benim yapmam gerekecek." Kıvranıp uzaklaşmaya çalışıyorsun, ben de seni uyarmak için yumuşak tenini ısırıyorum. "Kıpırdama Maddy, tüm bu insanların benim için ne kadar sürtük olduğunu görmesini mi istiyorsun?"

Dilimi amındaki kremanın üzerinde gezdiriyorum ve tatlılığıyla birleşen limonun ekşi tadı dilime çarpıyor. İnleyerek işime geri dönüyorum, sen yüzüme doğru sallanana kadar yiyorum. "Biraz daha ister misin?"

"Sikeyim evet" diye nefes nefese kalırsın.

Elimdeki böreğe bakıyorum, henüz bir ısırık bile almamışım ve sonra yüzümün önündeki ziyafete bakıyorum... tamam o zaman. "Rahibelerin cannolileri horoz gibi şekillendirdiğini söylediğimi hatırlıyor musun Maddy?"

"Ne? Hayır! Hayır! Hayır!"

Cannoli'nin ucunu nazikçe içine ittiğimde itirazların çabucak ölüyor. "İşte böyle bebeğim, rahatla." Biraz daha içeri itiyorum, sonra pastadan sızan müstehcen miktardaki limoncello kremasını kemirmeye ve emmeye başlıyorum. Hiçbir şey kalmayana ve sen üzerimde titreyene kadar yiyor ve yalıyorum. Diğer lokantadakiler başlarını çevirip seni kıpkırmızı olmuş, elleri masa örtüsünü sıkarken görseler ne düşünürlerdi? Umarım kimse boğulduğunu düşünüp Heimlich manevrası yapmaya çalışmaz.

"Siktir, siktir, siktir..." diye bağırmaya başladığında Sonunda başparmağımı klitorisine bastırıyorum ve dilimi gidebildiği yere kadar içine sokuyorum. Patlıyorsun ve seni tutmak zorunda kalıyorum... "Şşş, şşş, ses yok," diye alay ediyorum, başımı kucağına yaslıyorum. Nefesimi tuttuğumda ağzımı siliyorum, dudaklarımdaki son seni yalıyorum ve masanın altından sürünerek çıkıyorum.

Çatalımı havada tutarak muzaffer bir edayla "Buldum" diye bağırıyorum ve bazı müşterilerin bana bakmasına neden oluyorum. Siz mahcup görünüyorsunuz ve ben garsonu işaret ederek "Lütfen şefe övgülerimi iletir misiniz, sanırım bu şimdiye kadar yediğim en iyi tatlıydı..." dediğimde durumu daha da kötüleştiriyorum.

Bölüm 8

"Kötüler cezasız kalmamalıdır."

Agatha Christie'den Çavdar Dolu Cep

MAddy mutfakta bir tabureye oturmuş, buzlu pencereden dışarı, gece gökyüzünden tembelce süzülen kar tanelerine bakıyordu. Mutfaktan gelen ışık parıldayan beyaz bir denizle örtülü bir bahçeyi aydınlattı, o kadar durgun ve güzeldi ki. Üzerine sessiz bir huzurun çöktüğünü hissetti, tarot odasındaki o boktan gösteriden sonra umutsuzca ihtiyaç duyduğu bir sakinlikti bu.

Sara ona bir kupa uzattı ve Maddy çikolatanın zengin tadı ve tarçının sıcaklığı diline vurduğunda inledi, "Bu nedir?"

"Sevgili kızım, bu annemin gizli sıcak çikolata tarifi, sadece Noel'de yapar, çok rahatlatıcıdır, bir kupada sarılmak gibi.... ve şu anda annemin sarılmalarından birini kullanabilirim." Sara üç numaralı kıymalı turtayı ağzına atıyordu, mutfak tezgahında taze pişmiş turtalar ve zencefilli kurabiyelerden oluşan bir tepsi bulmuşlar ve unlu mamullerin her zaman her durumu iyileştirdiğini düşünerek kendilerine yardım etmişlerdi. "Buranın ne kadar ürkütücü derecede boş olduğunu söyleyebilir miyim, personel nereye gitti?" Sara her yere kırıntılar tükürerek konuştu. "Bir şef ve akşam yemeğini servis eden adamlar vardı, şimdi ortadan kayboldular."

"Belki Michaels onları kar yüzünden eve göndermiştir, onları alacak süslü arabaları ya da taksileri yoktur ve sen

İngiltere'de nasıldır bilirsiniz, ilk kar yağdığında toplu taşıma tamamen durur. Yakınlarda bir otobüs durağı olduğunu da sanmıyorum; sanki hiçliğin ortasındaymışız gibi hissediyoruz."

"Hava durumu güncellemeleri için haberleri izliyor olması gerekiyordu, eminim şu anda yaptığı da budur. Umarım araba erken gelirse ya da kar daha da kötüleşirse bizi bulmaya gelir. Biz beklerken burada herhangi bir ipucu bulabildin mi?"

"Ben de tam arkanızdaki kilere bakmamız gerektiğini düşünüyordum, kapının hemen önünde yerde oldukça şüpheli bir ayak izi var," dedi Maddy eğlenen bir gülümsemeyle.

"Ne! Bunu nasıl kaçırdım? O kapının önünden kıymalı turtta yemek için üç kez geçtim! Sen benden çok daha iyi bir dedektifsin!"

"Umarım öyledir, büyük Hercule Poirot'dan alıntı yaparsak 'Bir şeyleri bilmek benim işim, bu benim ticaretim'. Hayatımı cinayetleri planlayarak ve sonra da çözerek kazanıyorum ve bu partinin Ökseotu Altında Kan'a dayanması gerektiğini unutmayalım, bu yüzden biraz haksız bir avantajım var. Her neyse, hadi şu baskıya bir göz atalım" diyerek defterini ve kalemını aldı.

Mutfakta yere diz çöktü ve kirli ayak izine baktı. Birkaç kâğıt parçasını yırtarak izlerin yanına yerleştirdi ve kabaca boyutunu ölçebildi. "Ben yedi numara ayakkabı giyiyorum ve bu biraz daha büyük, yaklaşık on ya da on bir numara, yani büyük ihtimalle bir erkeğe ait. Siz ne düşünüyorsunuz?"

"Evet, aynı fikirdeyim dedektif."

Maddy'nin yüzü aydınlandı, "Hep birinin bana böyle seslendiğini duymak istemişimdir. Şimdi, daha sonra şüphelinin ayakkabılarından herhangi birine bakma şansımız olursa diye taban izinin hızlı bir taslağını çizeceğim." Deseni çizmeye başladığında

defterine bakarken Sara'yı kendisine bakarken yakaladı. "Ne?" dedi. Dedi.

"Bilmiyorum, sadece Dan'le olanlara rağmen mutlu görünüyorsun, yani bundan zevk alıyorsun" diye cevap verdi Sara. "Seni kocaman bir gülümseme ve gözlerinde bir ışıltıyla görmek harika. Kitap etkinliklerinde ve partilerde seni hiç eğlenirken görmüyorum. Ama bir kır evinin soğuk zemininde oturup ipucu aramak kesinlikle sana göre bir şey."

"Çünkü beni yazarken görmüyorsunuz, yazmayı seviyorum ve eminim ki sinsi bir planın ana hatlarını çizerken gözlerimde genellikle çılgınca mutlu bir parıltı vardır ve dedektiflik fantezilerimi karakterlerim aracılığıyla yaşamaktan ne kadar keyif aldığımı söylememe gerek yok," dedi Maddie sırıtarak.

"Tamamdır, ayak izini kim yaptıysa kilerin içine bakıyordu, o yüzden kontrol etsek iyi olur. Umalım da ışık olsun," dedi Maddie ve sert ahşap kapıyı çekerek açtı. Karanlıkta el yordamıyla sağ tarafındaki duvarı yokladı, ta ki bir düğme hissedene kadar. "Et Voila! İlginç ya da sıra dışı bir şey görebiliyor musun?"

"Sağlıksız miktarda konserve sebze ve her zamanki kuru yemek malzemelerinin yanı sıra, çok sayıda örümcek ağı var ve örümcek ağlarının olduğu yerde örümcekler de olmalı," dedi Sara ürpererek. "Örümceklerden kesinlikle nefret ederim! Dur bir dakika, şurada bir bıçak ve yan tarafta otlar ya da bitkiler falan var" diyerek bir rafı işaret etti.

Bıçak keskin görünüyordu ve Sara'nın düşündüğü gibi otların değil, bir yığın ökse otunun yanında duruyordu. Maddy ökse otunu aldı ve yakından baktı, "Bu sana garip geliyor mu?" Sara'ya sordu.

"Hayır, sanmıyorum, bu gerçekten bir ipucu değil, değil mi? Sadece bu akşamki kokteyller için arta kalanlar mı?"

"Eğer şefin ya da birinin doğradığı yemek artıkları olsaydı, burada rafta durmazdı.

mutfakta, tezgahın üzerindeydi, buraya saklanmış gibi görünüyor... ama neden? Ayrıca kokteyl garnitürleri sahteydi. Eğer bunun gibi gerçek ökseotu olsaydı," dedi Sara'ya tutarak. "... bardakları süslüyor olsaydı ve biz onu yutmuş olsaydık müthiş bir parti vermiş olurduk. Bitki viskotoksin içerir, aslında zehirlidir, bir ya da iki çilek veya birkaç yaprak kusma, bulanık görme, mide ağrısı, kalp çarpıntısı ve hatta halüsinasyonlara neden olur. İçkinize düşmesini isteyeceğiniz bir şey değil." Tekrar elindeki yapraklara baktı, "İşte bu! Çilek yok! Bu kadar tuhaf görünen de bu, birisi bu demetteki tüm meyveleri almış ve yaprakları bırakmış."

"Tamam, sana katılıyorum ama neden meyveleri aldın?" dedi Sara, ökse otunu Maddy'den alıp rafa geri koyarken.

"Kitaplarımı okuyor musun ki? Maddy güldü. "Ökseotunun Altındaki Kan'daki kurbanı Noel partisinde Ökseotu Öpücüğü kokteyli veriliyor, katil içeceğin içine çilek sıkıyor. Daha sonra zehir nedeniyle kendilerini savunamaz hale geliyorlar ve o gecenin ilerleyen saatlerinde korkunç bir sonla karşılaşılıyorlar. Kokteyllerin bu yüzden bize daha önce verildiğini düşündüm, kitapla bağlantı kurmak için ama neyse ki toksinler olmadan! Zaten araştırmamış olsaydım Ökseotu zehirlenmesi hakkında neden bu kadar çok şey bileyim ki!"

"İnanılmaz!" Sara etkilenmiş görünüyordu. "Bu harika bir ipucu, acıktığıma ve buradan başladığımıza sevinmedin mi? Şüphelinin büyük olasılıkla on ya da on bir numara ayakları olan bir adam olduğunu biliyoruz ve romanınızı harfiyen takip ediyor gibi görünüyoruz, bu yüzden kurbanı bir noktada bir içeceğin içinde ökseotu meyveleri de verilmiş olacağını tahmin ediyorum. Ve kitabınızı okudum, söz veriyorum, okumasaydım iyi bir reklamcı olmazdım ama aylar önce okudum ve o zamandan beri yaklaşık yirmi el yazması daha okudum, bu yüzden beynim bir

tüm detaylar biraz bulanık. Artık ilk ipuçlarımızı elde ettiğimize göre, şimdi nereye gitmeliyiz? Biraz burada mı kalmak istersin yoksa yukarıda dolaşıp herkesin ne yaptığına bakmak mı?"

"Hmm, kült bir seçim ama ben üst katı düşünüyorum, yatak odalarını keşfetmek için can atıyorum. Ama Dan'le karşılaşmak istemiyorum, bu yüzden onu görürsek hemen ilerleyin ve çatışmaya girmeyin."

Mutfaktan çıktılar ve gıcırdayan ahşap merdivenleri yarılamlışlardı ki aşağıdan bir gürültü ve bağırış duydular. "O da neydi öyle!" Maddy bağırdı...

Sara gürültüyle durakladı ve bir ayağını havaya kaldırarak döndü ve merdivenlerden aşağı inmeye başladı, "Hadi gidip bir bakalım.... bu çok ürkütücü, ürkütücü şeylere bayılırım... sadece, bilirsiniz, dikkatli olun."

Giriş holüne ulaştılar ve kapısı kısmen aralık bir odaya gelene kadar ana koridor boyunca alçak bir mırıldanma sesini takip ettiler. Maddy bir adım öne çıktı ve kapıyı yavaşça iterek açtı. Donduktan sonra Sara'yı kapıdan uzaklaştırdı. "Kahretsin! İçeri girme Sara. İçeride bir ceset var!"

Bölüm 9

"Şu andan itibaren, aramızdaki herkesten şüphelenmek bizim görevimizdir."

Agatha Christie'den *And Then There Were None*

Sara, kapıyı kapatan ve yüzü solgun olan Maddy'yi iterek geçmeye çalıştı. "Ne demek bir ceset var? Gizemli bir cinayet partisindeyiz.

Bir ceset var! Amaç da bu zaten, değil mi?"

"Bu gerçek bir vücut!" Maddy'nin sesini sabit tutmaya çalışırken sesi dalgalandı. "Yemin ederim, bu gerçek bir vücut!"

Sara'nın yüz ifadesi kızgınlıktan dehşete dönüştü. Maddy'yi kenara iterek odaya daldı, ayak sesleri cilalı ahşap zeminde yankılanıyordu. Maddy nefesini tuttu, bir bombanın patlamak üzere olduğunu biliyordu.

Sara, maun bir masanın üzerine yığılmış, başının altında kıpkırmızı bir havuz yayılan Daniel Scott'ın görüntüsüyle karşılaştığında bir çığlık havayı deldi. Maddy'nin daha önce gördüğü pahalı smokini giymiş olan cansız ceset, gecenin eğlencesinin bir parçası olamayacak kadar hareketsiz ve gerçek görünüyordu.

Sara tüyler ürpertici sahneden sendeleyerek geri çekildi ve gölgelerin arasında yarı gizlenmiş, tutarsızca mırıldanan bir adamla çarpıştı. Kâhya Michaels, ellerini zombi benzeri bir trans halinde uzatmış, kanlar içinde orada duruyordu. Michaels ona doğru koşarken Sara, Maddy'nin yanından geçerek koridora fırladı ve orada iki büküm olup ögürdü.

Maddy Sara'yı toparladı, bir kolunu omuzlarına doladı ve hissetmediği bir sakinlik yaymaya çalıştı. Nabızı kulaklarında çınliyordu ama Michaels'ın zayıf bedeni ve gözlerindeki mesafeli bakış ona onun yaşlı bir adam olduğunu hatırlatıyordu ve şok geçiriyor gibi görünüyordu.

"Benim için derin nefes al Sara, Michaels'ın iyi olup olmadığını görmeliyiz, sonra buradan çıkıp polisi arayacağız. Sesini düz tuttu, ancak içinde dışarı çıkmak için pençelesen bir panik vardı. "Eğer şoktaysa yardım gelene kadar onu sıcak tutmalıyız ve sen de pek iyi görünmüyorsun. Bir kez daha düşündüm de, neden sen burada kalmıyorsun, ben onu almak için geri döneyim."

Sara'nın titremeleri şiddetlendi ve gözleri camsı bir parlaklık aldı. "Tamam," dedi titreyerek. "Ama acele et."

Sara'yı duvara yaslanmış halde bırakan Maddy, Michaels'ın kıpırdamadığı çalışma odasına doğru ilerledi. Adam ürkütücü bir şekilde hareketsiz duruyordu, giysileri koyu lekelerle doluydu. Yavaşça ona yaklaştı, ellerini bir barış jestiyle uzattı. "Bay Michaels, ben Madeleine Montgomery, partiden. Size yardım edeceğim, tamam mı?" Elini uzatıp kolunun üzerine koydu. "Sadece birkaç küçük adım ve hemen buradan çıkacağız. Mutfığa doğru gideceğiz, yavaşça... hepsi bu."

Yaşlı adamı ikna ederek odadan çıkardı, koridorda ilerlerken ayak sesleri yere çarpıyordu. Sara'nın yardımıyla Michaels'ı mutfığa soktu ve gözleri odaklanmamış halde bir tabureye oturttu. Odanın sıcaklığı rahatlatıcıydı ama Maddy'nin kemiklerine yerleşen soğuğu yok etmeye yetmedi.

Maddy çaydanlığı doldurdu ve kaynamaya bıraktı. "Sara, polisi aramamız gerek. Bay Michaels, onları zaten aradınız mı?" Uşağa hitap ederken ses tonunu nazik tuttu. Adam yavaşça ona baktı, "evet... evet, polis," diye kekeledi, sesi boştu.

"Oh, şükürler olsun!" Sara, karşısında oturan sert ve düzgün yaşlı beyefendiyi hatırlayınca ağzını kapatarak mırıldandı. Ama adam en ufak bir tepki vermedi.

"Onun gerçekten Dan olduğuna emin misin? Tek gördüğüm kandı, her yerde!" Sara ürperdi. "Yani, iğrenç bir şaka yapıyor olabilir. Bu tam da onun yapacağı türden bir şey."

Maddy ona bir fincan aşırı şekerli çay uzattı. "İç bunu, şoka iyi gelir. Oydu Sara, daha önce giydiği takım elbiseyi tanıdım ve gerçek kandı, kokusunu aldın mı? Bakır para gibi. "Save Me, I'm Yours "da kan kokusu hakkında yazdığımı hatırlıyorum ama gerçek hayatta hiçbir şey sizi buna hazırlayamaz. İğrenç!"

Sara'nın soluğu kesildi, "Evet, sadece bunun ne olduğunu fark etmemiştim. Yemin ederim hâlâ kokusunu alabiliyorum. Gerçi bu Michaels olabilir, elleri nasıl bu kadar kana bulandı!"

Maddy, Michaels'ın çalışma odasında gerçekleştiği belli olan şiddet seviyesini uygulayabileceğini düşünmüyordu. "Bilmiyorum ama Dan'e rastladığını tahmin ediyorum, belki de ona hava durumu hakkında bilgi vermeye çalışıyordu ve onu o şekilde buldu? Nabzını kontrol etmek ya da onu hareket ettirip ilk yardım uygulamak için dokunmuş olabilir. Ayakkabılarının sadece altı kanlı, bu da kana zaten yerdeyken bastığı anlamına geliyor. Michaels'ın katilimiz olduğu konusunda endişelenmemize gerek olmadığına eminim. "Öyle değil mi Bay Michaels?" Zavallı adam hâlâ taburesinde büzülmüştü ve Maddy'nin söylediği hiçbir şeye tepki vermemişti. Ellerini temizleyecekti ama polisin uşak da dahil olmak üzere her şeyi buldukları gibi saklamalarını isteyeceğini düşündü.

Onun yanına oturdu ve sıcak çaydan bir yudum daha aldı. "Yapmamız gereken şey partinin geri kalanını toparlamak, evin etrafında ne olduğunu bilmeden dolaşan dört misafirimiz daha var, kayıp personelden bahsetmiyorum bile. İçlerinden herhangi biri çalışma odasına girip polisin katili bulmak için ihtiyaç duyacağı kanıtları yanlışlıkla yok edebilir."

Sara kaşlarını çatarak Maddy'ye baktı, "Michaels'ı elediğinizi biliyorum ve cinayet işlendiğinde birlikteydik, peki ya diğer konuklar? Nerede olduklarını bilmiyoruz, içlerinden herhangi biri Dan'i öldürmüş olabilir! Sıradakinin biz olmayacağımızı kim söyleyebilir? Onları bulmak istediğimden gerçekten emin değilim."

"Bu doğru, onlardan biri Dan'i öldürmüş olabilir ama aynı zamanda bir personel üyesi ya da özellikle onu hedef almak için eve gelen biri de olabilir. Yani, ikimiz de onun kötü bir adam olduğunu biliyoruz, onun arkasını görmek isteyen pek çok insan olmalı. Herkesin eve dağılmış olması güvenli değil. Fuayeye yürüyüp merdivenlerin dibinde dursak ve onları arasak nasıl olur, bizi oradan duyabilirler. Umarım polis her an burada olabilir ve hepimiz bir arada olursak onlar için daha kolay olur." Maddy elindeki çay bardağını tezgâha geri koydu ve elleriyle yüzünü ovuşturdu, "İnanılmaz yorgunum ama şimdi gidip bunu yapmamız gerekiyor."

Peki ya Michaels?" Sara kuşkuyla yaşlı adama bakarak, "Onu burada mı bırakalım yoksa yanımıza mı alalım?" dedi. Maddy onun titreyen ellerini fark etti. "Bence onu bir fincan çayla birlikte burada bırakalım, şu anda hareket edebilecek gibi görünmüyor ve umarım polis geldiğinde yanında bir ambulans olur."

"Evet, sanırım haklısın Maddy, eğer çok uzun sürerse birimiz her zaman geri dönüp iyi olup olmadığını kontrol edebiliriz."

Bölüm 10

"Her tesadüf her zaman fark edilmeye değerdir..."

Agatha Christie'den *Nemesis*

MAddy ve Sara, Michaels'ın mümkün olduğunca rahat etmesini sağladılar; dumanı tüten çay bardağını ulaşabileceği bir yere taşıdılar ve arka kapının yanında buldukları bir paltoyu üzerine örttüler

bacaklarının üzerinden. Cevap vermedi, sadece boş gözlerle önüne baktı. "Endişelenmeyin Bay Michaels," dedi Maddy usulca. "Biz

yakında dönecek. Sadece diğer konukları bulmamız gerekiyor."

Mutfaktan çıktıklarında Sara Maddy'ye döndü, kaşları çatılmıştı. "Onu öyle bıraktığım için kendimi çok kötü hissediyorum. Ama haklısın, herkese ne olduğunu anlatmalıyız. Koridorun aşağısından herhangi bir çığlık duymadık, bu yüzden Dan'i henüz bulamadıklarımızı tahmin ediyorum."

"İnanın bana, o cesede rastlayan biri olsaydı haberimiz olurdu. Korkunçtu!" Koridordan girişe doğru yürürlerken Maddy yüzünü buruşturdu.

Tam yemek odasının önünden geçiyorlardı ki Sara aniden durdu, içeri dalıp açık oturma alanına açılan bir çift Fransız kapısını işaret etti. Perdeler çekilmemişti ve bir ışık açıldı, bu da pitoresk bahçenin net bir görüntüsünü veriyordu. Maddy camdan içeri baktı ve nefesi kesildi. Bahçe kalın bir kar örtüsüyle kaplıydı. Aslında, dışarıda tam anlamıyla bir kar fırtınası varmış gibi görünüyordu. Bahçeyi izleyeli o kadar da uzun zaman olmamıştı.

Mutfaktan hafif bir kar yağışı geliyordu ama çok çabuk şiddetlendi.

"Lanet olsun! Telefonumu kontrol etmedim" diye mırıldandı Sara çantasını karıştırırken. Bir süre sonra yüz ifadesi paniğe dönüşerek telefonu çıkardı.

"Kahretsin! şoförümüz mesaj atmış. Buradan yaklaşık 5 mil uzakta sıkışmış. Geçtiğimiz köyü hatırlıyor musun? Yolları açacak makineleri yok ve kimse Noel arifesinde evinden çıkıp kürekle kazmak istemiyor. Hava buz gibi olmalı!"

Maddy'nin kalbi sıkıştı.

Sarah ofladı, "Görünüşe göre Michaels'la daha önce konuşmuş ve misafirlerin gece kalmasının en iyisi olacağına karar vermişler. Bir sürü boş odaları var. Sanırım Michaels'ın kimseye söyleme şansı olmamış."

"Evet, normalde aldırmazdım, çok güzel eski bir ev ama kabul edelim, hava bizi buraya hapsetti, muhtemelen sabaha kadar," diye yanıtladı Maddy.

"Lanet olsun!" Sara adımlarını hızlandırdı, sesi sıkıntıyla yükseliyordu. "Ne yapacağız Maddy? Polis şimdi buraya nasıl gelecek?" Sesi çatladı ve gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. "Korkuyorum ve eli bıçaklı bir katille yatıya kalmak istemiyorum! Mark'la plan yaptım, Mark'ı tanıyor musun? Bookman'da alışıyor. Ailemin yanına gitmeden önce sabah ilk iş nehir kenarında yürüyüş yapmak için buluşacaktık. Ondan hoşlanıyorum ve daha pşmedik bile! lmek istemiyorum!"

Maddy kendi histerisini dizginledi ve Sara'nın sırtını nazikçe sıvazladı. "Her şey yoluna girecek. Polis buraya gelmek için elinden geleni yapacaktır. Yolları temizlemek için ekipmanları olacak, sadece biraz daha uzun sürebilir, hepsi bu. Mark'a gelince, o anlayacaktır. Tüm bu olanlardan sonra, yarın gitmeyi planladığımız yere varamadığımız için kimse bizi sulamayacaktır." Sara'nın omzunu sıktı. "Sen gitmiyorsun

ölmek için! Ben burada sizinleyim, birlikten kuvvet doğar ve eğer bu işe yaramazsa dostunu yakın, düşmanını daha yakın tut diye bir söz vardır, bilir misin? Eğer konuklardan biri katilse, hepimiz aynı odada kalır ve birbirimize göz kulak olursak hiçbir şey yapamazlar. Polis gelecektir. Söz veriyorum!"

"Teşekkürler Maddy," dedi Sara, titrek bir nefes alıp gözlerini silerek. "Haklısın. Sadece bir an paniklemeye ihtiyacım vardı. Bu gecenin böyle geçeceğini hayal etmemiştim ve o çalışmanın görüntüsünü aklımdan çıkaramıyorum." Omuzlarını dikleştirdi, kararlıydı. "Diğerlerini arayalım ve sonra Michaels'a geri dönelim."

Daha önce içki içtikleri salonun önünden geçerlerken, Maddy merdivenlerin başında birinin konuştuğunu duyduğunu sandı. Tam seslenmek için ağzını açtığı sırada, ön kapıdan büyük bir patlama sesi yankılandı. Sıçradı ve kalbi korkuyla çarparak etrafında döndü.

"Ne yapmalıyız?" Sara fısıldadı, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. "Burada kimse olmamalı. Yollar kapalı, yani polis ya da ambulans olamaz! Ürkütücü şeyleri sevdiğimi söylediğimi biliyorum ama bu çok fazla! Ya maskeli, baltalı bir adamsa? Ya da bir hayalet! Ya lanet bir hayaletse, Maddy!"

Maddy kapıya bir adım daha yaklaştı ve fısıldayarak, "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var. Kim olduğunu görmeliyiz. Ya polis yolları açmayı başardıysa ya da daha önceki personelden biriye?"

"Personel olamaz. Şoförümüz mesajlarında Michaels'ın onları akşam yemeğinden hemen sonra, kar fırtınası şiddetlenmeden önce evlerine gönderdiğini söyledi." Sara, sesi hafifçe titreyerek açıkladı.

Maddy ağır ahşap kapı koluna uzanarak, "Ben açacağım," dedi. "Sadece silahlı biri ya da bir hayalet varsa kaçmaya hazır olun. Mutfığa geri dönüp kendimizi içeri kilitleyeceğiz."

Maddy kapıyı iterek açtığında soğuk hava ve yağan kar çarptı. Geriye sıçradı, rüzgârda savrulan saçlarını yüzünden fırçaladı, kapıyı kimin vurduğunu görmeye çalışırken kalbi çarpıyordu.

Adam karları silkeleyerek içeri girdiğinde, Maddy Sara'nın yanına gelene kadar temkinli bir adım attı. Adamın üzerinde yün bir palto, takım elbise ve elbise ayakkabıları vardı, kar fırtınası için kesinlikle uygun bir kıyafet değildi. Ayaklarını fayanslara vurdu ve sonunda onlara baktı, yüz ifadesi ciddiye.

"Merhaba," dedi, bakışları Maddy'ninkilere kilitlenmişti. "Ben Nolan Moore, burada bir sorun yaşadığınızı duydum."

"Oh, şükürler olsun!" Sara ileri atıldı, rahatlama onu yıkadı. "Sen dedektif misin? Kimsenin geçemeyeceğini sanıyorduk!"

Moore başını eğdi ve yavaşça gözlerini kırptırdı. "Doğru, ben bir dedektifim. Dedektif Moore. Şimdi bana bu gece neler olduğunu anlatmaya ne dersiniz?"

ubelong2me@myyahoo.com

D Kulak Maddy, seyahat etmeyi sever misin? Geçenlerde verdiğiniz bir roportajda Afrika'ya hiç gitmediğinizi okudum, hiç gitmediğiniz bir yer hakkında nasıl bu kadar inandırıcı yazabiliyorsunuz bilmiyorum! Çok isterdim.

Bir gün sizi en sevdiğim yerlerden birine götüreceğim. Afrika lkelerinin çoğunda bulundum ama sanırım Kenya belki de en sevdiğim yer. Masai Mara'da gün batımını izlemek, hayvanların geceyi geçirmek için yerleşmelerini dinlemek gibisi yok. Çok romantik ama bunu zaten biliyorsunuz, 'Shadows of Malice' en sevdiklerimden biri.

Birkaç ay önce, senin o seksi sesinle 'Gölgeler' kitabını okuduğun bir YouTube videosunu izlerken uyuyakaldığımı hatırlıyorum. Sabahın erken saatlerinde nefes nefese ve titreyerek uyandığımda dizüstü bilgisayar hala açıktı ve aklımda hala sen vardın. En lezzetli rüyayı gördüm ve dudaklarımı yalayarak hâlâ senin tadını alabilmeyi diledim.

Rüyamda, kitabınızda tarif ettiğiniz yuvarlak Itambi evlerinden birindeyiz, gece vakti ve bunalıcı bir hava var. ıplaksın, tenin terden parlıyor, yatağın üzerindeki ağdan esen yasemin kokulu hafif bir esinti var ve sen çok gerçek dışı görünüyorsun.

Vcuduma doğru eğilerek dudaklarıma ulaşana kadar gğşm ve boynumu yalıyorsun ve bana a bir öpücük veriyorsun.

"Bebeğim" diyorum uykulu bir şekilde, sen uzaklaştığında. "Çok sıcak, iyi misin?" Çenemi ısırarak üstüme yuvarlanıyorsun ve zaten sert olan sikime sürtünürken bir inilti çıkarıyorsun.

"Ben iyiyim, sadece sana ihtiyacım var." Beni tekrar öperken saçların öne doğru sallanıyor ve bizi dış dünyadan gizliyor.

"Bana sahipsin, her zaman sahip olacaksın, Maddy."

Yakındaki lambaların yumuşak ışığında, yuvarlak kalçalarını tutmak için aşağı uzanıyorum ve diz çökene kadar seni yatakta daha da yukarı çekiyorum, yüzümün hemen üzerinde kedi. Kahretsin, çok güzel kokuyorsun! Sen amını ağzıma doğru indirene kadar kalın kalçalarını sıkıyorum ve yarığın boyunca uzun bir yalama yaptığında iç çekiyorsun.

Yatak başlığını sıkıca tutarak yüzüme karşı ileri geri sallanıyorsun, dilim kaygan, sıkı göbeğine girip çıkıyor. Klitorisine ulaşabilmek için seni hafifçe geriye itiyorum, sen sabrını kaybedip o sırılsıklam ıslak amcığını sertçe ağzıma doğru itene kadar dilimin ucuyla daireler çiziyorum.

Bacakların titreyene kadar dudaklarıma sertçe sürtünüyorsun ama sonra arkanı dönüp yemyeşil kıcını bana doğrultuyorsun. Başını eğerek zonklayan sikimi tutuyorsun. Beni sıcak küçük ağzına alana kadar dilinin şaft boyunca yaladığını hissedebiliyorum.

"İşte bu, bebeğim," diye inliyorum sıg pantolonumun içinden, "evet, işte benim iyi kızım." Başını sikimin üzerinde sallamanı izliyorum, beni deli ediyorsun. Kollarımı beline doluyorum, seni aşağı çekiyorum ve tekrar amına yapışıyorum.

Tadın ağzımı doldururken sikimi dudaklarının arasına sertçe sokmak beni sınıra daha da yaklaştırıyor. Neredeyse oraya geldiğimde parmaklarımdan birini klitorisinin üzerinde gezdiriyorum ve amın dilimin etrafında çırpınıyor. Sen de neredeyse oradasın bebeğim. Kıcını morarma noktasına kadar sıkıyorum, tam istediğin gibi, sen boşalırken amının dilimin etrafında kenetlendiğini hissediyorum. İnliyorsun ve o damlayan amcığını yüzüme doğru itiyorsun, vücudum kasılıyor ve mutluluk beni ele geçiriyor. İşte o zaman uyandım tatlım, tadın hala dudaklarımdayken sana uzandım...

Bölüm 12

*"Katiller diğer herkes gibi görünür ve davranır.
Güzel, sessiz, iyi davranan makul insanlar, çok sık."
Agatha Christie'den Masadaki Kartlar*

Dedektif Moore, Maddy'nin şimdiye kadar gördüğü en çekici erkeklerden biriydi ve erkek fantezilerini yazmaya alışkındı. Yaklaşık 1.80 boyundaydı.

İki, ceketini silktiğinde zayıf, atletik bir yapısı olduğunu görebiliyordu, geniş omuzları ince bir bele doğru iniyor, özel dikim takım elbisenin altında bir yüzücünün fiziğini ima ediyordu. Maddy hiçbir zaman resmi giyimli bir erkeği takdir eden biri olmamıştı, rahat bir kot pantolon ve gündelik bir tişörtü tercih ederdi ama Moore'un zahmetsizce giydiği kıyafeti görmezden gelmek imkânsızdı.

Yüzü tamamen köşeliydi, yüksek elmacık kemikleri ve keskin hatlı çenesi ona sert bir ifade veriyordu. Yine de dolgun dudaklarına yumuşaklık katan bir şey vardı. Maddy'nin bakışları, yeşil ve kahverenginin tonlarıyla bezenmiş, en koyu kirpiklerle çerçevelenmiş ve belirgin kaşların altına yerleştirilmiş ela gözlerine çekilmeden önce bu dudaklarda oyalandı.

Cildi pürüzsüz ve hafif bronzdu, İngiliz kırsalında kış için alışılmadık bir durumdu ve koyu sarı saçları rüzgâr ve kar yüzünden dağılmıştı. Dikkati adamın çenesinin sağ tarafındaki küçük bir yara izine takıldı ve tamamen uygunsuz bir şekilde eğilip hafifçe ısırma dürtüsüyle irkildi, sadece küçük bir ısırık.

Sara'nın sesi düşüncelerini böldü ve onu gerçeğe geri çekti. "... bu Maddy," diyordu. "Cupid Yayıncılık için çalışıyorum ve bu gece onun yeni kitabının lansman partisi olması gerekiyordu. Evi kiraladık ve konukları gizemli bir cinayet partisi için davet ettik -Babam gizemli aşk romanları yazıyor. Akşam yemeği yedik ve sonra herkes evi keşfetmeye gitti. Maddy ve ben tam başlamak üzereydik ki bir kargaşa duyduk ve kahyayı çalışma odasında bir cesetle bulduk. Tanrım, yüksek sesle söyleyince kulağa çok klişe geliyor! Pazarlama ve Tanıtım bölümümüzün başkanı Daniel Scott'tı. Biri onu öldürmüş!"

Moore dikkatle dinledi, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Merkez bunun bir ölüm olduğunu söyledi ama ayrıntı vermedi. Kimin ihbar ettiğini biliyor musunuz?" Bakışları tedirgin edici bir yoğunlukla Maddy'ye kaydı. "Korkarım şu anda sadece ben varım. Yakınlarda oturuyorum, bu yüzden köyden geçmem gerekmedi. Buraya çabucak gelip gelemeyeceğimi öğrenmek için beni aradılar. İlk adım olay yerini emniyete almak olacak, sonra da hepinizin güvende olduğundan emin olmaya çalışacağız."

Bu ani ilgi Maddy'nin yanaklarının ısınmasına neden oldu. Adam çok güzeldi ve bir an önce düşüncelerinin aldığı yönden utanmıştı. "Um, polisi arayan uşak Bay Michaels'dı. Onu bulduğumuzda sürekli yardım dilini mırıldanıyordu ama o zamandan beri hiç konuşmadı. Isınması için onu mutfığa götürdük. Sanırım şokta olabilir. Çalışma odasındaki sahne korkunçtu. Bu akşamki diğer konukları bulabilmek için onu orada bıraktık. Hepsi üst katta bu gece gerçekleşmesi beklenen sahte cinayete ilgili ipucu arıyorlar."

Moore kaşlarını kaldırdı, dudaklarında bir parça eğlence vardı. "Peki evde kaç kişi var Maddy?"

"Yukarıda dört misafir daha olmalı. Michaels kar yüzünden personeli erkenden eve gönderdi."

Sadece biz varız. Siz gelmeden hemen önce merdivenlerin başında birinin konuştuğunu duyduğumu sandım ama şimdi sessiz. Dan - Bay Scott - kurban, evin çok büyük olduğundan ve üst katta birçok oda bulunduğundan bahsetti."

"Teşekkürler, Maddy." Moore'un ses tonu otoriteye dönüştü. "Olay yerini kontrol altına almakla başlayalım. Çalışma odasına gideceğiz - cesedin orada olduğunu mu söylemiştin? Onun başını sallaması üzerine Sara'ya döndü. Bir süre Bay Michaels'la oturabilir misin? Yollar sabaha kadar açılmaz, bu yüzden yanında kalacak birine ihtiyacı var. Durumu kötüleşirse orada olmalıyız. Maddy'nin benimle güvende olacağına söz veriyorum, sadece çalışma odasının kapısını kapatacağız ve sonra yukarı çıkıp arkadaşlarını bulacağız."

Sara iç çekti, yorgunluğu her halinden belliydi. "Evet, sorun değil. Şimdiye kadar evde olur, eggnog eşliğinde 'Love Actually' izlerim sanıyordum." Başını salladı, neredeyse bu saçma duruma gülecekti. "Yolda yemek odasına bakacağım ve Michaels için biraz brendi bulabilir miyim diye bakacağım, belki kendim için de bir yudum alırım. Biraz çakırkeyif olmanın bu geceyi kalıcı bir travma yaşamadan atlatmama yardımcı olabileceğinden neredeyse eminim."

Mutfığa döndüklerinde, Michaels'ın hiç kıpırdamadığını gördüler, boşluğa bakıyordu ama fincanı biraz daha yakın görünüyordu. Sara çaya büyük bir damla viski ekledi, Moore bir çift kadife eldiven bulana kadar dolapları karıştırırken yavaşça dudaklarına götürdü. Onları mahcup bir sırıtişla havaya kaldırdı. "Çalışma odasının kapısında parmak izi bırakmak istemiyorum."

Sara'yı geride bırakan Maddy, Moore'un peşinden koridorda ilerleyerek çalışma odasına ulaştı. Daha önce kaçtıkları kapı hâlâ açıktı. Moore eşikte durdu, kapıyı yavaşça kapatmadan önce eğilip etrafına bir göz attı.

"Buraya daha sonra geleceğiz. Yarın SOCO'lar gelmeden önce kanıtlardan herhangi birinin bozulma ihtimaline karşı bu gece iyice bakmam gerekecek." Onlar dönerken Maddy'ye baktı. "Biz diğerlerini ararken sen bana gördüklerini anlatabilir misin?"

"Elbette" dedi, açıklamaya başladı ama Moore onu yönlendirmek için elini sırtının alt kısmına koyunca biraz sıçradı. Sıcaklık elbisesinin ince kumaşından sızdı ve kısa bir an için Moore'un başparmağının ipek kumaşı okşadığını hayal etti, sonra elini çekip onu birdenbire soğukta bıraktı.

Bu adamın nesi vardı? Bir cinayet mahallinde heyecanlanıyor ve rahatsız oluyordu! Zavallı adam sadece işini yapmaya çalışıyordu ve o ela gözler ona her baktığında ağzının suyu akıyor ve her türlü günahkâr şeyi hayal ediyordu. "Kendine gelmelisin Maddy!" diye düşündü, "Dedektif Moore'u 'bir numaralı hayranın' ve Christian Slater'ı da Heathers dönemindeki 'klitoris dolabına' koyalım. Bu geceyi atlattıktan sonra her türlü yalnız zaman için dolabı açabiliriz."

Bölüm 13

"Beyefendiler çoğu zaman göründükleri kadar akli başında değildir."

Agatha Christie'den *Kütüphanedeki Ceset*

T Büyük merdiven önlerinde yukarı doğru kıvrılıyordu. Maddy, Dedektif Moore'un uzun adımları karşısında dikkatinin dağıldığını fark etti. Bacakları her bir adım için kolayca iki adım atıyordu.

onunkini. Gözleri adamın vücudunun hareketlerini izledi, takım elbise pantolonunun içindeki kışına takıldı, merdivenleri çıkarken kasları esnedi. Dikkatinin dağılmasını engellemek için ayağının altındaki halıya odaklandı ve tökezlememeyi umdu.

Sahanlığa vardıklarında ona seslendi, "Çalışma hakkında bilgi mi almak istiyordun? Yani ceset hakkında?"

Moore tepede durakladı, sonra uzanıp onu son basamağa çekti. "Evet, cesetle nasıl karıştınız ve odada olduğandığınız bir şey var mıydı? Bana bu geceyi anlat."

Adamın tutuşu sıkıydı ve beklenmedik temas Maddy'nin ürpermesine neden oldu. Kendini sakinleştirmeye çalışarak onun sorularına odaklandı. "En baştan başlayacağım," dedi, adamın parmakları uzaklaşırken boğazını temizleyerek.

Moore yakındaki bir kapıyı açıp içeri baktı, boş olduğunu görünce yan odaya geçti. Omzunun üzerinden, "Sorun değil, zaten tam bir resme ihtiyacım var," diye cevap verdi.

"Doğru, şey..." Maddy onun arkasından takip ederek başladı. "Sara'nın daha önce bahsettiği gibi, ben gizemli bir romantizm yazarıyım. Bu gece yeni kitabımın lansman partisi olacaktı. Reklamcım bunu kutlamak için gizemli bir cinayet yemeği düzenlemenin harika bir fikir olacağını düşündü. Konuklara önceden karakter kartları verildi ve ipuçlarını bulmak için evi ararken rol yapmamız gerekiyordu.

Beklemediğim şey, gizemin ve ortamın kitabıma bu kadar yakın olmasıydı. Çok zekice ama biraz da sinir bozucu," dedi küçük bir gülümsemeyle.

Moore karanlık koridoru tararken, "Büyük bir prodüksiyona benziyor," dedi. "Konukları iyi tanıyor musun?"

"Pek sayılmaz," diye itiraf etti Maddy. "Çoğu yayıncılık sektöründe çalışıyor, Sara benim reklamcım ve Dan... Cupid Press'in pazarlama bölümünde çalışıyor." "Ayrıca Moira ve Priesh adında bazı kitap alıcıları, Helen adında bir influencer ve Londra'da bir kitapçı dükkânı olan Jude Walters vardı. Sara dışında onları çok iyi tanımıyorum."

Kitaplarımın uyarlanmasıyla ilgilenen bir film yapımcısı daha gelecekti ama gelmedi, adını hatırlayamıyorum. Ve tabii ki Michaels ve bazı çalışanlar da vardı. Sanırım herkes bu kadar."

Moore kapıları açmaya devam edip loş koridordaki boş yatak odalarını ortaya çıkarırken, "Geldiğinizde herkes nasıl görünüyordu, mutlu muydu? Eğleniyorlar mıydı?"

"Sara ile birlikte geldim ve konukların çoğu zaten buradaydı." Maddy dudağını ısırды, geceyi zihninde yeniden canlandırdı. "Biraz gergindim, bu yüzden Sara rahatlamama yardımcı olmak için beni bir kokteyl almaya sürükledi."

"Kokteyl almak için neden sürüklenmen gerekti?" Moore ela gözlerinde keskin bir ilgiyle, "Neden kokteyl almaya sürüklendin?" diye sordu.

Maddy bu soru karşısında kaskatı kesildi, bir partideki çoğu insanın bir içkiyle rahatlamayı dört gözle beklediğini varsayıyordu, bu yüzden gerçekten de geçerliydi, sadece biraz fazla anlayışlıydı. Bu utanç verici olacaktı. "Tamam, açık açık söyleyeceğim. Kokteylleri Dan yapıyordu ve ben onunla etkileşime geçmek istemedim."

"Peki bu neden oldu?" Moore ısrar etti.

Maddy gülümsemeye çalıştı ama midesinde bir düğüm oluştu. "Dan... uygunsuz davranmak gibi bir alışkanlığı vardı. Müstehcen yorumlar yapar, hatta beni rahatsız edecek şekilde dokunurdu. Sara fark ettiğinde genellikle müdahale ederdi ama ben yine de mümkün olduğunca ondan uzak durmaya çalışırdım. Ve gecenin ilerleyen saatlerinde işler daha da kötüye gitti."

Moore'un çenesi gerildi. "Nasıl daha kötü?"

"Akşam yemeğine kadar çoktan sarhoş olmuştu ve yemekten sonra beni köşeye sıkıştırdı ve bir toplantıda sözde beni savunduğu için ona borçlu olduğumu söyledi. Karşılığında bir şey istedi." Sesi titredi ama hemen ekledi: "Reddettim ve çekip gitti. Bu onu son görüşüm oldu."

Moore'un yüz ifadesinde tehlikeli bir ifade belirdi. "Sana dokundu mu?"

"Denedi," diye itiraf etti Maddy, anısı öfke ve rahatsızlık karışımı bir duygu uyandırmıştı. "Ama ben onu ittim."

Hâlâ öfkeli görünen Moore derin bir nefes aldı ve "Diğer konuklar ne yapıyordu? Sana her zamanki halleri gibi göründüler mi?"

"Sanırım... biraz gerginlik vardı. Moira ve Priesh tartışıyorlardı ki bu pek de alışılmadık bir durum değil, aralarında biraz rekabet var. Moira kitabımın çok karanlık olduğunu ve yeterince ticari olmadığını düşünürken, Priesh aldığım yeni yönü takdir ediyor gibiydi.

Moore tekrar ona baktı. "Yeni kitapta farklı olan ne?"

Maddy kızardığını hissetti. "Konfor alanımdan çıkmaya ve biraz daha keskin, daha açık bir şeyler yazmaya karar verdim." Bu günah kadar seksi adama kitaplarını anlatmak zorunda kaldığı için biraz utanarak gözlerini kaçırdı. Aklında bir görüntü belirdi. Moore yatağında kitabını okuyor, iri ellerinden biri çok güzel bir siki okşarken, kaslı ön kolu esniyordu. Güzel bir siki olmalıydı, değil mi? Onun kadar iyi görünen hiç kimse pantolonunun içinde vasat bir Gey saklamazdı. Kırmızı yanaklarını ve muhtemelen biraz salyasını gizlemeye çalışarak arkasını döndü, ancak adam uzanıp çenesini hafifçe çimdikleyerek yüzünü ona doğru çevirdi.

"Utanmana gerek yok Maddy," dedi başparmağını hafifçe çenesinde gezdirerek. "İyi bir aşk romanını severim, herkesin ara sıra gerçek dünyadan kaçmaya ihtiyacı vardır ve ben kılıç ve büyücülük saçmalıklarına meraklı değilim" diyerek göz kırptı.

Maddy kanın kafasından başka yerlere, daha aşağılara, o derin sese ve lanet olası göz kırpışına doğru akmasıyla hafifçe sallandı... 'cinayet evinde' olduklarını hatırlamadan önce ona doğru eğildi ve kendini saygın bir mesafeye geri çekti. "Çok uygunsuz Maddy" diye mırıldandı nefesinin altında.

Moore kıkırdadı, "...bana Helen ve Jude'dan bahset. Ne yapıyorlardı?"

Maddy geceyi anlatmaya devam etmeden önce kendini toparlamak için bir an durdu. "Helen her zaman yaptığı şeyi yapıyordu - takipçileri için canlı yayın yapıyordu. Şu anda önde gelen kitap influencer'larından biri ve bunu tam zamanlı yaptığından eminim. Evi çekmek için erken geldi ve ilk başta iyi görünüyordu ama akşam yemeğinde işler değişti. Dan konuşması sırasında kitabım için 'küçük hoş bir romans' diyerek bir yorumda bulundu ve Helen bunu hiç de iyi karşılamadı. O çok

Romantizm türüne, özellikle de karanlık romantizme tutkuyla bağlı, bu yüzden kitabı incelemesi çok önemliydi."

"Peki ya Jude?"

Maddy durakladı ve Jude'un davranışlarını düşündü. "Dürüst olmak gerekirse Jude biraz karakterinin dışında davranıyordu. Çok hoş bir insan ve saygı duyduğum biri ama çok çekingen ve arka planda kalmayı tercih ediyor. Gecenin Tarot Okuyucusu olması talihsiz bir durumdu. Kitabımda yüksek sosyetenin bazen fal baktırdığı bu tür bir eğlenceden bahsetmiştim ve sanırım Sara bunun eğlenceli bir ek olacağını düşündü. Gecenin erken saatlerinde Jude'un salonda Dan'in dikkatini çekmeye çalıştığını gördüm ve Dan fırlayıp gitmeden önce hararetli bir tartışma yaşadılar. Tarot okumaları sırasında Dan'in yanında özellikle gergin görünüyordu, hatta kartların onun yalancı ve vicdansız bir entrikacı olduğunu gösterdiğini öne sürdü. Tüm tarot seansı tedirgin ediciydi - okumalar çoğunlukla olumsuzdu ve sonra Dan 'Ölüm' kartını çekti. Başlangıçta tüm bunların gecenin gizemli kısmına atmosfer katmak için sahnelendiğini düşünmüştüm, ancak geriye dönüp baktığımda ürkütücü derecede doğru bir öngörü olduğu ortaya çıktı," dedi yüzünü buruşturarak.

ubelong2me@myyahoo.com

DKulak Maddy, hiç İskoçya'ya gittin mi? O kadar güzel ki, hafta sonu toplanıp Milton'la birlikte oraya gitmeyi ve ormanda kamp yapmayı seviyorum. Dünyanın en büyük ormanlarından bazılarına sahip olduklarını biliyor muydun?

İngiltere'deki ormanlar, antik ağaçlar, bozkırlar, göller ve hatta yaban kedileri? Ama benim en sevdiğim şey kırmızı sincaplar olmalı... Sırf o küçük sevimli pofuduklar için bile oraya giderim.

Vahşi doğada kamp yaparken sadece ben, Milton ve düşüncelerim var. Yine de her zaman aklımda olduğun için senin de orada olduğunu söyleyebilirsin sanırım. Şimdi seni görebiliyorum, saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmışsın, yanakların kızarmış, flanel tişört, kot şort ve yürüyüş botları giymişsin. Yürüyüş yapmaktan ve kamp ateşinde yemek yemekten şikâyet ederdin ama gizliden gizliye dışarıda vakit geçirmeyi severdin, özellikle de sana yapış yapış lokum yedirdiğimde.

Bir de hava karardıktan sonra yaşayabileceğimiz onca eğlence var. Geceleri orman canlanır, ağaçlar gölgeden başka bir şey değildir, orman zemini zar zor görünür ve avcılar avlarını avlar. Hiç avlandın mı, Maddy? Karanlıkta saklambaç oynadın mı? Seni kovalamak, bacakların titreyene ve zar zor nefes alana kadar koşturmak enfes olurdu. Sana bir avans verirdim, belki on beş dakika? Böylece gerçekten koşabilir ve saklanacak bir yer bulabilirdin, benim için bir meydan okuma olurdu.

Ağaçlara doğru yola çıkarsınız, ayaklarınız uçar, ses çıkarmamaya çalışırken yere neredeyse hiç değmezsiniz. Kuru yapraklara ve dallara basamayız, değil mi? Nefes alıp verişin sığ, ciğerlerin umutsuzca vücuduna hava pompalamaya çalışıyor ama korktuğunda nefes almak kült bir şeydir ve sen korkuyorsun, değil mi? Seni yakalarsam ne yapacağım?

Etrafta saklanacak bir yer ararken saç telleri düşüp yüzünüze çarpıyor ama o kadar karanlık ki tek gördüğünüz siz koşarken kıyafetlerinizi yırtıp parçalayan gölgeli dallar oluyor.

On beş dakikalık geri sayım sona erdiğinde yola çıkıyorum. Sana ayak uydurmak oldukça kolay, sen daha çok evde oturup kitap okuyan bir kızsın ve bu sorun değil bebeğim, burada ormanda savunmasız olduğunu bilmek beni daha da heyecanlandırıyor.

Şimdi seni yakalamak için fazla bir şey gerekmez ama önce seni biraz izlemek istiyorum... Giysilerinin terden vücuduna yapışmasına, gömleğinin göğüslerine yapışmasına ve göğüs uçlarının sivrilmesine, nefes alıp verirken fanilaya sürtünmesine doyamıyorum.

İçim seni yakalayıp zapt etme, benim olduğunu gösterme arzusuyla elektrikleniyor. Daha yüksek bir yere çıkmak için bir bankı tırmanmaya çalışmanı izlerken, yeterince yaşadığıma karar veriyorum, cildim serbest bırakma ihtiyacı ile kaşınıyor. Neredeyse oradaydım Maddy ama son saniyede biraz daha eğlenmeye karar verdim.

Geldiğimi haber vermek için çalılıkların arasından geçiyorum ve panikle nefes alışını duyacak kadar yakıным. Karışık bir şekilde "hayır, siktir" diye mırıldanıyorsun... çok tatlı, "Evet siktir, kesinlikle sikişeceğiz." Çok daha uzun bacaklarımla bankı tırmanıp senin önüne geçiyorum. Artık sessizim, beni duymanı istemiyorsam, duymayacaksın, bol bol pratik yaptım. Çabucak tepeye ulaşıyorum ve bekliyorum. Sen kendini yere bırakmak için elini uzatırken, ben seni kollarıma çekiyorum. Beni burada görmedin ve dehşetli bir çığlık attın! Kulaklarıma müzik gibi geliyor ve zaten sert olan sikim senin hızlı nabzının ritmiyle zonkluyor. Seni sıkıca kendime çekiyorum ve kışına doğru itiyorum, seni tekmeleme ve tırmalama çılgınlığına gönderiyorum ama faydası yok, bu sadece beni daha fazla heyecanlandırıyor.

"Sssh bebeğim, sorun yok, seni adil bir şekilde yakaladım, savaşıma, teslim ol," diye kulağına nefes veriyorum. Vücudundan bir ürperti geçiyor ve geriliyorsun, bir sonraki adımda ne yapacağımı görmek için bekliyorsun. Boynunda bir ter izi yalayarak, o tatlı noktaya ulaştığımda ısıriyorum.

boynunu ve omzunu. Lezzetli bir şekilde inliyorsun ve ben bunu alamam, korkunu istiyorum bebeğim, bana hayır demeni ve sana dokunmamam için yalvarmanı istiyorum.

Seni yere fırlatıyorum ve ağır bedenimle seni orada sabitliyorum. Çırpınıyor ve beni itmeye çalışıyorsun ama aletim kalçalarının tepesine sürtündüğünde sırtını eğmekten kendini alamıyorsun. Sana yaptığım şey hoşuna gidiyor. Nefes nefese, "Hayır lütfen, dur!" diyorsun, dudağını ısıyorsun ve hiç de inandırıcı olmayan bir iniltiyi tutmaya çalışıyorsun. Seni tutuyorum, bacaklarının üzerine oturuyorum ve sen ellerimi uzaklaştırmaya çalışırken şortunu çekiştirip çıkarıyorum. Başımı sallıyorum, çok sevimli.

"Şimdi bunların hiçbirisi yok, bu gece bu kadar iyi bir avcı olduğun için ödülümü alacağım ve sen de iyi bir küçük tavşan gibi sana verdiğimi alacaksın." Bununla birlikte, seni kabaca ters çeviriyorum ve ağrıyan sikimi pantolonumdan çıkarırken seni hareketsiz tutuyorum. Parmağımı amında gezdirirken sıırıslam olduğunu hissedebiliyorum. Seni okşarken hayal kırıklığı içinde inliyorsun ama klitorisine dokunmayı reddediyorsun, henüz değil, seni yakaladım, bu yüzden bu benim için.

Elimi muhtaç amcığından çekiyorum ve kalçalarını sıkıca kavriyorum, sikimi hiç uyardan ıslak sıcaklığına sokuyorum. Sikeyim evet..." Yumuşak bedenini yerdeki yapraklara sürerek inliyorum. Titriyorsun Maddy, beni geri itiyorsun, "Lütfen" diye bağıriyorsun, durmam için yalvarmadığını, boşalman için yalvardığını biliyorum ama rol yapabilirim. "Bana istediğini verecek misin?"

"Evet, evet! Ne istersen! Sadece beni boşalt! Tanrı aşkına dokun bana!"

"SSH, sshh bebeğim! Sorun yok... Seni kim yakaladı?"

Ben seni istediğim gibi kullanmaya devam ederken, "Sen... sen yaptın," diye kekeliyorsun. "Peki ben kimim?"

"Sen benimsin..." "Peki

sen kimsin?" "Ben

senin..."

Bu sözler damarlarımdaki kanın cızırdamasına neden oluyor. Kalçalarına uzanıyorum ve şişmiş klitorisinin etrafında dönmeye başlıyorum. İnliyorsun ve tek duyabildiğim dolgun kıçının bana çarpması olana kadar hareket ediyorsun. Bunu yapan çıkardığımız müstehcen sesler ve boşalırken seni çok derine itiyorum, etrafımda sıkıldığını ve serbest kalmana ulaşırken çığlık attığını hissediyorum.

Sen benim için mükemmelsin tatlım. Seni kullanmama izin verirsen sana çok iyi davranacağımı biliyorsun. Sonrasında seni kucağıma alır ve sımsıkı sarılırdım. Seni kampa geri götürür, saçlarındaki yaprakları tarar, tatlı tatlı öper ve bütün gece sana sarılırdım... benim lanet olası iyi küçük tavşanım.

Bölüm 15

"Eğer insanlar seslerini alçaltmayı tercih etmiyorlarsa, duyulmaya hazır olduklarını varsaymak gerekir."

Agatha Christie'den *Bertram'ın Oteli'nde*

TMaddy akşamki olayları anlatmayı bitirdiğinde, Hey başka bir odanın hemen dışında durakladı. Kapıyı açmak için uzandığında, Moore daha kapı koluna dokunamadan elini tuttu ve bağıını soğuk ahğaba dayadığı yere doğru eğilmesini iğaret etti. Adamın istediğini yaptı, hafifçe eğildi, o kadar yakındı ki adamın sıcak nefesini alnında, saçlarını yanağında hissedebiliyordu. Bir parmağını dudaklarına götürdü ve ikisi de sustu, dinleme için ve mu ed sesler o Maddy yaklaşırken gözden kaçırmıştı. Odadan gelen seslere odaklanmaya çalıştı ama başarısız oldu. gerginlik çalışan aracılığıyla onu vücut at Moore'un yakınlığı. Sonunda kendini toparladığında, duyduklarını algılaması biraz zaman aldı, nefes nefese inlemeler ve keskin bir tokat gibi geldi!

Moore kıs kıs gülererek, "Bu kadar yeter," dedi ve kapıyı hızla iterek açtı.

Priest Mukta orada duruyordu, pantolonu ayak bileklerindeydi, kızarmış, yarı çıplak Moira Walsh'a girip çıkarken kalça kasları esniyordu. Kadın, elbisesi beline kadar sıyrılmış, göğüsleri dışarı taşmış ve bir kanepenin koluna yaslanmıştı.

Muhtemelen duydukları tokat yüzünden sallanan kıcı kırmızıya boyanmıştı.

"Biliyordum! Kazanmak için nefret sikişi!" Maddy bağırarak Priesh'in şaşkınlıkla Moira'dan çekilmesine neden oldu. Onlara doğru döndüğünde dedektif bir elini gözlerine götürdü.

"Yaşamak için müstehcen romantizm yazdığımı biliyorsun, değil mi? Hassasiyetlerimi korumama kesinlikle gerek yok."

"Evet, ama başka bir adamın sertleşmiş sikini görmene ihtiyacım yok! Yani, kimsenin bunu görmeye ihtiyacı yok! Kaldırın onu Bay Mukta ve lütfen ikiniz de üzerinize bir Geyler giyin. Burada çok ciddi bir durumla karşı karşıyayız," dedi Moore yarı çıplak çifte.

"Başka bir adamın siki mi?" Maddy nefesinin altında söyledi. Giysilerin hışırtısını duydu ve Moore'un elini yüzünden çekmeyi başardı.

"Sen de kimsin lan?" Kırmızı suratlı Priesh Moore'a tükürdü. Adam sikini tekrar pantolonunun içine sokarken, Maddy bakmamaya çalıştı ama araba kazası gibiydi, başını çevirip bakamadı. Hâlâ o gülünç bıyığı takıyordu! Gözleri Priesh'ten Moira'ya gidip geliyor, bunca zamandır haklı olduğuna inanamıyordu.

"Maddy, neler oluyor? Bu kim?" Adamlar birbirlerine ters ters bakmaya devam ederken Moira fısıldadı. Ezeli düşmanının tokmağıyla yakalandığı gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyor gibiydi! Bir dakika, ruju tamamen bulaşmıştı ve bu... eww!

"Moira" diye fısıldadı Maddy yüzünü buruşturarak, "sende küçük bir şey var..." dedi ağzının kenarını işaret ederek.

Moira elbisesinin koluyla hızla yüzünü sildi, "Kahretsin, bu çok utanç verici!"

İçeri daldıklarında akşamki eğlence çoktan başlamış gibi görünüyordu. Maddy

Bir kız öğrenci gibi kıkırdadı ama Priesh'in yüzündeki öfke ve şaşkınlığı görünce bu düşüncüyü bastırmayı başardı.

Maddy olayların şaşırtıcı bir şekilde gelişmesi karşısında sevincini dizginlemeyi başardı ve ifadesini ciddi tutmaya çalıştı. Arkadaşına eliyle işaret etti, bu Dedektif Moore. Korkarım evde bir cinayet işlendi ve kendisi yerel polis kardan kurtulana kadar kaleyi korumak için burada."

"Vay canına! Bu harika! Yani zamanlama berbat..." Priesh yüzünü buruşturarak Moira'nın ağzına baktı "...ama tüm bu gizemli cinayet gecesi olayına olan bağlılığını takdir edebilirim."

Moira çantasını karıştırırken, "Bekle, benim öldürülmem gerekiyordu," dedi. "İşte, bakın." Karakter kartını dedektife uzattı ve Maddy en altta 'cinayet kurbanı' yazdığını açıkça görebiliyordu. "Zengin dulun öldürülmesi gerekiyordu, demek ki biri hata yapmış. Moore'a baktı, "Dan onu nerede işe aldı, Maddy? Ne yaptığını biliyor gibi görünmüyor..."

Moore hayal kırıklığıyla elini zaten dağınık olan saçlarında gezdirdi ve "Bu çok can sıkıcı" diye mırıldandı, sonra daha yüksek bir sesle, "...özür dilerim, yanlış anladınız, ben gerçekten dedektifim ve gerçekten bir cinayet işlendi. Yaklaşık bir saat önce Maddy ve Sara Bay Scott'ı alt kattaki çalışma odasında buldular. Oldukça vahşi bir şekilde öldürülmüş."

"Harika!" Priesh alay etti. "Tıpkı Dan'in bütün geceyi ele geçirip kendini ilgi odağı haline getirmesi gibi. O her zaman tam bir dangalak! Onunla nasıl çalışabiliyorsun anlamıyorum, Maddy. Sanırım artık gitme vaktim geldi, Dan'in egomanyak saçmalıklarına daha fazla katlanabileceğimi sanmıyorum."

Maddy onun patlaması karşısında gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde, "Priesh, bu bir şaka değil. Dans öldü! Cesedini çalışma odasında buldum, kanlar içindeydi ve zavallı uşak mutfakta şoktaydı. Biz de

Sizi bulmaya çalışıyordum ki hepimiz aşağı inip neler olduğunu anlayabilelim."

Moira şok içinde ikisine de baktı ve Priesh bacakları yatağın kenarına çarpana kadar tökezleyerek geri çekildi ve onu oturmaya zorladı. "Ciddi misin lan sen? Dans gerçekten öldü mü? Kahretsin!...Bu beni şaşırtmadı. Öldürülmeyi hak eden biri varsa o da o zavallı adamdı."

"Ne diye ağlıyorsun?" Gözyaşları yüzüne damlayan Moira'ya dönerek, "Seni mahvetti!" dedi. "Seni mahvetti, bizi mahvetti! Neyse ki bitti, belki artık o iğrenç pisliği arkanda bırakabilirsin."

Maddy gözlerini Priesh'e dikti, sesi kuşkuyla karışıktı. "Dan öldüğü için pek üzgün görünmüyorsun. Onu iş dışında da tanıdığınızı bilmiyordum. Görünüşe göre ikiniz de onu çok daha uzun zamandır tanıyormuşsunuz. İyi bir adam olmadığını anlıyorum ama sana ne yaptı?"

Priesh sertleşti, Maddy'nin bakışlarıyla karşılaşmadan önce Moira'ya baktı. "Dan ve ben çok eskiden tanışıyoruz. Bir zamanlar arkadaştık ya da en azından ben öyle olduğumuzu sanıyordum." Sesi ekşidi. "Ama başkalarının hayatını mahvetmek gibi bir huyu vardı. Ben sadece birçoğundan biriydim."

Moira bir adım öne çıkarak kollarını kavuşturdu. "Aralarındaki sadece iş değildi. Dan... insanları manipüle ederdi. Kime zarar verirse versin, istediğini elde etmenin bir yolunu bulurdu."

Priesh'in çenesi gerildi, konuşurken gözleri karardı. "Bunu zor yoldan öğrendim. Onun bir arkadaş, güvenilebileceğim biri olduğunu sanmıştım." Esprili olmayan bir kahkaha attı. "Meğer beni kullanıyormuş."

Maddy'nin merakı keskinleşti. "Peki, ne oldu?"

Priesh Moira'nın kamburlaşmış haline baktı ve içini çekti, "Eğer kastettiğin buysa onu ben öldürmedim. Ondan nefret ediyordum, adamdan kesinlikle nefret ediyordum ve en çok da bu tür şeylerde onu hala görmek zorunda olduğum gerçeğinden, ikimizin de onu görmek zorunda olmasından nefret ediyordum. Üzerimizde yarattığı etkiden hoşlanıyordu ve

tartışır ve birbirimizi çekiştiririz." Ayağa kalktı ve Moira'ya doğru yürüyerek onu kollarının arasına aldı. "Onlara söylemeliyim aşkım, Daniel Scott'ın nasıl bir adam olduğunu anlamaları gerek..."

Moira'nın dudakları gerildi ve küçük bir baş işareti yaptı. "Devam et, Priesh," dedi sessizce.

Priesh bir nefes aldı, sesi önce titredi ama sonra güç kazandı. "Moira ve ben üniversitedeki ilk yılımızda tanıştık. İkimiz de İngiliz edebiyatı okuyorduk ve aynı derslere giriyorduk. Çok geçmeden birbirimize aşık olduk. Hatta planlar yapmaya başladık, küçük planlar ama büyük hayaller kuruyorduk. Moira editörlük yapmak istiyordu, ben de pazarlamada gözüm vardı. Biraz deneyim kazandıktan sonra kendi yayınevimizi kuracaktık. Büyük hayaller, biliyorum."

Birkaç adım attı, sonra durdu. "Her şey harika gidiyordu... ta ki yeni bir yere taşınmak zorunda kalana kadar. Gazetecilik okuyan ve yayıncılıkla ilgilenen biriyle aynı evi paylaşmak için bir ilana cevap verdim. Daniel'la orada tanıştım." Acı acı alay etti. "Yakışıklı, komik, tam bir kadın avcısı, eve her zaman farklı bir kız getirirdi, genellikle güzel ve ergenlik çağındaydılar. Aynı kızı asla iki kez görmedim. Çoğu zaman gözyaşları içinde ayrılırlardı ama ben onlara bunun sadece bir gecelik bir şey olduğunu söylediğini düşünürdüm. Genç bir adamdım ve aslında Dan'in kadınlarla olan ilişkisine hayranlık duyuyordum.

Moira başını salladı. "O zamanlar çekiciydi. İçki onu etkilemeden önce. Gençtim, saftım ve flört ettiğinde... bunun sadece dostça bir şaka olduğunu düşündüm."

Priesh başını salladı. "Başta ben de hiçbir şey düşünmedim. Ona güveniyordum. Ben de Moira'ya güveniyordum. Ama sonra Dan'in Moira her geldiğinde nasıl oyalandığını fark etmeye başladım. Dik dik bakıyor, etrafta takılmak için bahaneler uyduruyordu."

"Sadece gülüp geçtim," dedi Moira, sesi gergin çıkıyordu. "Şaka yaptığını sandım. Priesh benim ilk erkek arkadaşımdı. Daha önce hiç böyle bir şeyle karşılaşmamıştım... daha sonra olanlar gibi."

Priesh Moira'ya dönerken yüz ifadesi karardı, sesi yumuşaktı. "Onlara ne olduğunu anlat."

Moira kollarını kendi etrafında sardı. "Son yılımızın sonuna yakındı. Dan teziyle ilgili yardım istedi, ben de kendi tezimi çoktan bitirdiğim için kabul ettim. Priesh'in de orada olacağını düşünmüştüm ama gittiğimde sadece Dan vardı. Yazısının üzerinden geçmek için oturduk ve bana bir bira uzattı, Priesh'in yakında evde olacağını söyledi."

Moira'nın elleri titremeye başladı ve onları birbirine sürttü. "Birkaç yudum aldım. Hepsi bu kadar sürdü. Oda dönmeye başladı ve Dan'in yanıma oturduğunu, kolunu omuzlarıma doladığını hatırlıyorum. Dedi ki... benim alaycı biri olduğumu ama artık sorun olmadığını çünkü 'istediğim' şeyi bana vereceğini söyledi."

Durakladı, sakın kalmaya çalışıyormuş gibi gözlerini sıkarak kapattı. "Saatler sonra uyandım. İlk başta nerede olduğumu bile bilmiyordum... ama sonra tripod, yatağın yanına kurulmuş kamerayı gördüm." Sesi çatallaştı. "Berbat haldeydim. Kıyafetlerimin alt yarısı yoktu, iç çamaşırım gitmişti ve hiçbir şey hatırlayamıyordum. Kendimi bir çarşafa sardım ve kusmak için banyoya koştum. Dışarısı karanlıktı, yani saatlerdir evdeydim ama ev boş görünüyordu. Kendimi temizledim, Priesh'in odasından giymek için birkaç spor ayakkabı aldım ve eve gittim. Sanırım şoktaydım, tecavüze uğradığımı henüz aklıma gelmemişti."

Priesh yumruklarını sıktı. "O gece eve geldiğimde Moira'nın planladığımız randevu için beni ektiğini düşündüm. Endişelendim. Ama sonra Dan bana onun orada olduğunu ve birlikte yattıklarını söyledi." Sesi kırıldı. "Ona inanmadığımı söylediğimde bana bir video bile gösterdi. Odasına gitti ve bir video kamerayla geri geldi, oynat tuşuna bastı ve bana geri verdi. Onu yatağında Moira'yı becerirken izledim ve tüm dünyam yıkıldı."

Moira irkildi, yüzü soldu. "Kimsenin bana inanmayacağını söyledi. Polise gidersem sadece eğleniyormuşum gibi görünecekmişim. Ve Priesh... ona çoktan inanmıştı. O hafta sonu cesaretimi toplayıp Priesh'i görmek için eve gittim, telefonlarıma cevap vermiyordu ve derslere de gitmiyordum. Kapıyı perişan bir halde açtı ve benim olduğumu görünce hiçbir açıklama yapmadan kapıyı suratıma kapattı. Beş yıl boyunca benimle bir daha konuşmadı."

Priesh Moira'ya bakarken gözleri pişmanlıkla doldu. "Ben bir aptaldım. Dan'in hikâyesinde bir yanlışlık olduğunu bilmeliydim, bunu görmeliydim ama doğru düşünemeyecek kadar öfkeliydim. Kendim yerine Moira'yı suçladım ve onu hayatımdan çıkardım."

Acı bir kahkaha atarak odada volta attı. "O zamanlar Dan'in bana göz kulak olduğunu sanıyordum. Aptalın tekiydim," dedi başını sallayarak. "Ama sonra beni sırtımdan bıçakladı... yine."

Maddy'nin kaşları çatıldı. "O ne yaptı?"

"Sonunda hayatımı yeniden toparlamaya başlamıştım," diye devam etti Priesh, sesi hayal kırıklığıyla keskinleşmişti. "Cupid'de ertesi hafta başlayacak bir staj bulmuştum. Pazarlamadan Sasha Collins stajyer arıyordu ve İngilizce hocamla da arkadaştı. Sonunda hayatıma devam etmek için bir şans gibi gelmişti. Ben hazırdım." Volta atmaya bıraktı, yumrukları sıkılıydı. "Sonra, başlamam gereken günden bir gün önce 'gizemli' bir mide hastalığına yakalandım. Üç gün boyunca kusuyordum, tamamen iş göremez haldeydim. Peki ya Dan? Hiçbir yerde bulunamadı."

Maddy'nin gözleri hafifçe büyüdü. "Dan'in bununla bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Priesh keskin bir şekilde başını salladı. "Benim adıma Cupid'i aradığını ve hasta olduğumu söylediğini anlattı. Ama sonunda onları kendim arayabilecek kadar iyileştiğimde, stajın

çoktan doldurulmuştu." Durakladı, çenesi gerildi. "Dan'di tabii ki. Onları aramış, Sasha'yı etkilemiş ve benim yerime geçmek için konuşmuştu. Kıskanç herifin tekiydi!" Priesh'in sesi eski bir kızgınlıkla sertleşmişti. "Bu son darbe oldu. Bir süreliğine Londra'dan ayrıldım ve ailemin yanına döndüm. Sonunda kitap alım satımında iş buldum. Ve sonra Moira'dan bir mektup aldım." Ona baktı, ifadesi hafifçe yumuşadı. "Dan'le gerçekten ne olduğu hakkındaki gerçeği o zaman öğrendim. Bu sefer ona inanmaya hazırdım."

Moira başını salladı, "O mektubu gönderebilecek noktaya gelmem için yıllarca terapi görmem gerekti. Beni yanlış anlamayın, o zaman ilişkimizi yenilemek istemedim, içimde çok fazla öfke vardı, sevdiğim adam bana inanmamış ve bir tecavüzcünün sözüyle beni bir kenara atmıştı."

Priesh'in yüzünü ekGitmesi üzerine, hikâyeyi sessizce dinlemekte olan Moore bir adım öne çıktı. "Yani, ikiniz de polise gitmediniz mi?"

Moira başını salladı, gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Çok utanıyordum. Çok korkmuştum. Dan videoyu koz olarak saklıyordu ve onu ne zaman bir sektör etkinliğinde görsem telefonuna dokunup bana kendini beğenmiş bir gülümseme atıyordu. Onu bir daha görmek zorunda kalmamak için işimi bırakmayı düşündüm ama kariyerimi seviyorum. Bana yaptıklarından kurtulmak için çok çalıştım ve kazanmasına izin veremezdim."

Maddy konuşmadan önce odayı gergin bir sessizlik kapladı, sesi ancak fısıltıyı geçiyordu. "Dan'in beni de taciz ettiğini biliyor muydun? Ve o ce'deki diğer kadınları?" Ürperdi, sanki gerçekliğe karşı kalkan oluşturmaya çalışıyormuş gibi kendine sarıldı. "Bu kadar korkunç bir şey yapabileceğini fark etmemiştim. Şimdi, başka neler yapmış olabileceği konusunda endişeliyim."

Moore'un eli Maddy'nin omzuna hafifçe yaslandı. "Bu işin aslını öğreneceğiz." Priesh ve Moira'ya döndü.

"Tarot okuması ile sizi bulduğumuz zaman arasında ikinizden biri odadan çıktı mı?"

Moira kızardı. "Hayır... biz... meşguldük." Priesh'e baktı, o da başını salladı, çenesi sert bir çizgiye oturmuştu. "Aramızda bir sürü nefret ve kızgınlık var ama bu akşam senin de gördüğün gibi hâlâ sevgi ve çekim de var. Sadece sektörel etkinliklerde karşılaşıyoruz ve ellerimizi birbirimizden uzak tutamıyoruz. Tarot falı biter bitmez kaçtık ve buraya saklandık. İkimiz de gecenin geri kalanında Dan'i görmek istemedik. En iyi günlerinde bile kötüdür ama sarhoşken tehlikelidir."

"Siktir!" Maddy gözlerini kırıştırarak fısıldadı. Çiftin anlattıklarını dinlerken hem heyecanlanmış hem de dehşete kapılmıştı, Moore kolunu titreyen omuzlarına dolayınca sıçradı. Bu gece şanslı bir kaçış yaşamıştı, bir tecavüzcü onu yatak odasında yalnız yakalamaya çalışmıştı ve eğer biri duruma el koyup o piçi öldürmeseydi, kim bilir neler olabilirdi.

Moore bir elini sırtında gezdirdi ve çifte döndü. "Dinleyin" dedi, ses tonu sertti. "Siz ikiniz aÇağı inin, Sara'nın Bay Michaels'ı salona taÇımasına yardım edin. Orası daha sıcaktır. Biz Jude ve Helen'i aramaya devam edeceğiz."

Moira'nın gözleri büyüdü. "Bekle, Maddy neden seninle kalıyor? Hep birlikte kalmamız gerekmiyor mu?"

Maddy önce Moore'a, sonra tekrar Moira'ya baktı. "Sorun yok. O bir polis memuru. Ayrıca, Jude ve Helen beni dinlemeye daha yatkın olabilirler."

Moore başını salladı. "Birinin bunu Maddy'nin kitabını yansıtmak için yaptığını da göz ardı edemeyiz. Tek bildiğimiz, onun dikkatini çekmek isteyen ve bunu yapmanın yolunun bu olduğunu düşünen bir tür saplantılı takipçi olabileceği. Bu işin arkasında kimin olduğunu bulmama yardım edebilir." Bakışları Maddy'ninkilerle buluştu, gözlerinde sessiz bir soru vardı. "Benimle güvendesin."

Maddy dudağını ısırđı. Moore'a aldığı e-postalardan bahsedecek kadar güvenebilir miydi?

Bölüm 16

*"Erkekler ve Kadınlar birbirlerini asla anlamazlar. Onlar
özünde birbirine düşman varlıklardır."*

Agatha Christie'den Hercule Poirot'nun Noel'i

MAddy ve Moore homurdanan çiftin yanından ayrılıp giysilerini düzelttiler ve alt kata indiler. Loş koridorda ilerlemeye devam ettiler, hava kesifti gerginlikle. Maddy düşüncelere dalmış, akşamki kaotik olayları zihninde yeniden canlandırıyordu. Sonunda sessizliği bozarak dedektife döndü.

"Ee, Moore... Dedektif?" diye başladı, biraz kararsızdı. "Size nasıl hitap etmeliyim?"

Hafif bir gülümsemeyle ona baktı. "Madem birlikte çalışıyoruz ve sen de nazıkçe bana eşlik ediyorsun, neden formaliteleri atlamıyoruz? Bana Nolan de."

"Nolan," diye yineledi, ismi dilinde test ediyordu. Daha kişisel, aralarında daha az duvar varmış gibi hissettirdi. "Tamam o zaman, Nolan." Düşüncelerini toparlamak için durakladı. "Daha önce sorduğun şey hakkında düşünüyordum, garip ya da olağandışı bir şey fark etmek hakkında. İlk başta noktaları pek birleştiremedim ama bu gece olanları gözden geçirdikten sonra bir şey fark ettim. Romanım Blood Under the Mistletoe'da hikaye, konukların yeni bir kitabın lansmanını kutlamak için bir araya geldiği bir Noel partisinde başlıyor. Ardından, konuklardan biri öldürülüyor ve karakterlerim Hettie ve Felix, suçu çözmek için ipuçlarını bir araya getirmek zorunda kalıyor.

Bildiğiniz gibi, Cupid'in pazarlama ve tanıtım ekibi bu geceyi benim kitabımdan modelledi. Tüm karakter rolleri benim yaratımım. Ve ortam da neredeyse aynı. Sanki kendi hikayemin içine çekilmişim gibi ürkütücü ama bu kez ipuçları gerçek ve gizemi çözmeye çalışan benim."

Bakışları kızın yüzünde gezinirken Nolan'ın gülümsemesi biraz tedirgin ediciydi. "Peki, tüm bunlar hakkında ne hissediyorsun? Heyecan verici mi? Eğlenceli mi? Bir yazar olarak, her zaman yarattığın dünyaya adım atmak istemedin mi?"

Maddy dudağını ısırdı, içinde bir duygu karmaşası dönüyordu. İpuçlarını bir araya getirme telaşının onu heyecanlandırıldığını inkâr edemezdi ama akşamdan onun önerdiği şekilde zevk almıyordu. "Kesinlikle... yoğun," diye temkinli bir şekilde cevap verdi. "Ama her şey eğlence ve oyun değil. Bu gerçek ve biraz da korkutucu."

Nolan bir kaşını kaldırdı, gözlerinde alaycı bir parıltı vardı. "Dehşet verici olmak heyecan verici de olabilir, biliyorsun. Gerçek hayattaki bir gizemin ortasındasınız. Belki de sen Hettie olabilirsin ve tek yapman gereken Felix'i bulmak..."

Bu ima karşısında kalbi hızla çarptı. Onun Felix'i olabileceğini mi söylüyordu? Maddy soğukkanlılığını yeniden kazanmaya çalışırken yanakları kızardı.

"Hayır! Zavallı bir adam aşağıda ölü yatarken bu gecedен zevk almak çok yanlış olur!" Maddy fısıltıyla bağırdı.

Nolan onun pembe saçlarından bir tutamı çekiştirdi. "Zavallı adam mı? Hiç sanmıyorum. Hadi, bana ne söyleyeceğini söyle..."

Maddy kendini toparladı, "Eğer bu akşamki parti kitabımdan kopyalandıysa, belki cinayet de öyledir. Kurban değil, çünkü Moira'nın da belirttiği gibi, öldürülen Zengin Dul olmalıydı ve zaten kurban ve katil bu gece için rastlantısal, ama yöntem. Dan'ın normalden daha sarhoş görüldüğünü söylediğimi hatırlıyor musun? Yüzü kızarmıştı ve terliyordu.

Ayrıca gece ilerledikçe konuklara karşı açıkça kaba ve bana karşı agresifti. Bu onun için normal değildi, genellikle daha kurnazdı, karanlığını zararsız gülümsemelerin ve sevimsiz tavlama cümlelerinin ardına gizlerdi. Bunu kokteyllerdeki alkole bağladım ve sanırım haklıydım ama başlangıçta düşündüğüm şekilde değil.

"Hepimiz Dan'ın içki dolabında hazırladığı bir kokteyli içiyorduk. Adı 'Ökseotu Öpücüğü', bu gece gerçekten çok popülerdi çünkü kitabımın konusunun merkezinde yer alıyor, yani biraz yenilik. Edebiyatçı konuklar ökseotu ve çobanpüskülü ile süslenmiş aynı kokteyllerden içiyorlar. Ancak kurbanın içkisine zehir katılıyor, garnitürdeki meyveler katil tarafından önceden içine sıkılıyor.

"Avrupa Ökseotu'nun yaprakları ve meyveleri çok zehirlidir, sizi öldürmesi gerekmez ama mide bulantısı, nefes darlığı, kalp çarpıntısı ve hatta halüsinasyonlara neden olabilir. Romandaki kurban akşam yemeğinden önce kokteyli içiyor ve akşam boyunca güçsüzleşiyor, kafası karışıyor, hastalanıyor ve sonunda saldırıya uğradığında karşı koyamıyor."

Nolan'ın gözleri onun sözlerini değerlendirirken büyüdü. "Yani Dan'ın bu geceki dengesiz davranışlarının kokteyllerden kaynaklandığını mı düşünüyorsun? Ama alkol yüzünden değil?"

Maddy başını salladı, "Ökse otu zehirlenmesinden kaynaklanan viskotoksinler olduğundan neredeyse eminim."

Tepkisini ölçmek için Nolan'a baktı ama onu yüzünde kocaman bir sırıtışla kendisine bakarken buldu. İnkâr edilemeyecek kadar yakışıklıydı ama bu gülümseme gözlerindeki kahkahayla birleşince onu güzelliğe yükseltmişti. Ve tüm bu güzelliğin ona odaklanmış olması Maddy'nin ciğerlerindeki havayı aldı.

"Aferin kızıma! Devam et, başka ne gördün?" diye ısrar etti, daha yakına eğilerek.

Maddy derin bir nefes alarak kendini toparlamaya çalıştı ama ondan "iyi kız" lafını duyunca kalbi tekledi. A

İçine bir sıcaklık dalgası yayıldı ve içgüdüsel olarak kalçalarını sıktı. Hmm, bu ilginçti...

Nolan'ın hipotezinden duyduğu bariz memnuniyeti görmezden gelmeye çalışarak devam etti.

"Dan ile yüzleştikten sonra sarsılmıştım, bu yüzden Sara ve ben ipucu aramaya başlamadan önce mutfakta bir kahve içmeye karar verdik. Oraya gittiğimizde kilerin önünde bir ayak izi fark ettim. İşte, bak," dedi defterini açarak, "Bunu çizdim, oyun için yararlı olabileceğini düşündüm ama büyük olasılıkla personelden biri tarafından oraya konulduğunu düşünüyorum, etrafa ipuçları bırakmaları gerekiyordu ve bu gerçekten bariz bir ipucu. Çok bariz."

Nolan'ın gözleri ilgiyle keskinleşti. "Pekâlâ. Sonra ne oldu?"

"Kilerin içini araştırmaya gittik ve bir sürü ökseotu yaprağı bulduk," diye devam etti, heyecanı giderek artıyordu. "Ama meyveleri kayıptı. Yaprakların kendisi zehirlidir ama meyveleri daha güçlü bir etkiye sahiptir. Tarif ettiğim semptomları yaşamaya başlamak için sadece üç tane yemiş yutmanız yeterli."

"Meyveler bahsettiğiniz kokteyl bardaklarını süslemek için kullanılamaz mıydı?" Nolan kaşlarını kaldırarak sordu.

Maddy başını salladı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Kokteyller sahte ökseotu ile süslenmişti. Etkinliği düzenleyen asistanlardan biri bana e-posta göndererek konukların ağızlarını zehirli bir bitkiye bu kadar yaklaştırmalarının güvenli olup olmadığını sordu," diyerek güldü. "Mutfakta gerçek bir ökseotu olmamalıydı, hele ki bir bıçağın yanındaki doğrama tahtasında ve bir kilerde saklanmış halde hiç olmamalıydı. Bu çok şüpheli ve bunun sahte bir ipucu olduğunu sanmıyorum, personelin zehirli bir bitkiyi mutfakta ortalıkta bırakması çok riskli."

Nolan başını salladı, düşünceli görünüyordu, yoğun bakışları Maddy'ye sabitlenmişti.

"Bu gece buradaki tüm konuklar ökse otunun zehirli olduğunu biliyordu, kokteyle ne kadar zehir katıldığına kadar ayrıntılı olarak yazdım. Sara birkaç hafta önce promosyon kutuları içinde ön kopyaları gönderdi, böylece bir cinayet planlamak ya da hayali bir katilin planını kopyalamak için bolca zamanınız oldu."

Açıklamasını bir çırpıda bitirdi ve Nolan'ın ellerini çırpıp onu kucaklamasıyla irkildi. "Ah Maddy, aklının çalışma şekline bayılıyorum."

Hızla gözlerini kırıştırdı ve kendisine sarılmasına izin verdi, adamın kolunun sıcaklığı ve kolonyasının keskin kokusu, adamın biraz tuhaf davranışları hakkındaki mantıklı düşüncelerini aklının gerisine gönderdi. Flört ediyordu, kesinlikle flört ediyordu... bir suç mahallinde ve kendine yalan bile söyleyemiyordu, hoşuna gitmişti, ondan hoşlanmıştı.

Bölüm 17

"Kötülük insanüstü bir şey değil, insandan daha az insani bir şeydir."

Agatha Christie'den *Solgun At*

T başka bir yatak odasını daha araştırmak üzereydiler ki, tam önlerindeki virajdan gelen bir kadın sesi duydular.

"Alo? Helen, Jude?" Maddy bağırdı.

"Maddy? Ben Helen. Yıllardır buralarda dolanıp duruyorum, evin bu kanadından çıkmak için lanet olası kapıyı bulamadım. Bu kadar çok oda olması çok gereksiz ve tüm ışık düğmeleri nerede? Çok karanlık!"

Maddy tuttuğunu fark etmediği bir nefes verdi. Helen'in dar koridorun gölgelerinden çıktığını görünce rahatlardı. Helen'in yanaklarındaki hafif kızarıklığı ve telefonuyla not defterini sanki can simidiymiş gibi sıkı sıkı tuttuğunu fark ederek influencer'ı aşağı yukarı süzdü.

Hizmetçi kanadı alt kattaki şenlikli ihtişamdan çok uzaktı. Evin bu bölümündeki odalar çok daha küçüktü ve genel bir pejmürdelik hissi vardı. Hava soğuktu ve Maddy salonda yanan ateşin rahat sıcaklığını özlemişti.

"Canlı yayın yapıyordum," dedi Helen, hâlâ nefesini tutmaya çalışarak. "Burası yalnızken ürkütücü ve takipçilerimle konuşmak kendimi tamamen kaybetmemi engelledi. Yani, ben

karanlık romantizmi seviyorum, ama konu paranormal olunca? Ben tam bir korkağım." Sonunda Nolan'ı fark ettiğinde sözlerini yarıda kesti. "Peki bu yakışıklı şeytan kim? Filmdeki adam sonunda ortaya çıkmaya mı karar verdi?"

Helen ona kirpiklerini kırıştıtırırken, Maddy içindeki kızgınlık dalgasını bastırdı. "Bu Dedektif Moore. Ve evet, o gerçek bir dedektif," diye hızla ekledi Helen'in kahkahasını keserek. "Bir cinayet işlendiği için burada."

Helen'in çenesi düştü ve Maddy sözünü kesmesini engellemek için elini kaldırdı. "Evet, gerçek bir cinayet, gizem oyununun bir parçası değil. Daniel Scott'ı bu gece erken saatlerde ölü buldum. Polisin gelmesini beklemek zorunda kaldık ve sonra elimizden geldiğince çabuk seni ve Jude'u aramaya geldik. Alt kata indiremediğimiz tek kişi siz ikinizdiniz."

Helen'in beti benzi attı ve elindeki cep telefonu titredi, "Ne oluyor lan? Dan! Dan öldü mü? Dan öldü mü? Nasıl öldü?"

Moore yüzünü buruşturdu, "Çok fazla kan vardı, yani büyük olasılıkla bıçaklanmıştı. Maddy de işin içinde zehir olduğunu düşünüyor. Ökseotu zehirlenmesi."

Helen ikisine de baktı, "Ökseotu zehirlenmesi! Bu da ne böyle? Böyle bir şeyin varlığından bile haberim yoktu! Yani Noel'de her yerde olmaz mı?"

Maddy şaşkınlıkla kaşlarını çattı ve Nolan'la bakıştı. "Evet, ama kesinlikle zehirli Helen, tıpkı yılın bu zamanlarında herkesin evinde bulunan kırmızı çiçekli Poinsettialar gibi."

"Hmm... Her gün yeni bir şey öğreniyorsun. Bu yüzden insanlara her zaman daha fazla okumalarını söylüyorum," dedi Helen sırtarak. "Gerçek dünyada ne tür bir bilginin işinize yarayacağını asla bilemezsiniz."

Telefonunu kaldırdı ve Maddy'ye doğrultarak konuşmaya başladı... "Aman Tanrım, çocuklar, az önce pa-Shit'te neler olduğuna inanamayacaksınız! Ne halt ediyorsunuz!" Nolan telefonu elinden kaparken bağırdı.

"Burası şu anda aktif bir soruşturma ve bir suç mahalli, burada çekim yapıp internette yayınlamazsınız."

"Telefonumu geri istiyorum, bu şimdiye kadar hesabımda olan en heyecan verici şey, "Düşünebiliyor musunuz? Gizemli bir cinayet gecesı, eserin kötü adamı vahşice öldürölüyor ve sonra güzel yazar ve ateşli huysuz dedektif suçu çözmek için birlikte çalışıyor! Karanlık bir romantizmin hayata geçmesi gibi! Tek ihtiyacımız olan onu yatak odasına götürmeniz ve yatağa bağlayıp şaplak atmanız!

Maddy'nin yüzü domates gibi kızarmıştı, Helen, Nolan'ın onu yatak odasına götürüp bağlamasını önerdiğinde beyni çoktan kısa devre yapmıştı, neredeyse 'götürmek' kelimesinden öteye gidemiyordu." "Helen bu çok ciddi! Bu bir cinayet, bir soruşturmaya müdahale ettiğın için tutuklanabilirsin ve tam olarak ne demek istedin "parçanın kötü adamı?"

Helen'in yüzü düştü, "Ah, şey, muhtemelen bir cinayet işlenmiş olmasının ilk şoku dışında bu konuda o kadar da üzgün olmadığımı söyleyebilirsin..." kelime oyunu karşısında yüzünü buruşturdu.

Maddie bu uygunsuz şaka karşısında içini çekti ama kendisi de aynı şekilde hissettiğı için yorum yapamadı, "Devam et..."

"Tamam, Dan'le bir geçmişimiz vardı ama sanırım o öyle demezdi. Eminim beni hatırlamıyordur bile. Yaklaşık beş yıl önce Cupid'e bir taslak gönderdim. Gönderilerin kıdemli editörün masasına gitmek yerine Dan'e gittiğini ve güncel bir fotoğraf eklemeniz gerektiğini biliyor muydunuz?" Güldü, "Kulağa pek doğru gelmiyor, değil mi?"

Maddy başını sallarken Helen devam etti: "Bu benim ilk kitabımdı, üniversiteden yeni mezun olmuşum ve perakende sektöründe berbat bir işte çalışıyordum. Tam zamanlı bir yazar olmak ve kendime bir isim yapmak için çaresizdim. Cupid'in kitabımı üstlenmeyi görüşmek üzere bir toplantı yapmakla ilgilendiğini bildiren bir telefon aldığımda çok mutlu oldum. Şaşırmalı mıydım?

toplantı bir fincan kahve eşliğinde bir editörle değil de erkek bir pazarlama müdürüyle akşam yemeğinde mi oldu? Geriye dönüp baktığımda, muhtemelen, ama yayıncılık hakkında pek bir şey bilmiyordum ve kitabımın yayınlanmasını gerçekten istiyordum. Sahip olduğum tüm kuşkuları bir kenara bırakacak kadar istiyordum."

"Gittin mi? Onunla görüştün mü?" Maddy, Moira'nın hikâyesi zihninde yankılanırken midesine bir şeylerin battığını hissederek sordu.

"Getirdim," diye itiraf etti Helen, sesi buruktu. "En profesyonel kıyafetimi giydim, taslağımın bir kopyasını ve hatta diğer kitaplarım için fikirlerimi not ettiğim defterimi getirdim. O kadar saf ve güven doluydum ki." Başını sallayarak iç çekti. "O defterde pek çok romanın taslağı vardı. Aptalca bir şekilde Cupid'in benimle bir seri ya da çok kitaplı bir anlaşma imzalayabileceğini düşünmüştüm."

"Ne aptal... Dan yemeğin başından beri aşırı arkadaş canlısı ve alıngandı. Bana çok yakın oturdu ve şarabına uzandığında göğüslerime dokundu. Kadehimi doldurmaya devam etti ve kendimi biraz garip hissetmeye başladım. Yine de şanslı bir kaltaktım... "Tuvalete gitmek için kalktım, duvara tutunduğum için zar zor gidebildim," dedi Helen, hatırladıkça yüzü geriliyordu. "Dirseğimden tutup beni lavaboya yönlendirene kadar yaşlı bir kadının beni takip ettiğini fark etmedim. Bir kağıt havluyu ıslattı ve yüzüme bastırarak kendime gelmeme yardımcı oldu. 'İyisin,' dedi, 'ama gitmen gerek. Şimdi' dedi."

Helen durakladı, çenesi sıkılmıştı. "Bana kocasıyla birlikte yakınlarda oturduğunu ve Dan'in şarabıma bir şey kattığını gördüğünü söyledi. Gittikçe daha da 'sarhoş' olmamı izlemiş ve bana yardım etmek için masadan kalkana kadar beklemiş. Neyse ki çantamı yanımda getirmiştım ve telefonumu çıkarıp bana bir taksi çağırdı. Restorana geri döndüğümüzde Dan gitmişti. Sanırım

Beni takip ettiğini gördüm, ya da belki de çok uzun sürmüştü.

Her halükarda, umursamayacak kadar kendimde değildim - sadece taksiye bindim ve eve gittim. "Şanslı bir kaçış yaşadığımı düşünmüştüm, pek bir şey hatırlamıyordum. ama tehlikeli bir kurşundan kaçtığımı biliyordum." Nolan'a bakarak ciddi bir ses tonuyla şunları söyledi: "Polise gidip neredeyse tecavüze uğradığımı bildirmeyi düşündüm ama elimde hiçbir kanıt yoktu. Anılarım çok bulanıktı ve bana yardım eden kadının iletişim bilgilerini alamadım, dolayısıyla tanışım da yoktu. Aslında onun sözüne karşı benim sözümüdü."

Nolan başıyla onayladı ve devam etmesini işaret etti.

"Çantamdaki not defterimin ve el yazması kitabımın kaybolduğunu ancak o gün fark ettim. Paniğe kapıldım, Dan belli ki restorandan ayrılırken onları almıştı ama geri istemek için onunla iletişime geçmek istemedim. Sonunda kendimi toparladım ve ona e-posta göndermeyi denedim, yanıt alamadım, aradım ama sadece asistanına ulaşabildim, hatta o ce'yi ziyaret ettim ama güvenlik beni binaya almadı. Yedi ay boyunca defterimi geri almaya çalıştım ama hüsrandan başka bir şey elde edemedim.

"O yılın sonuna doğru, yerel kitapçımnda sergilenen yeni kitaplara göz atarken tanıdık bir kitap gördüm, Amy Devine'in 'Shallow Waters' adlı kitabı, hatırlıyor musun?"

Maddy'nin kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı, "Tabii ki biliyorum Helen, Cupid'in en çok satan kitaplarından biri. Amy seride üç roman daha yazmaya devam etti, eminim dördüncüsünü de yayınlamak üzeredir."

Helen sert bir kahkaha attı, sesi biraz dengesiz çıkıyordu. "Amy Devine... Onunla kısa bir süre önce bir partide tanıştım. Beni tanımadı bile ve kendimi tanıttığımda gözünü bile kırpmadı. Daha sonra onu Dan'e sarılmış, berbat şakalarına kıkırdarken gördüm. "Sığ Sular" benim taslağımdı, her kelimesiyle. Peki ya serinin diğer kitapları? Doğrudan kayıp defterimden!"

"Ne? Anlamıyorum..." Maddy, Helen'in harap olmuş yüz ifadesini içine çekerek konuştu. Nolan'ın elinin sırtının alt kısmında kaydığını hissetti, sessiz bir teselli teklifiydi bu.

Helen, Maddy'nin şaşkın bakışlarını bir parça sempatiyle karşıladı. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, tüm bunların arkasında Dan'in olduğundan neredeyse eminim. Partide isiminden bahsettiğimde Amy'nin verdiği tepkiye -ya da tepkisizliğine- bakılırsa, hiçbir fikri olduğunu sanmıyorum. Muhtemelen serinin hayalet yazarlığını yapmasını önermiştir. Benim taslağım doğrudan ona gitti; bahse girerim editörlerden hiçbiri benim adımı görmemiştir. 'Heyecan verici' yeni yetenekleri ilk okuyan ve yazarlık yolculuklarında onlara 'akıl hocalığı' yapan kişi olmayı seviyordu," diye alay etti. "Onun istediği, başvurumla birlikte gönderdiğim fotoğraflara bakmak ve bir sonraki 'randevusunu' seçmektir. Benimle buluşmadan önce taslağımı okuduğundan bile şüpheliyim."

"Ama bu benim başıma gelmedi," diye fısıldadı Maddy, sesi korkudan titriyordu. Çalışmalarının, sanatının, hayallerinin çalınması ve bir başkası tarafından sahiplenilmesi düşüncesi neredeyse katlanılamayacak kadar fazlaydı.

"Amy'nin serisi'nin ikinci kitabına geldiğimde," diye devam etti Helen, "kendime bir avukat tuttum ve aptalca bir şekilde Cupid'i mahkemeye vermeye çalıştım. Tabii ki Dan defterimi çıkardı ve herkesi Amy'nin olduğuna inandırdı, 'bu senin eserin olamaz, bak burada olay örgüsünü, karakterleri ve hatta kapak fikirlerini özetleyen tüm notlar var' dedi. Mahkeme tarihine kadar olan toplantılarda defterimi sallayıp durdular ve sonunda avukatım davanın düşürülmesini tavsiye etti. Dayanacak bir ayağım olmadığını, tüm notlarımın kitapta olduğunu, bilgisayarımda hiçbir şey olmadığını, hiçbir şeyin çıktısını almadığımı söyledi. Teknik olarak onlara 'Shallow Waters'ın taslağını gösterebilirdim ama yine de sektörün en iyilerinden bir avukat tutmak için o kadar çok para harcadılar ki ben de vazgeçtim."

Maddy sessizce, "Sanırım bunu duyduğumu hatırlıyorum ama ayrıntılı olarak değil ve sen olduğunu bilmiyordum," dedi. Kadın

Helen için hissettikleriniz, entelektüel bebeklerinizin velayetini istismarcı bir e e ve onun sinir bozucu yeni karısına kaptırmak gibi bir şey olmalı.

"Birkaç roman daha yazdım ve bulabildiğim her a k romanı yayıncısına gönderdim, ancak kimse bana on metrelik bir sopayla dokunmadı. A k Tanrısı ile kar ıla mamdan sonra kimse benimle çalışmak ya da bana bir şans vermek istemedi, ben de bir süreliğine yazmaya ara verdim. Sonra BookTok ortaya çıktı ve oldukça bunaltıcı olan hayatımı değiştirdi," dedi gülümseyerek. "Her zaman bir yazar olmak istemi tim ama bu yalnız bir yol olabiliyor. Bir kitap influencer'ı olmak ise harika. Okuyorum, payla ıyorum ve benim gibi düşünen arkadaşlarımla bağlantı kuruyorum. Bunu tam zamanlı yapacak kadar kazanıyorum ve hayal edebileceğim tüm ücretsiz kitapları alıyorum.

"Daniel'in sonunun böylesine acımasız bir şekilde gelmesine    l yor muyum? Pek sayılmaz.  u anda hayatımdan gerçekten zevk alıyorum ve yayıncılık dünyasında Dan kadar etkili birini öldürerek her şeyi riske atmazdım. Bu kesinlikle benim lehime olmazdı..."

Helen hik yesini bitirdiğinde koridordaki hava ağırla tı. Maddy dinlerken öfke, acıma ve saygının bir karışımını hissetti, Helen hayallerini  alan ve onu kendini yeniden keşfetmeye zorlayan akıl almaz bir ihanetle karşı karşıya kalmıştı. G r n  teki neşeli kişiliğine rağmen, geçmişi tarafından sertle tirilmi  bir kadın olduğu açıktı.

Nolan, eli hâlâ belinde olan Maddy'ye baktı. Helen'e dönüp baktığında yüz ifadesi yumu adı ve onun kabadayılığının altında yatan direnci fark etti. "Bize anlattığın için teşekkür ederim," dedi sessizce. "Kolay olmadığını biliyorum."

Helen omuz silkti ve ona alaycı bir gülümseme verdi. "Hayat böyle, değil mi? Ya arsın, öğrenirsin ve kızmazsın...  de irsin. Kahretsin! Yani yasaları falan  iğnemezdim. Sadece biraz eski moda karma gördüğüm için mutluyum."

Maddy, bunun ne kadarının doğru olduğunu ölçmeye çalışarak Helen'in yüzünü inceledi. Helen asıl tetiği çekmemiş olabilirdi ama Dan'e olan kızgınlığı çok açıktı ve ona göre haklıydı.

Nolan boğazını temizledi. "Pekâlâ. Dürüstlüğünüz için teşekkür ederim. Şimdi, lütfen bunun aktif bir soruşturma olduğunu unutmayın. Artık canlı yayın yok, cinayetle ilgili sosyal medya paylaşımları yok. Şimdilik telefonunuza el koyuyorum."

Helen'in yüzü protesto etmek için buruştu ama dilini ısırarak sadece başını salladı. Maddy onun daha fazla zorlamanın iyi gitmeyeceğini bildiğinden şüpheleniyordu.

Ana koridora açılan kapıdan geri dönerlerken Maddy, Daniel Scott'ın ölümüyle ilgili giderek büyüyen gizemin bu son dönemecini zihninde işaretledi. Bu evde döndüğü her köşe daha fazla katmanlı, daha fazla sırrı ve şimdi belki de daha fazla şüpheliyi ortaya çıkarıyor gibiydi.

ubelong2me@myyahoo.com

D kulak Maddy, dün son kitabının özel baskısını alıyordum ve kasadaki kitapçı bunun kız arkadaşım için olup olmadığını sordu, ben de benim için olduğunu, senin en büyük hayranlarından biri olduğumu söyledim.

hayranları. Önce biraz şaşırmış göründü, sonra da bana yaklaşımakta olan büyük tanıtım turundan bahsetti. Birkaç ay boyunca arka arkaya imza günleri ve ardından Mart ayında 'Babes into Books Ball'da onur konuğu olarak yer alacaksınız.

İmza günlerinde ve kitap tanıtımlarında fotoğraflarınızı gördüm, her zaman gülümsüyorsunuz ama bu gözlerinize ulaşmıyor ve insanlarla konuşmak zorunda kalmaktansa evde rahat bir çift pijama içinde olmayı tercih edeceğiniz izlenimini edindim. Kitaplarınız hakkında konuşmak zorunda kaldığınızda gerginleşiyor musunuz? Bir olay örgüsünün karmaşıklığını açıklamak zorunda kaldığınızda mı? Yoksa tanıştığınız ve romanlarınızı okuyan insanların çoğunun sizin kelimelerinizi okuyarak kendilerini tatmin ettiklerini bilmek mi? Karakterinizin usta dilini ve yatak odasındaki becerilerini okuduklarında kaç bin kadın ıslanıyor, damlıyor?

Baloda elinizi tutan biri olsa kendinizi daha iyi hisseder miydiniz? O kişi ben olabilirim. Karanlık prensin olabilirim, seni balo salonunun diğer ucundan izleyebilirim, keskin taraflarımı kadife bir maskenin ardına saklayabilirim.

Alevlerden yapılmış bir maskenin arkasından bana bakarsın ve bana bakmaya devam ettiğin sürece mutlu bir şekilde yanarım.

Partner üstüne partnerle odanın içinde dans edişinizi izlerken dişlerimi sıkıyor, şiddetin sınırında geziniyorum. Erkekler ellerini beline doluyor, seni kendilerine çekiyor ve sana ne kadar hayran olduklarını fısıldıyorlar. Neden bana ait olana dokunmalarına izin veriyorsun? Vals yaparken ve dönerken sarıldığın kişi olmak istiyorum. Seni okşamak ve mükemmel olduğunu söylemek istiyorum, istiyorum... Sadece istiyorum."

Ama ben bir Karanlık Prensimsin, nazik değilim, gölgelerden oluşuyorum ve kıskançlık ve öfkeyle besleniyorum. Sen temizlenmek için çıkana kadar odanın kenarlarında dolanıyorsun. Neredeyse sessiz ayak izlerini takip ederek uzanıyorsun ve seni kabaca yakındaki bir oyuğa çekiyorsun. Bir elim bileğinzinde, diğeri ağzının üzerinde, çıkardığınız küçük ciyaklamayı bastırıyor. Burası loş ışıklı ve mahremiyet için bizi bir sütunun arkasına yönlendiriyorsun.

"Merhaba Babydoll, bu gece eğleniyor musun? Görünüşe göre çok popüler olmuşsun, tüm o erkeklerle dans edip sana dokunmalarına izin vermişsin. Seni döndürürken kulağına müstehcen şeyler fısıldadılar mı?"

Titreyerek elimden kurtulmaya çalışıyorsun, çırpınırken elbisen hışırıyor. "Kötü bir kız oldun, beni kızdırdın ve çok ileri gittin. Cezalandırılmak mı istiyorsun, tatlım? Bence cezalandırılmalısın ve sonra bana ne kadar üzgün olduğunu gösterebilirsin..."

Tek duyabildiğim elimin arkasından gelen sesler. Giydiğim deri eldiven yumuşak tenine çok yakışıyor.

"Eğer elimi çekersem sessiz olmalısın, sadece başını sallama, eğer konuşursan ceza daha da kötüleşir."

Sen hevesle başını sallayınca elimi yavaşça çekiyorsun. Yanakların pembeleşmiş ve kaçmak için eldivenimi ittiğin dudakların şişmiş görünüyor. Ne kadar güzel bir resim çiziyorsun.

"Unutma, konuşmak yok, gürültü yok yoksa biri seni duyabilir... belki yayıncından biri ya da etkilemeye çalıştığın bir alıcı, hatta daha önce sana yaltaklanan hayranlarından biri." "Buradaki sesleri takip edip senin ne kadar iğrenç bir kız olduğunu görseler ne derlerdi? Seyirciler umurumda değil, hatta sanırım balo salonundaki herkese senin kime ait olduğunu göstermekten zevk alırım..."

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve giydiğin neredeyse iffetli külotu görene kadar kumaş parçalarını yavaşça kalçalarından yukarı kaldırıyorum. Eğilip göbeğine doğru nefes alıyorum, bir titreme ile ödüllendiriliyorum ve

ıslak bir yama. "Ah tatlım, işte bu neredeyse seni beladan kurtaracak, o kadar duyarlısın ki." Külotunu bacaklarından aşağı indirirken yüzüne bakıyorum. Gözlerin benden oyuktaki açıklığa doğru gidip geliyor, dilimi amına sokarken yakalanma düşüncesi seni dehşete düşürüyor ve heyecanlandırıyor. Ama sorun değil, eğlenenin yarısı bu.

Giydiğin ağır elbisenin içinden yapabildiğim kadarıyla kıcını kavıyorum, seni yüzüme doğru çekiyorum, maskemdeki yumuşak kadife klitorisine sürtünüyor ve dilimi içine soktuğumda bir çılgılığı bastırmaya çalışıyorsun... bu işe yaramayacak. Hafifçe geri çekilerek yüzüne uzanıyorum, deri kaplı iki parmağımı ağzına sokuyorum, "eğer ağzını kapalı tutamazsan emmek zorunda kalacaksın... bir sonraki şey için iyi bir alıştırma olacak." Sessizce inliyorsun ve sanki başka bir şey olduklarını hayal ediyormuş gibi parmaklarımı emiyor ve yalıyorsun.

Sen kıvranıp terleyene kadar amını yiyorum, o güzel gözlerinden yaşlar süzülüyor. Dilimin etrafında çırpınıyorsun ve boşalmak üzere olduğunu biliyorum, bu yüzden geri çekiliyorum. Ayağa kalkarken, emdiğin parmakların çıkardığı hayal kırıklığı ve hüsrans sesleri beni fazlasıyla mutlu ediyor.

"Şimdi bebeğim, sana cezalandırılacağını söylemedim mi? Sadece iyi kızlar gelir."

Parmaklarımı ağzından kaydırıyorum ve ardından gelen ve kabaran göğüslerine damlayan tükürük neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyor.

"İşte burada gönlümü almalısın bebeğim, bana karanlık prensini istediğini göstermelisin."

Ellerim omuzlarınızda, sizi dizlerinizin üzerine düşürene kadar aşağı itiyorum. "Sikimi çıkar, yavaşça, işte bu..." Sen itaat ederken omurgamdan aşağı yuvarlanan titremeye engel olamıyorum. O kadar sertleşmişim ki tek bir darbeye bile sızmaya başlıyorum ve beni o somurtkan dudaklarının arasına aldığı anda homurdanıyorum. Dilini ucumun üzerinde gezdirip küçük daireler çizerken bana bakıyorsun.

"Bana göstermeye hazır mısın, bebeğim? Ne kadarını kaldırabilirsin?"

Beni neredeyse kabzama kadar içine alırken yüksek sesle inliyorum. Panikle girişe doğru bakıyorsun ama kimse girmeyince burnundan yavaşça nefes veriyorsun ve ciddi bir şekilde aşağı yukarı sallanmaya başlıyorsun. Kabaca boğazının arkasına doğru ittiğimde küçük ellerin kıcımı kavıyor ama itiraz etmiyorsun, sonuçta özür diliyorsun.

Yakın olduğumu hissederek, tüm o güzel saçlarını tutuyorum ve seni horozumda yukarı ve aşağı hareket ettirmek için kullanıyorum, tam istediğim gibi. Öyle dağınıksın ki, kabarık saçının iğneleri yere saçılmış, rimelin sinirden gözyaşlarına bulanmış ve rujun yüzünün her yerine bulaşmış. Tamamen harap olmuşsun, iyi kullanılmış, prensinin önünde yerde diz çökmüş pis bir prenses gibisin. Bu gece seni ne kadar mahvettiğimi düşününce bağırarak geliyorum.

"Yut bebeğim," diye inliyorum, ağzının kenarındaki bir damla spermimi silerek. "Seni affedeceğim, sadece bir numaralı hayranın olduğumu hatırladığın sürece... onlar değil, ben."

Bölüm 19

*"İnsanın ağzını hiç açmadığı sürece kendini ele vermesi
mümkün değildir."*

Agatha Christie'den Masadaki Kartlar

A Yürüdükleri sırada Helen, Nolan'ın Maddy'nin sırtında tuttuğu ele göz ucuyla bakıyordu. Dan ile yüzleşmesinden ve Maddy'nin yaşadığı korku seviyesinden sonra hissetti, zihni ve bedeni bir yabancıнын dokunuşuna isyan ediyor olmalıydı. Ama mantıklı düşünemiyordu, adamın eli vücudunda doğru, rahatlatıcı ve güvenli hissettiriyordu.

"Yani, siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz? Helen bir kez daha Nolan'a bakarak sordu. "Bu gecedan önce yani? Sadece birbirinizi tanıyor gibi görünüyorsunuz, ne demek istediğimi anlıyorsanız." Nolan onu görmezden gelince, "Bu benim platformum için çok iyi olurdu. Takipçilerim ikinizin de ağzını burnunu dağıtırdı."

Helen'in alaylarına aldırmayan Nolan, "Neden siz ikiniz bağırıyorsunuz? Yabancı bir erkek sesinden çekinip cevap vermek istemeyebilir. Önümüzdeki birkaç dakika içinde onu bulamazsak, geri dönüp bizi geçme ihtimaline karşı aşağıya inmeliyiz."

"JUDE! JUDE! ORDA MISIN? NEREDESİN, JUDE?"
Maddy ve Helen bağırđılar, sesleri sessizlikte yankılandı. Çağrılarını birkaç kez daha tekrarlđılar ama havada ağır bir sessizlik vardı.

Helen iç çekerek, "Sanırım salonda yeniden toplanmalıyız," dedi. "Eğer burada olsaydı, bizi duymuş ve bir şeylerin ters gittiğini anlamış olurdu."

"Evet, sanırım haklısın," diye yanıtladı Maddy, karanlık koridorlara bakarak. "Hadi şimdi aşağı inelim. Ben de bir kahve içebilirim. Bu gece uyumak istediğimden emin değilim." Maddy gecenin ağırlığının üzerlerine çöktüğünü hissederek iç çekti.

Salona geri döndüler, Helen yol boyunca bıçaklı bir katilin üzerlerine atlaması ihtimaline karşı endişeyle etrafına bakındı. Hedeflerine ulaştıklarında sessizce konuşan sesler duydular. "Görünüşe göre Priesh ve Moira buraya çarpılmadan gelebilmişler." Helen, Nolan'ın yanından geçip kendini şöminenin yanındaki deniz mavisi koltuklardan birine atarken ofladı.

Priesh ve Moira, Sara'yla sohbet ediyor, bir fincan kahve ve bir tabak bisküvi ile yan masanın etrafında toplanmışlardı. Maddy atıştırmalıklara doğru ilerlerken koltuklardan birinin yanından geçti ve iki büklüm olmuş Jude'un bir mindere sarılmış oturduğunu ve diğer sandalyede oturan Michaels'a baktığını fark edince geri döndü. İkisi de konuşmuyordu ve Maddy derin bir oh çekip yaşlı kadına sarılmak için öne atıldığında Jude irkildi. "Tanrıya şükür! Yukarıda her yerde seni arıyorduk! Ne oldu? Kayboldunuz mu?"

Jude cevap veremeden Sara araya girdi: "Çalışma odasından bir çığlık duyduk. Onu duyduğumda ödüm koptu!"

Nolan ensesini ovuşturarak, "Kahretsin," diye mırıldandı. "Özür dilerim, belki de kapıyı kapatmak yerine bir işaret falan koymalıydım."

"Fark etmezdi," diye cevap verdi Jude boğuk bir sesle. "Bunun oyunun bir parçası olduğunu düşünür ve yine de içeri girerdim."

Nolan, Maddy'ye minnetle kabul ettiği bir fincan sıcak kahve uzattı. Bir yudum aldıktan sonra Nolan'ın uzattığı çikolatalı kurabiyeye uzandı. Kız kurabiyeyi çiğnerken, Nolan onun tarafından tamamen büyülenmiş gibiydi, bakışları kızın ağzının üzerindeydi. Kız dudaklarındaki kırıntıları yaladığında derin bir memnuniyet sesi çıkardı, bir an için etraflarındaki her şeyden habersizdi.

"Bu da ne şimdi?" Sara, Maddy'den Nolan'a ve tekrar geriye bakarak konuştu. "Bu ne zaman oldu ve neden bana haber verilmedi?"

Maddy kahveyi fincanının kenarından taşırdı. "Burada görülecek bir şey yok, hem de hiç..." dedi ve elbisesinin eteğiyle dökülenleri aceleyle sildi. Nolan'ın ela gözleri yırtıcı bir parıltıyla titreyerek dikkatle Maddy'nin pürüzsüz bacaklarına odaklandı.

Sara sırtarak, "Evet, görülecek bir şey yok, kesinlikle hiçbir şey," diye ekledi.

Nolan gözlerini kırıpıştırarak kendini trans halinden kurtardı. Sara'ya döndü ve umursamaz bir tavır takındı. "Bay Michaels nasıl? Henüz bir şey söylemedi mi?"

"Hayır, hiçbir şey. Hiç direnmeden onu hareket ettirmemize ve rahat ettirmemize izin verdi, ama tamamen sözsüzdü," diye yanıtladı Sara, koltukta battaniyenin altına sokulmuş yaşlı beyefendiye bakarak.

"Pekâlâ, bu buluşma her ne kadar hoş olsa da konuşmamız gerekiyor," diye söze başladı Nolan, ses tonu iş dünyasına kaymıştı. "Priesh, Moira ve Helen ile cinayetin işlendiği tahmin edilen saatte nerede oldukları ve maktulle olan ilişkileri hakkında konuştum bile. Sara ve Jude ile de ayrı ayrı konuşmam gerekecek. Maddy'nin de bu konuşmalara katılmasını istiyorum çünkü onun görüşlerine değer veriyorum, özellikle de katil onun kitabını ilham kaynağı olarak kullanıyor gibi görüldüğü için."

"Benim için sorun değil," diye cevap verdi Sara. "Maddy yanımdayken daha rahat konuşabilirim, eminim Jude da öyle yapardı. Buranın arka tarafında küçük bir köşe var.

okuma köşesi olan bir oda. Oldukça özel. İşe yarar mı?"

"Kulağa harika geliyor Sara," diye karşılık verdi Maddy, Nolan daha söze girmeden. "Dedektif Moore, başlamadan önce kısa bir şey söyleyebilir miyim?" Fokurdayan kahvesinden bir yudum daha aldı, kafeinin etkisini hissetti ve paylaşması gereken bir düşüncenin kıvılcımını çaktı. Bir kez olsun fikir alışverişinde bulunabileceği biri olacağı için heyecanla onun koluna girdi ve diğerlerinden uzaklaştırdı.

Yan tarafa geçtiklerinde, adamın ceketini silkmesini ve gömleğinin kollarını sıvamasını izledi.

"Ateş yanarken burası çok sıcak."

Vay anasını! Önkol pornosu bir efsane değildi! Bronzlaşmış, dövmeli teni göstermek için kumaşın artan rulolarıyla onunla dalga geçerken yavaş bir burlesk ifşası gibiydi... tamamen yalanabilir bir ten.

"İyi bir kız ol ve bana ne bulduğunu söyle, hmm?"

Maddy'nin midesi 'İyi Kız' sözleriyle bir kez daha altüst oldu. Az önce bir cinayet işlenmemiş ve oda travma geçiren konuklarla dolu olmasaydı, külotunu indirip kükreyen ateşin önündeki yumuşak halıdan yararlanmak isteyecekti. Nolan'ın o derin, boğuk sesiyle yaptığı övgü, omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi ve ter içinde kalmasına neden oldu. Nasıl oluyordu da bu sözleri kitaplarında defalarca yazabildiği halde, Bay Uzun, Sarışın ve Yakışıklı bunları söylediğinde beyni tamamen kısa devre yapıyordu?

"Vay canına, kink'e övgüler olsun" diye mırıldandı kendi kendine, kaşları çatık bir şekilde, "bu bir sürpriz." Ağzında biriken salyaları yutmayı başardı ve mucizevi bir şekilde onun üzerine tükürmeden cevap verdi "Bir fikrim vardı..." dedi ve sonra onun üzerine tükürme düşüncesi ya da daha doğrusu onun belirli bir kısmı beynine yerleştiğinde kekeleydi. "Kahretsin, şey, ben... evet, doğru, aklıma bir şey geldi."

"Öyle mi?" Nolan, onun telaşlı konuşma çabalarıyla açıkça eğlenerek, "Şimdi bana ne 'çıkardığını' söyle Watson," dedi.

"Öncelikle, ben Watson değil Sherlock olurdum ama bu durumda ben Poirot olacağım, siz de Hastings olabilirsiniz. Gözü her zaman kadınlarda olmuştur, her zaman "kadınları araştırırdı."

"Ne? Cherchez...? Nolan mırıldandı, "Fransızcam berbattır."

"Cherchezing the Femmes... kadınları kovalamak" diye açıkladı bir huff ile.

"Ben öyle biri değilim, kadınların peşinden koşmam, ben kesinlikle tek kadınlı bir erkeğim, ama bunu şimdilik unut, bana ne söylemek istiyordun?"

"Tamam, Helen'in telefonu hâlâ sende mi?" Maddy sordu.

"Evet, cebimde, neden?"

"Helen gecenin büyük bölümünde platformu için canlı içerik çekiyordu. Jude'un geç geldiğini ve Dan'i onunla özel olarak konuşmaya ikna etmeye çalıştığını söylediğimi hatırlıyor musunuz? Dan reddetti ve çekip gitmeden önce tartıştılar. Helen'in kamerasına yanlışlıkla bir şey yakalama ihtimaline karşı telefonunu kontrol etmeye değer diye düşündüm. Salonda geçirdiğimiz zamanın sonuna doğru videoya çekiyordu ve arka plandaki tartışmayı yakalamış olması tamamen mümkün. Bu geceki tüm videoları hala sayfasında kayıtlı olmalı, "@romance4lif" dedi Nolan telefonu çıkarırken.

"Kilitli. Bekle..." dedi ve Helen'in üzerinde uyukladığı kanepeye doğru koşarak geri döndü. Adam bir şeyler mırıldandı ve Helen istemeye istemeye onun için kilidi açtı.

"Sen bak," dedi onu sıkıştırarak ve telefonu uzatarak. "Bu tür sosyal medya işlerinde pek iyi değilimdir."

"Yani sıkıldığın zaman kaydırma yapmıyor musun?" TikTok'u uygulamadan açarak söyledi.

"Hayır, mahremiyetimi seviyorum ve okumayı tercih ediyorum."

"Okumayı sevdiğini duyduğuma sevindim," diye mırıldandı Maddy, Helen'in daha önce paylaştığı videolara göz atarken.

"Bir şey var mı?" Nolan konuyu değiştirdi.

"Lanet olsun, on iki video var! Bekle, onları biraz daraltmama izin ver," dedi Maddy, videolar arasında gezinerek. Helen'in diğer konuklar gelmeden önce salonda ve yemek odasında yürüyüşünü gösteren ilk klipleri ve Dan'in kokteyl yapma 'becerilerini' sergileyen bir videoyu atladı. Helen'in Dan'in bir klibini eklemiş olması onu şaşırtmıştı ama bazı insanların onun kokteyl fırlatmasını ve kireç sıkmasını etkileyici bulabileceğini tahmin ediyordu.

"İşte," dedi Nolan'a yaklaşarak. Ana akışta hiçbir şey bulamamıştı ama birden yayınlanmamış videolar için taslakları kontrol etmeye degebileceğini düşündü. Jude'un geldiği zamana ait bir video buldu. "Onlar tartışırken kayıp film adamını tartıştığımızı hatırlıyorum, sanırım bu zaman dilimine uyuyor."

Play tuşuna bastı ve dinleyebilmeleri için telefonu aralarında tuttu.

"İşte, dur ve biraz geri git," dedi Nolan, telefonu sabit tutmak için parmaklarını bileğine dolayarak.

Maddy videoyu on saniye kadar geri sardı. Nolan haklıydı; Sara'nın ön planda Dan hakkında dedikodu yaptığını duyabiliyordu ama odağını değiştirdiğinde arka planda Jude'un öfkeli sesi geliyordu. "Ne diyor o?" Maddy konsantre olmak için gözlerini kapatarak sordu. "Son kelimeyi çıkaramıyorum."

Nolan daha yakına eğildi, dikkatle dinlerken kaşları çatılmıştı. "Son kelime 'ölü' idi - *keşke ölmüş olsaydın.*"

Bölüm 20

*"Büyük miktarlarda para söz konusu olduğunda, kimseye
güvenmemeniz tavsiye edilir."
Agatha Christie'den Sonsuz Gece*

MAddy, Jude'un ateşin yanında oturan kambur figürüne baktı. "Bu kadar iyi bir kadının bu kadar zehirli olabileceğine inanmakta güçlük çekiyorum!"

"O kadar da garip değil, değil mi? Diğerleriyle konuştuğumuz kadarıyla, Bay Michaels ve Sara hariç, buradaki neredeyse herkesin Dan'ın ölmesini dilediğini biliyoruz, ancak şimdilik buna bir nokta koyalım. Evrensel olarak nefret edilen boktan bir adamdı ve bunu yüzüne söyleyecek kadar cesur olan tek kişi Jude'du. Aferin yaşlı kıza! Bu ona bir sebep veriyor mu? Evet, elbette veriyor ama bu onun iyi bir kadın olmadığı anlamına gelmez. Herkesin bir kırılma noktası vardır, Jude'u kendi kırılma noktasına neyin sürüklediğini bulmamız gerekiyor."

Nolan Maddy'nin elini tuttu ve onu Jude'a doğru yönlendirdi, Jude başını kaldırıp ona baktı ve hafif bir gülümseme sundu. "Sohbet etme zamanı geldi mi? Hadi okuma köşesine gidelim; bizim için uygun görünüyor, değil mi? Yolda bir kahve alayım."

Yürürlerken Nolan, kitaplıklarla kaplı rahat odaya girmeden önce Maddy'nin fincanını doldurdu. Maddy'nin bir çift şezlongdan birinde rahat ettiğinden emin oldu, kucağına bir battaniye örttü ve yanına yerleşti, kalçası onunkine bastırdı.

Jude, Nolan'ın telaşı karşısında biraz şaşırarak gözlerini kırıştırdı. Aralarına endişeyle bakarak, "Dedektif siz misiniz? Madeleine'i nereden tanıyorsun?"

"Evet, ben Dedektif Moore. Bildiğiniz gibi, kar köyün giriş ve çıkış yollarını geçilmez hale getirdi, ama neyse ki yakınlarda yaşıyorum ve kar fırtınası şiddetlenmeden önce gelmeyi başardım. Siz ve Sara dışında diğer konuklarla görüştüm bile." Maddy hakkındaki yorumunu görmezden geldi ve daha otoriter bir ton benimsedi. "Lütfen benim için bu akşamki olayları gözden geçirin Bayan Walters. Sizin bakış açınızdan, ne gördünüz ya da duydunuz? Nasıl hissediyordunuz?"

Jude nefes alarak, "Elbette, Dedektif Moore," diye cevap verdi. "Wottonsworth tren istasyonundan bir taksiye bindim ve partiye akşam 6:40 civarında vardım. Bunu hatırlamamın tek nedeni şoföre telefonumla ödeme yapmış olmam ve salona girdiğimde makbuzun karşıma çıkması."

"Geç kaldın, değil mi?" Nolan hafifçe eğilerek sordu.

"Ah, evet, ben... yaklaşık kırk dakika geciktim," diye kekeleydi Jude, gergin bir şekilde ellerini sıkarak. "Genelde çok dakik biriyimdir ama son dakika toplantım vardı."

Nolan gözlerini kıstı. "Bir toplantı mı? Noel arifesinde mi? Kiminle buluşuyordunuz? İş mi yoksa eğlence miydi?"

"Muhasebecim aradı. Bazı konuları görüşmemiz gerekiyordu."

Acil iş meseleleri vardı ve beni ancak o zaman görebiliyordu," diye yanıtladı Jude, Maddy'ye yan gözle bakarak. "Lütfen beni yargılama, Maddy. Sen benim en sevdiğim müşterilerimden birisin ve söylemeye cesaret edersem, bir arkadaşımsın. Dükkânı ziyaret etmenden keyif alıyorum ve her zaman kitaplarını tavsiye ediyorum."

Maddy'nin kafası biraz karışmıştı ama şimdi yanaklarından yaşlar süzülen Jude'a başıyla onay verdi. Zavallı kadını kucaklayarak teselli etmek istedi ama tam o sırada Nolan onu sıktı

Battaniyenin altında uyluk. "Ona biraz zaman ver," diye fısıldadı, "ve sonra devam etmesine izin ver."

Maddy ona güvenmeye ve ne yaptığını bildiğini umarak devam etmeye karar verdi.

Jude derin bir nefes alarak kendini dengeledi. "Muhasebecim seçenekleri tartışmak için geldi. Bunlardan biri de yeni yılda iflas ilan etmektir."

Maddy'nin gözleri büyüdü. "İflas mı?"

Jude ellerini ovuşturarak, "Bu durum beni çok zorluyor," diye itiraf etti. "Hep bir kitapçı açmayı hayal etmiştim ama mali durumum hiçbir zaman iyi olmadı. Kafeyi eklediğimde gerçekten batırdım. Kitapçı iyi iş yapıyordu ama ben buranın bir destinasyon olmasını istiyordum, anlıyor musun?"

"Kesinlikle! İnsanların gelip takılabileceği, bir kitap ve bir dilim kek alabileceği bir yer" diye teşvik etti Maddy.

"Doğru!" Jude'un sesi coşkuyla titriyordu. "Ama sanırım şu Bookstagram yaşam tarzı hesaplarını çok fazla izledim. Gösterdikleri kadar kolay değil."

"Ama kafe harika, Jude!" Maddy araya girdi. "Ne zaman uğrasam, yerel anneler, öğrenciler ve öğle yemeği için kaçan işçilerle dolu. İnsanlar bayılıyor!"

"Evet, kafe gayet iyi gidiyor," diye kabul etti Jude. "Ama mesele bu değil. Kafeye 'ödüllü' bir görünüm kazandıracağına söz veren bir tasarımcıya saçma bir miktar ödedim. Dizginleri ona verip işini yapmasına izin verebileceğimi düşündüm."

"Çalışmalarını kontrol etmedin mi?" Nolan kaşlarını çatarak sordu.

"Dükkânla meşguldüm!" Jude, sesine hayal kırıklığı sinmiş bir şekilde cevap verdi. "Bir inşaat şirketi tutmasına, malzeme tedarik etmesine falan izin verdim. Hatta üzülerek ona banka bilgilerimi ve 'gevşek' bir bütçe bile verdim. Hayallerimi gerçeğe dönüştürmek için çok hevesliydim."

"Görünüşe göre ona çok fazla güvenmişsin," dedi Maddy nazikçe. "Ama bu senin hatan değil."

"Aptallığım için sadece kendimi suçlayabilirim." Jude yenilgiyle içini çekti. "Birkaç ay önce öğrendim ki sadece bütçeyi çarçur etmekle kalmamış, aynı zamanda faturalarındaki malzeme fiyatlarını yükselten ve beni cebimden çıkaran tehlikeli inşaatçılar tutmuş. İşçilikleri korkunçtu ve gelip çeşitli parçaları yeniden yapmaları için başka bir şirkete ödeme yapmak zorunda kaldım."

"Onları rapor ettiniz mi?"

Jude ellerini öfkeyle havaya kaldırarak, "Evet, söyledim," dedi. "Devam eden bir soruşturma var. Görünüşe göre, inşaat şirketini yöneten adam tasarımcının kayınbiraderi. Buna inanabiliyor musun?"

Maddy'nin gözleri büyüdü. "Bu korkunç Jude."

"Hırsızlığın tamamen içindeydi," diye devam etti Jude, sesi hayal kırıklığıyla yükseliyordu. "Ve bu insanları ilk dolandırışları da değil. Kendimi kötü bir filmde yakalanmış gibi hissediyorum."

Nolan kaşlarını çattı, öne doğru eğildi. "Peki bunun çözülmesi ne kadar sürer?"

Jude başını sallayarak, "Ne yazık ki davanın mahkemeye taşınması bir yıl kadar sürebilir," dedi. "O zamana kadar kurtaracak bir kitapçım kalmayabilir."

"Yani geç geldiniz, aceleniz vardı, telaşlı ve üzgündünüz. Sonra ne oldu?" Nolan şaşırtıcı derecede nazik bir sesle sordu.

Jude, Maddy'nin gözlerini kaçırarak, "Pek bir şey yok, bir kokteyl içtim, akşam yemeği yedik ve sonra da o iğrenç tarot şeyini yapmak zorunda kaldım," dedi.

"Jude...." Maddy azarladı, "Bunun her şey olmadığını biliyorum, Dan ile ne oldu, neden tartışıyordunuz?"

"Ooh, kahretsin, beni yargılama dediğimi hatırlıyor musun? Bahsettiğiniz şu anneler var ya, dükkana her uğradığınızda gördükleriniz? Onlar benim en büyük müşterilerim, çocuklar okuldayken buraya ikinci evleri gibi davranıyorlar ve bilirsiniz

Yeni Ay uygun bir bölgede. Bu 'nefis mumyaların' çok fazla harcanabilir parası var ve bunu çoğunlukla mağazanın romantik bölümünde harcıyorlar. Jude yüzünü buruşturarak "Kahve, Kek ve Boşalma" dedi, yanakları kızarmıştı, "kitap kulüplerinin adı bu."

"Son bir aydır yeni kitabınız hakkında durmadan başımın etini yiyorlar. Ne zaman çıkacak? İmzalı kopyalarım olacak mı? Bir yazar etkinliği var mı? Ben de Dan'e e-posta attım. Durumu anlattım, çaresiz olduğumu ve kitaplarınızın satışının kitapçı için yaşamla ölüm arasındaki fark anlamına gelebileceğini söyledim."

"Ne dedi?"

"Çok anlayışlıydı. İlk başta. Cevap verdi ve bağımsız kitapçıları tamamen desteklediğini, sonuçta kitap endüstrisinin can damarı olduklarını ve bizim battığımızı görmekten nefret ettiğini söyledi. Sara'nın önümüzdeki birkaç gün içinde iletişime geçeceğine söz verdi ve altın varaklı özel baskılardan birkaç tane ve sizden bir ziyaret teklif etti. Zaten her zaman uğradığınızı ve buna gerek olmadığını söyledim ama büyük bir etkinlik olması gerektiği konusunda ısrar etti. Yayınlandıktan sonraki ilk iki hafta boyunca Londra'daki tek imza gününü ben yapabilirdim! Çok rahatlamıştım, bu çok büyük bir olaydı ve böyle bir etkinlikten elde edeceğim gelir beni aylarca, hatta belki de o pisliklerden paramın bir kısmını geri alana kadar ayakta tutabilirdi."

Maddy bu haber karşısında şaşkına döndü. "Ama ben bu konuda hiçbir şey duymadım, Jude! Bunu yapmaktan mutluluk duyardım ama Sara'nın ayın 27'sinde başlayacak bir basın turu var. Aylardır ajandamda duruyor!"

"Evet, daha iyi bilmem gerekirdi," diye itiraf etti Jude ellerini ovuşturarak. "Ama boğulmamı engelleyebilecek herhangi bir şeye umutsuzca tutunmaya çalışıyordum. Tabii ki önce annelere iyi haberi verdim. Eminim Londra'daki okul bahçelerinin yarısı öğle yemeğine kadar çalkalanmıştır."

Maddy, Jude'un çılgınca enerjisini işlerken kalbi sıkıştı. "Ne yaptın sen?"

"Elimdeki son kuruşa kadar 'Ökseotunun Altındaki Kan' kitabının yüzlerce kopyasını imzalamanız için sipariş ettim. Neredeyse her yere reklam verdim. 'Bookish Vibes'a verdiğim tam sayfa ilanı fark etmemene şaşırdım." Jude'un sesi hafifçe çatladı, gözleri pişmanlıkla irileşti.

Maddy'nin kaşları atıldı. "Bekle, ne? İlan mı verdin?"

"Evet!" Jude haykırdı, yanakları kızarmıştı. "Sara dün gece fark etti ve bu sabah panik içinde beni aradı. Etkinlik hakkında hiçbir şey bilmiyordu! Dan ona bundan tek kelime bile bahsetmemiş, sadece son birkaç gün içinde verdiğim büyük siparişin ve ardından gelen etkinlik öncesi satışların sizi doğrudan Noel Romantizm Listesi'nin zirvesine çıkardığını söylemiş."

Maddy şaşkınlık ve suçluluk karışımı bir duygu hissetti. "Olamaz, Jude. Çok özür dilerim."

"Olma," dedi Jude hızla başını sallayarak. "Sanırım bundan iyi bir şey çıktı, değil mi?"

Maddy'nin nutku tutulmuştu, Jude adına öfkeden kudurmuştu. Kalasında duran eli sıkıca kavradı ve sıktı.

"Sakin ol, bir şeyin yok," diye fısıldadı Nolan, ses tonu sakindi ve onun zavallı elini tutmasına izin verdi.

"Seni kullandı! Ne kadar kalpsiz bir pi!" Maddy haykırdı, sesi yükseliyordu. "Kendimi iğrenç hissediyorum! Seni kandırmak için beni ve kitaplarımı kullandı ve ben de bundan faydalandım!"

"Hayır! Hayır! Bu senin hatan değil, Maddy," diye ısrar etti Jude, başını şiddetle sallayarak. "Senin bununla hiçbir ilgin yok. Sara yerine Dan'e gitmek benim hatamdı. Gerçek olamayacak kadar iyiydi ve ben de buna kandım."

Nolan boştaki eliyle Maddy'nin sırtını hafifçe ovuşturdu, varlığı dengeleyici bir güçtü. Tekrar Jude'a odaklandı, onun

ciddi bir ifade. "Peki ya bu gece? Ne oldu? Maddy tartışıyor gibi görüldüğünüzü söyledi."

"Onunla yüzleşmek zorundaydım!" Jude sesinin aciliyetle yükseldiğini söyledi. "Hayatımın hayali duman olmak üzere ve onu yardım etmeye ikna etmek için bir şans istedim. Safça bir yerlerde bir karışıklık ya da iletişimsizlik olduğunu düşünmüştüm ama e-postalarımı ve aramalarımı görmezden geliyordu. Bu gece onunla konuşmaya çalıştığım da beni başından savdı. Dedi ki, 'Dükkânın batmasının ne önemi var? Online satışlara kıyasla okyanusta sadece bir bip. Buna inanabiliyor musunuz? Bana 'kitap kurdu kocakarı' dedi ve yanımdan uzaklaştı!"

Dinlerken Maddy'nin kalbi sıkıştı. "Bu korkunç, Jude. Çok özür dilerim."

Jude ellerini ovuşturarak, "Giderken arkasından korkunç şeyler söylemiş olabileceğimi biliyorum," diye itiraf etti. "Sadece kendimi kaybettim."

"Onun ölmesini dilediğini söylemiştin!" Maddy gözlerini kocaman açarak haykırdı. "Beni yanlış anlama; Dan hakkında duydukça, onun tam bir yer israfı olduğuna daha çok katılıyorum, ama şaşırdım."

"Yemekten sonra tarot falına ne oldu Bayan Walters?" Nolan sordu.

Jude ellerine baktı, sinirli bir şekilde tırnaklarını karıştırıyordu. "Dan'ın okumasına hile karıştırdığımı söylemekten utanıyorum. Yani, ölüm kartını seçtiğinden emin oldum. Kartlarının işaret ettiğini söylediğim her şey doğrudu, o bir yalancıydı ve davranışları hakkında ticaret standardı komisyonuna gitmeyi planlıyordum, bu yüzden kariyerinin sona erebileceğini söylemek benim açımdan hüsnükuruntu idi."

"Peki okumadan sonra ipucu aramaya çıktınız mı? Uzun süre aradık ama seni bulamadık" dedi Maddy.

Jude tiksiniş gibi burnunu buruşturdu, "Dan'ın terslemesinden ve kart fiyaskosundan sonra korkarım biraz üzgündüm. I

Daha odadan çıkmadan o şeytani kokteyllerden iki tane içtim ve sonra kütüphanedeki bir kanepede ağlayarak uyudum. Kimsenin beni çağırdığını duymadım ve uyandığımda alt kata bir göz atmaya karar verdim. İşte o zaman çalışma odasına girdim ve tüm o kanı gördüm. Hayatım boyunca hiç böyle çılgılık atmamıştım! O kadar çok kan vardı ki! Bir de baktım ki Priesh koluma girmiş beni şöminenin olduğu salona götürüyor."

Jude belli ki gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu ve titremeye başlamıştı. Nolan battaniyeyi Maddy'nin kucağından aldı ve omuzlarına sardı. "Teşekkürler, şimdi gitsem sorun olur mu? Hâlâ görmek istiyorsan Sara'yı gönderebilirim?" Nolan başını salladı ve ikisi de Jude'un hüznle uzaklaşmasını izledi. Nolan çenesini ovuşturdu, belli ki derin düşüncelere dalmıştı. Maddy onun profilini inceledi, kaşlarının çatılmasına ve dudaklarının konsantrasyonla birbirine yapışmasına dikkat etti. Böyle ciddi olduğunda sert ve ulaşılmaz görünüyordu ama yine de hem ona hem de Jude'a karşı nazik davranmıştı. Kendini onunla karakteri Felix arasında paralellikler kurarken buldu. Doğru, Felix'i bir numaralı hayranına benzetmişti ama aynı zamanda Nolan ile benzerlikler görüyorum.

"Ne oldu?" Nolan aniden sordu, ela gözleri onunkileri arıyordu.

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Maddy, yüzüne bir gülümseme yayılmıştı. "Sadece bana birini hatırlatıyorsun, hepsi bu."

"İyi biri mi, kötü biri mi?" diye sordu, merakla yaklaşarak.

"Emin değilim, belki ikisi de," diye itiraf etti, kaşları şaşkınlıkla kırıyordu. "Henüz karar vermedim."

ubelong2me@myyahoo.com

DKulak ver Maddy, uyumakta zorlanıyorum. Geceleri gördüğüm korkunç şeyler, saklı tutmaya çalıştığım dehşetler bilinçaltımdan çıkıp bana eziyet etmeyi başarıyor. Sanırım çok fazla

Uzun denizaşırı yolculuklar, arkadaşlarımla ölümünü izlemek ve bir daha gerçekten huzur içinde uyuyamamak... Yavru köpek kucaklamaları için şükürler olsun, bazen Milton'ın beni uyandırmak için yatağıma atlaması kendimi kabuslardan kurtarabilmemin tek yolu oluyor. O benim terapi köpeğim gibi bir şey.

Soğuk terler içinde yattığımda ve bir türlü uyuyamadığımda seni yatağında düşünmeyi seviyorum. Senin odanda olduğumu hayal etmek beni sakinleştiriyor, yumuşak karanlığın içinde saklanıyorum, aldığın nefesleri dinliyorum, eşit ve sessiz. Uyurken çok tatlı ve masum görünüyorsun, yanakların pembeleşmiş ve dudakların ayrılmış, üzerinde kıcının kabarıklığını ortaya çıkaran küçük bir çift saten şort ve ona uyan küçük bir kaşkorse var. Üstünün altına hiçbir şey giymemişsin ve ben uzanıp dişlerimle parlak kumaşı geren o sert meme uçlarından birini çimdiklemek için can atıyorum.

Yatağa doğru yürürken yumuşak adımlar atıyorum ve incelemek için komodinin çekmecelerini açıyorum. Bakın burada ne varmış! Bebeğim kendine bakmayı seviyor. Üst çekmecedeki çok büyük bir vibratör var. Seni hiç pembe seven bir kız olarak düşünmemiştim ama işte tüm ihtişamıyla karşımda, uzun ve kalın, klitorisine masaj yapmak için kulakları var ve parıltılarla kaplı. Kahretsin! Sanki

'My Little Pony'nin porno versiyonundan bir şey ve kesinlikle bir at gibi asılmaya yepyeni bir anlam kazandırıyor!

Oyuncağı ve çilek kokan bir şişe kayganlaştırıcıyı aldım. Bakalım ne kadar derin uyuyorsun, Maddy. Kendimi yatağa, bacaklarının yanına bırakıyorum, bir parmağımı yavaşça uyluğun boyunca gezdiriyorum, hiçbir şey, hiç kıpırdamıyorsun. Tekrar deniyorum, bu sefer biraz daha bastırıyorum, hayır, sen, benim tatlı kızım kış uykusuna yatmış gibisin.

Şişenin kapağını açıp parmaklarıma bolca döküyorum. Benim için bu kadar küçük bir şort giydiğine çok sevindim, sanki beni ziyaret etmek istemişsin ve kendini benim için bir hediye gibi paketlemişsin gibi. Çok dikkatli bir şekilde şortu yana kaydırıyorum ve parmaklarımı sıcak amcığının üzerinde gezdiriyorum, bir iç çekiş ve kalçalarının hafifçe genişlemesi dışında başka bir tepki yok. Cesaretimi toplayarak kalın parmaklarımdan birini göbeğine batırıyorum, içini yapışkan çilekle kaplıyorum. Kahretsin, bu çok güzel... Ne kadar ileri gidebileceğimi merak ediyorum. Uyanacağın düşüncesiyle korku ve heyecanla o kadar doluyum ki sikim taş gibi sertleşiyor.

Yatağın üzerinde dizlerimin üzerine çöküyorum ve vücudunun alt kısmına biniyorum, sikimi çıkarıp kendimi birkaç kez okşuyorum, eğilmeden önce bacaklarını kendiminkiyle hafifçe ayırıyorum. Pembe canavarı en düşük ayara getirerek ucunu amının girişine yerleştiriyorum. Başım göğsüne doğru eğiliyor ve elimde olmadan ağzımı bir meme ucunun etrafına kapatarak kumaşla kaplı tepeyi emiyorum. Biraz uykulu bir inilti çıkarıyorsun ve ben de ısırma dürtüsüyle savaşıyorum. Sakinleştiğinde vibratörü yavaşça içine itmeye başlıyorum, tamamen oturana ve kulakları klitorisine değene kadar yavaş yavaş ileri geri hareket ediyorum. Çıkardığın sesler yasadışı olmalı ve biraz sürtünme yaratmak için sikimi o ipeksi pijamalara sürtmek zorundayım.

Hafifçe arkama yaslanıp risk almaya karar veriyorum, göğüslerin serbest kalana kadar kaşkorse askılarını omuzlarından kaydırıyorum. Duraklıyorum ama hâlâ Uyuyan Güzel'in o güzel gözlerini açtığına dair bir işaret yok. Meme uçlarını yalayıp emiyorum, artık kumaş yolumdan çekildiği için tatmin olmuş durumdayım. Bebeğim, uykunda kıvranıyorsun, yorganını kavırıyorsun ve amını vibratörün üzerine itiyorsun, göğsünü yüzüme doğru zorluyorsun... Aletimi yumuşak şortuna sürtüyorum, inlemelerimi bastırmak için ağzımı olgun göğüslerinden biriyle dolduruyorum.

Başını geriye atıyorsun, soluk pembe saçların yastığına yayılıyor ve boşalırken vibratörün etrafında kenetleniyorsun. Bir an bekliyorum

Yavaşça çıkarıyorum, rahatlamanızı ve çarşaflarınıza gömülmenizi izliyorum. Çok yaklaştım tatlım ama içimde ezici bir dürtü, bir ihtiyaç var.

Sikimin ucunu ıslak amına sokarken herhangi bir dirençle karşılaşmadım, boşalana kadar elimi şaftımda aşağı yukarı gezdirdim. Ortılığı dağıttım ama yapmak istediğim de tam olarak buydu, amını işaretlemek, böylece yarın uyandığında döllerim senden damlıyor ve o küçük şortuna bulaşmış olacak. Sadece iyi bir önlem için parmaklarıma biraz aldım ve narin küçük üstünü düzeltmeden önce göğüslerine düşmesine izin verdim, kayışları omuzlarına geri çektim.

"Ne kadar iyi bir kız..."

Bölüm 22

*"Çok azımız göründüğümüz gibiyiz."
Agatha Christie'den Sisler İçindeki Adam*

A Sessizce oturup Sara'nın gelmesini beklerken birkaç dakika geçip gitti. Maddy küçük odadaki gerilimin arttığını hissedebiliyordu. Nolan'ın kalçası bir kez daha Vücudu mıknatıslanmış gibi ona doğru eğilmişti. Gözlerini kapıdan ayırmıyor, ağzının üzerinde kalan bakışları ve gerginmiş gibi zıplamaya başlayan dizini görmezden geliyordu. Bilinçli bir düşünce olmadan eli Nolan'ın bacağına gitti ve hafifçe bastırdı, sonra yumuşak kumaştan yayıldığını hissettiği sıcaklığın cazibesine kapılarak hareket etmeyi reddetti. Nolan'ın parmakları elini okşayınca omurgası boyunca lezzetli bir ürperti yayıldı ve titreyerek ona döndü. Tam ona doğru eğildiğinde Maddy köşeye doğru ilerleyen keskin ayak seslerinin farkına vardı ve irkilerek hafif şaşkın görünen Nolan'dan uzaklaştı. Nolan'ın öne doğru oturmadan önce pantolonunun ağını yeniden ayarlamasını izledi, dirsekleri dizlerinin üzerindeydi, sanki şimdi odaya giren Sara'ya tamamen odaklanmak ister gibiydi.

Maddy yumuşak şeyler düşünmeye çalıştı. zonklayan ağrısını dindirmeye çalışıyordu. Nolan'a sinsice bir bakış attı ve bacağının artık sallanmadığını ve dedektif kişiliğinin yeniden başladığını görünce rahatladı, ancak jilet gibi keskin yanakları hala biraz kızarmış görünüyordu.

Maddy garip bir şekilde boğazını temizledi ve Sara'ya döndü, "Jude iyi miydi? Ayrılırken oldukça üzgündü. Ona bu soruları sorduğum için kendimi çok kötü hissediyorum, çok şey yaşadı."

Sara gülümsedi, "Biraz ağlamaklıydı ama Moira, Priesh ve bir paket hobnob ile tekrar kanepeye yerleşti, iyi olacak. Bu sabah telefonda bana Dan'le neler olduğunu anlattı ve dürüst olmak gerekirse partiye geleceğini düşünmüyordum. Eminim şimdi keşke gelmeseydim diyordur."

"Evet, her şey ağızda çok ekşi bir tat bırakıyor. Dan'in Jude'u satışlarını arttırması için kandırdığına inanamıyorum. Bu çok korkunç ve kendimi bir şekilde sorumlu hissediyorum."

Sara başını salladı, "Biliyorum, keşke benimle daha önce iletişime geçseydi ama bu hiçbir şekilde senin hatan değil Maddy."

"Dan'in ne yaptığını biliyor muydun Sara?" Nolan derin sesine şüphe karışmış bir şekilde sordu.

Maddy, Sara'nın vücudunun şoktan gözle görülür bir şekilde sertleştiğini görebiliyordu. "Hayır, Jude'u dolandırmakla hiçbir ilgim yok. Yeni

Moon en sevdiğim satıcılardan biri, her zaman orada etkinlik planlamak için yolumdan çekilirim ve ben bir müşteriyim. Maddy ve ben düzenli olarak kafede kahve içmek ve kitap yarışmasını izlemek için buluşuyoruz." Maddy'ye yalvarırcasına baktı. "Bana inanıyorsun, değil mi? Ben asla böyle bir şey yapmam!"

"Peki ya cinayet? Böyle bir şey yapar mıydın?" Nolan sert bir şekilde cevap verdi.

Maddy, Sara'nın Dan'i öldürebileceğine gerçekten inanıp inanmadığından ya da zaten bilmedikleri bir şeyi ortaya çıkarıp çıkarmayacağını görmek için suları test edip etmediğinden emin değildi. Bu tekniği romanlarında birçok kez kullanmıştı ve bir kez daha Nolan ile acımasız amatör hafiyesi Felix arasındaki benzerlikleri hatırladı. Bu iyi bir taktikti ama Maddy onun bunu arkadaşı üzerinde kullanması konusunda ne hissettiğinden emin değildi.

"Hayır, tabii ki Dan'i öldürmezdim! Öyle bir şey değildi!"

Sara Nolan'a bağırdı.

"Açıkla..." dedi soğuk bir şekilde.

"Bu gece Jude için çok kızgındım. O, Dan'in yalan söylediği, manipüle ettiği ve bir kenara attığı çok uzun bir kadın dizisinin sadece sonuncusu," diye burnunu çekti. "Neredeyse Maddy'ye de saldırıyordu, onu Maddy'den uzak tutmak için elimden geleni yaptım ama bu akşam çok daha kötüydü, edepsiz ve şiddet doluydu."

"O ce'de kötü olduğunu söylemiştin, tabii ki onunla kendi deneyimlerim oldu ama Cupid'de neler olup bittiğini bilmiyordum," dedi Maddy zorlukla yutkunarak.

Sara yanağından süzülen bir damla gözyaşını sildi: "Başta bir tek beni istediğini sanıyordum. Stajyer olarak katıldığım da çok heyecanlanmıştım, çalışmak için çok havalı bir yerdi. Her gün yazar toplantıları, pahalı öğle yemekleri ve partiler, çok mutluydum! Dan ile ikinci haftamda tanıştım ve ondan anında etkilendim. Bilirsin, her zaman yaşlı erkeklerden hoşlanmışımdır... Baba enerjisini sevmek lazım," diyerek acı acı güldü.

"Evet, gümüş tilkilere düşkün olduğunu biliyorum Sara," diye sırtıttı Maddy.

Sara şöyle devam etti: "Dan çok formdaydı, iyi giyinir ve dış görünüşüne özen gösterirdi. O gün benimle durmaksızın flört etti ve benden numaramı istediğinde bunda yanlış bir şey görmedim. Bir ay boyunca düzenli olarak akşam yemeği için buluştuk ve ben tamamen onun büyümesine kapıldım. Beni hediyelere boğdu, bana çiçekler aldı ve hatta Cupid'de bir sonraki tanıtım pozisyonu için bana söz verdi. Günün her dakikasını benimle geçirmek istediğini söyledi."

"Aşık olduğumu sanıyordum, ta ki lansman partilerimizden birinde eşiyle tanışana kadar. Evli olduğunu bilmiyordum ve aptalca bir şekilde sormamıştım, beni ısrarla takip ettiği için bekar olduğunu düşünmüştüm. Onunla yüzleştim ve eşiyle on beş yıldır evli olduğunu itiraf etti ama aşkının bittiğini, kendisini yalnız ve depresif bıraktığını söyledi."

"Ona inandın mı?" Nolan şüpheci bir ifadeyle sordu.

Sara başını salladı, "Tam bir aptalmışım. Karısı korkunç derecede mülayim. Düşündüm ki, evet, görebiliyorum, kendini bıraktı ve artık ilgilenmiyor. Neyle ilgilendiğini biliyor musun? Pantolonuma girmenin yanı sıra, onun parası, on beş yıl sonra hala evli olmalarının nedeni buydu."

Maddy şaşkına dönmüştü, Sara ile Dan arasında bir şeyler olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Toplantılarda onu hep görmezden gelmiş ve ne kadar çekici olduğunu fark etmemiş gibi görünüyordu. Belki de bu bir kırmızı bayrak olmalıydı, Sara tam onun tipi idi, genç, hırslı ve güzeldi, ellerini ondan uzak tutamamalıydı.

"Ne yaptın Sara? İlişkiyi devam ettirmedin, değil mi?" Maddy yüzünde saf bir tiksinti ifadesiyle konuştu. "Lütfen bana onunla yatmadığını söyle!"

"Siktir! Bu bir yalan olurdu. Birkaç ay boyunca görüşmeye devam ettik. Gerçekten de bir sonraki kalıcı pozisyonu aldım ve Dan şaşırtıcı olmayan bir şekilde yeni stajyer gelir gelmez beni bıraktı. Onunla da aynı konuşmayı yaptığını izledim, ilgi, hediyeler, yemek ve içki. Üçüncü stajyer geldiğinde, onun yalanlarına kanan ilk kişinin ben olmadığımı ve buruşuk aletini ıslatmak için oldukça iyi bir sistemi olduğunu fark ettim."

Maggie önce Sara gibi genç ve güzel bir kadının Dan gibi bir sapıkla seks yaptığını, sonra da onun buruşuk aletini düşününce öğürme ihtiyacı hissetti. "Dan'den iğrendiğini sanıyordum, yemekten sonra bana böyle demiştin." diye ürperdi.

"İğrenmiştim, aşağılık bir adamdı," diye devam etti Sara, sesi pişmanlıkla ağırlaşmıştı. "Ama bunu ancak onunla yattıktan sonra keşfettim. Son üç yılımı kızları uyararak, birini köşeye sıkıştırdığında devreye girerek geçirdim. Stajyerlerin onun evli olduğunu bilmelerini sağladım."

Maddy başını salladı. "Daha önce yeterince gördüm. Kendinden başka hiçbir şeyi umursamıyor gibiydi."

"Kesinlikle," dedi Sara, gözlerinde parlayan öfkeyle. "İstedliğini elde etmek için şantaj yapmaktan çekinmezdi. Kaç kez genç kadınların işlerini ellerinden alıp, kendisiyle yatmazlarsa onları kovmakla tehdit ettiğinin sayısını unuttum. İğrençti."

Maddy inanamayarak başını salladı. "Bu korkunç bir şey! Hiç kimse buna katlanmak zorunda kalmamalı."

"Berbat bir durum. Stajyerlerimiz ve gençlerimiz arasında çok yüksek bir değişim oranı var," diye itiraf etti Sara. "Parlak gözlü ve hevesli olarak geldiler ve o sadece... onları mahvetti."

"Vay canına, gerçekten de milyoner bir playboymuş, en aşağılık anlamıyla, bu geceki karakteri ona tam uyuyordu!" Nolan, Maddy'nin yanından mırıldandı.

Sara onaylar gibi bir ses çıkardı, "evet! O bir playboydu ve biraz da kötü kalpliydi ama siz nereden biliyordunuz? Milyoner playboy olduğunu yani..."

Nolan kaşlarını çattı, "onun kartı....Maddy hepinizde olduğunu söyledi, değil mi? Sahnenin güvenliğini sağlarken Dan'inkini çalışma odasında gördüm. Bahse girerim bu karakteri kendisi seçmiştir, karısıyla yatıp kalktığını kimsenin bilmesini umursuyor gibi görünmüyordu, aslında ilişkilerini sergilemekten hoşlanıyor gibiydi."

Sara, "Haklısın, sadece söylentileri duyamayacak kadar yeniydin," diye cevap verdi.

Maddy Sara'ya sempatik olduğunu umduğu bir gülümseme attı, hâlâ en yakın arkadaşının böylesine iğrenç bir adamla ilişkisi olduğu gerçeğiyle boğuşuyordu. "Nasıl oldu da kimse bunun farkına varmadı? Mutlaka üst düzey yetkililer bir şeylerin farkına varmış olmalı. Sadece görmezden mi geliyorlardı?"

"Mesele de bu zaten," diye cevap verdi Sara, sesi hayal kırıklığıyla gerilmişti. "Dan tarafından tacize uğrayan herkes utancından ya da yersiz utancından bunu kendine saklıyordu. Ama son zamanlarda o kadar kötüleşti ki, sanırım insanlar

not almaya başlamıştı. Asistanından gelecek hafta yönetim kuruluyla bir toplantıya çağrıldığını duydum. Dedikodular sonunda kontrolden çıktı; artık görmezden gelemezlerdi."

Maddy'nin gözleri büyüdü. "Yani sonunda harekete geçecekler miydi?"

"Belki. Ama çoğumuz için artık çok geç," dedi Sara başını sallayarak. "Stajyerlik ve yöneticilik için başvuran kadın sayısında büyük bir düşüş olduğunu söylediğimi hatırlıyor musunuz? Cupid'den uzak durmamız gerektiği söylentileri yayılıyordu. Noel'den sonra her şeyin patlamasını bekliyordum. Açıkçası, Jude'a yaptıklarının Dan için sonun başlangıcı olacağını düşünmüştüm."

Sara endişeyle yutkundu ve Maddy'den Nolan'a baktı. "Bir itirafta bulunacağım..." Maddy'nin şaşkın bakışları karşısında hızla, "O tür bir itiraf değil, Dan'i ben öldürmedim ama bu gece konusunda tamamen dürüst değildim," dedi.

Maddy rahatlamış bir iç çekerek, "Ah... okuma köşesi, değil mi?" dedi. Kitap okuduktan sonra mutfağa gittiğimizde tuvalete gitmen gerekiyormuş gibi davrandın. On dakikadan fazla ortadan kayboldun. Tuvalet mutfağın tam karşısındaydı ve sen bir süre ortalıkta yoktun. Sanırım bir sebepten dolayı Dan'i bulmaya gittiniz ve burada, kuytuda ona rastladınız? Burada olduğunu bu şekilde anladınız..." Nolan'ın bir kez daha pantolonunu nasıl düzelttiğini fark etmemeye çalışarak başını eğdi, Sara'yı sorgulaması onu gerçekten tahrik ediyor muydu?

"Kahretsin, yalan söylediğim için özür dilerim ama ipuçlarını aramaya devam etmeye karar vermiştik ve Dan'in üst kattaki yatak odalarıyla ilgili söylediklerinden ve dengesiz davranışlarından sonra bizi takip edeceğinden gerçekten endişelendim. Daha önce hiç kimseyle böyle konuştuğunu duymamıştım, seni tehdit etti ve seni tutuş şekli," titredi, "gerçekten tüylerimi diken diken etti."

Maddy Sara'nın endişeli yüz ifadesine baktı ve onu rahatlatmak istedi. "Sorun yok. Yalan söylediğin için seni anlıyorum ve affediyorum ama ne yapabileceğini düşündün? Sana zarar vermesinden korkmadın mı?"

"Onu tehdit edebileceğimi, akşamın geri kalanında seni yalnız bırakması için konuşabileceğimi düşündüm. Kendim için endişelenmiyordum, o da bunu yaşamış ve neyse ki tekrarlamakla ilgilenmiyordu. Neyse ki onu burada bulduğumda biraz kendinden geçmiş görünüyordu, büyük olasılıkla sarhoştı. Kanepeye uzanmış, karnını tutuyor ve inliyordu. Ağrısı için bir şeyler getirmemi isteyecek kadar da yüzüzdü! Ona yaklaşan yönetim kurulu toplantısından ve Jude'un ticaret standartları ajansına gideceğinden bahsettim ve eğer seni rahat bırakmazsa, o ce'de yaptıklarını, zorlamalarını ve uygunsuz davranışlarını herkese anlatacağım konusunda onu uyardım. Her şeyin önümüzdeki hafta sona ereceğini düşünmüştüm, bu yüzden anlatmakla tehdit ederek kaybedecek bir şeyim yoktu."

"Ah Sara," dedi Maddy eğilip onun elini sıkmak için.

"O kadar kibirliydi ki kariyeri konusunda bana inanmayı reddetti ve eylemlerinin haklı olarak onu kıcıncıdan ısırarak için geri döndüğünü söyledi. Bana gelecek hafta işyerine gelmememi ve İK'nın kendisiyle temasa geçeceğini söyledi. Biliyorum, biliyorum, bu oldukça büyük bir neden, iyi bir gizemin temellerini anlayacak kadar tüm kitaplarınızı okudum ama onu ben öldürmedim. Her şeyden önce, midem çok hassas ve kandan nefret ederim, daha önce attığım çığlıklar da kağıt kesiği kadar bile olsa duyulurdu.

İkincisi, beni kovduğunda rahatlamış hissettim. Ya gelecek haftaki yönetim kurulu toplantısında kariyeri yerle bir olacaktı, bu durumda Cupid'de devam edebilirdim ya da serbest çalışacaktım, o zaman diğer yayıncıların Daniel'in hakkımda söylediklerine inanıp inanmamasının bir önemi kalmayacaktı. Bana bu kadar zalimce davranan bir adamla uğraşmak ve onun başkalarına da aynısını yapmasını güçsüzce izlemek cehennem gibiydi."

"Sana sarılabilir miyim?" Maddy, Sara'ya doğru uzanarak şöyle dedi. "Dan seni kovsa bile seni reklamcım olarak tutardım, yaptığın işte harikasın ve daha da önemlisi sen benim arkadaşısın." Bu açıklama üzerine Sara gözyaşlarına boğuldu ve Maddy salona geri dönmeden önce onu teselli etmek için biraz zaman harcadı.

Nolan oturmuş Maddy'ye bakıyordu, sanki onu anlamaya çalışıyormuş gibi ağırlıklı bir bakıştı bu.

"O senin arkadaşın ve bu gece onun davranışları hakkında ortaya çıkan her şeyden seni korumaya çalışıyordu, onu öldürdüğü ortaya çıksa yine de onu önemser miydin? O sapık tecavüzcüyü önce zehirleyip sonra bıçaklasaydı onu polise ihbar eder ve onunla hiçbir şey yapmayı reddeder miydin?"

Maddy onun sorusu hakkında dikkatlice düşündü.

"Emin değilim. Birinin cinayetten paçayı sıyırmasına izin vermeyi düşündüğüm için kendimi çok kötü hissediyorum. Dan'ın bunu hak ettiğini düşündüğümü itiraf etmek çok zor. Bu beni kötü bir insan mı yapar?"

"Her zaman bir yazar olmak istemişimdir ve ikinci kariyer tercihim dedektiflik olurdu, ancak bu geceki soruşturmadan ne kadar keyif almış olsam da, bunu yapan kişiyi tutuklayıp hayatının geri kalanında parmaklıklar ardına koymanız gerektiği gerçeğini kıskanmıyorum."

Bölüm 23

"İçgüdü muhteşem bir şeydir. Ne açıklanabilir ne de göz ardı edilebilir."

Agatha Christie'den *Styles'taki Gizemli Aflair*

W Maddy ve Nolan salona geri döndüklerinde ortalık sessizdi. Sara, Jude ile birlikte parlak renkli kanepelerden birine oturdu ve birlikte usulca konuştular. Moira

ve Priesh karşılarındaki kanepedeydi. Moira'nın başı Priesh'in omzuna yaslanmıştı ve rahat bir sessizlik içinde oturuyorlardı. Maddy, Dan artık gittiğine göre affedip unutabileceklerini, belki de geçmişlerinin çirkin hatırlatıcılarıyla sürekli karşılaşmadan birlikte bir gelecek kurabileceklerini merak ediyordu. Michaels hâlâ onu bıraktıkları koltukta oturuyordu ama yanaklarında biraz renk belirmiş ve gözlerine yeniden hayat gelmişti.

Maddy ateşe doğru yürüdü ve ısıtmak için ellerini uzattı. Bu eski evler kışın buz kutusu gibiydi. Nolan onu takip ederken çam ve tarçın kokusunun içini ısıtmasına izin verdi, Nolan da ona katıldı, yüzü konuklara dönüktü, onun da soğuk bir kıcı olduğunu tahmin etti... soğuk, sulu ve ısırılabilir bir kıcı. Dikkatini dedektifin balon gibi poposuna bakmaktan uzaklaştırmak için dönüp konuklarla konuştu, "Herkes nasıl?"

Priesh, "Sanırım hepimiz farklı derecelerde şok içindeyiz," dedi. Nolan'a dönerek sordu: "Meslektaşlarınızın buraya ne zaman geleceğine dair bir haber var mı? Sabah eve gitmemize izin verilip verilmeyeceğini söylediler mi? Bugün Noel ve biz

Sadece sorularını yanıtlamak ve tüm bu olanları unutmak istiyorum."

Helen başını sallayarak onayladı ve ekledi: "Acaba basın bundan haberdar olacak mı? Eğer adımız duyulursa bu tanıtım benim için harika şeyler yapabilir!"

Moira inanamayarak başını Helen'e salladı, "Bu delilik, basın hayatımızı zindana çevirecek."

"Dan'ın ne kadar yalancı bir pislik olduğu gerçeği ortaya çıktığında memnun olacağım. Kitabımı çaldı ve başka bir yazarın eseri gibi gösterdi, sonra da başka hiçbir yayıncının bana dokunmamasını sağladı. Kim bilir bunu kaç kişiye daha yapmıştır! Belki polis onu araştırır ve nasıl biri olduğunu ortaya çıkarırsa daha fazla insan ortaya çıkar ve ben de sonunda romanıma kendi adımı koyabilir ve paramı alabilirim!" Helen tükürdü.

Jude iç geçirdi, perişan ve yorgun görünüyordu, "Onu profesyonelliğe aykırı davranışları nedeniyle ticaret standartlarına şikayet etmek üzereydim. Beni özel bir imza etkinliği vaadiyle Maddy'nin yüzlerce kitabını satın almam için kandırdı ve sonra tamamen vazgeçti. Bu kitapçım için son çivi oldu, zaten zor durumdaydık ve şimdi kapatmak zorunda kalacağız. Mali durumumu nasıl idare edemediğim tüm haberlerde yer alacak ve bir daha asla kredi alamayacağım."

"Ben daha çok tüm dünyanın buradaki herkesin Dan'den kurtulmak için sağlam bir nedeni olduğunu görmesinden endişe ediyorum. Halk şüphelileri karalamaya bayılır ve ne derler? Evet, 'basın yoluyla yargılama'..." Sara merakla Priesh ve Moira'ya bakarak konuştu. "Peki siz ikinizin arasında neler oluyor? Yıllarca birbirinize laf atıp durduğunuzu gördükten sonra neden birdenbire bu kadar samimi olduğunuzu merak ediyorum. Ama ikinizin de bir nedeni olduğuna inanamıyorum, ya siz?"

Moira yüzünü Priesh'in göğsüne dönerek, "Önce sen Sara," dedi.

"Tamam, zaten er ya da geç ortaya çıkacakmış gibi görünüyor. Ama sanırım bu benim ve bir dereceye kadar Maddy'nin nedeni... Sorun olur mu Maddy? Açıklayabilir miyim?"

"Elbette, devam edin. Sebepleri ve ipuçlarını gözden geçirmek her zaman iyi bir fikirdir," diye yanıtladı Maddy.

"Tanrı aşkına! Burada amatör dedektifçilik oynamıyoruz, gerçek bir dedektif tam yanında duruyor Maddy. Bu bir oyun değil!" Priesh ona karşılık verdi.

Maddy, Priesh'in öfkesi karşısında Nolan'dan bir homurtu duydu ama bunu görmezden gelmeyi tercih etti. "Göreceğiz, bunun bir oyun olmadığından pek emin değilim. Burada bir şeyleri kaçırıyoruz. Parçaları bir araya getirmeye çalışmalı ve neyle karşı karşıya olduğumuzu daha iyi anlamalıyız...."

"Dediğim gibi," diye devam etti Sara. "Dan orada çalışan kadınlara cinsel taciz ve şantaj yaptığı için Cupid'den kovulmak üzereydi, bu yıllardır devam ediyor. Bizimle anlaştığından beri Maddy'ye etkinliklerde sürekli teklifte bulunuyordu ve bu gece özellikle agresifti. Onu Maddy'den uzak tutmak için birçok kez araya girmek zorunda kaldım. Sanırım Maddy'nin amacı da buydu, bu gece yukarı çıkıp onunla yatmazsa Cupid'in onu bırakmasını sağlayacağını söyledi. Kurulda 'müstehcen' içerik ve kitaplarının geleneksel kitapçılar için fazla müstehcen olduğu konusunda söylentiler var. Bilgin olsun diye söylüyorum Maddy, ben aynı fikirde değilim, kitaplarına bayılıyorum!"

Sara devam ederken Maddy üzgün bir şekilde gülümsedi, "Daha kişisel bir not olarak, Dan ile ilk tanıştığımızda bir ilişkiye girdim, bana evli olduğu konusunda yalan söyledi, sonra bana karısıyla mutsuz olduğuna dair acıklı bir hikaye anlattı. Aptalca ona inandım ve beni başka bir stajyer için terk etmeden önce birkaç ay onunla görüşmeye devam ettim. Bunu benden önce defalarca yaptığını ve o zamandan beri de yapmaya devam ettiğini fark ettiğimde çok aşağılanmıştım."

Moira koltuktan titreyen bir sesle, "O bir yırtıcıydı," dedi. "Onunla yirmi yıl önce ben de karşılaştım ve bunun basına yansımaları gerçekten istemiyorum. O zamanlar Priesh'le görüşüyordum ve Dan de onun arkadaşı ve ev arkadaşıydı. Bir gece tezine yardım etmem için beni çağırdı ve sonra bana ilaç verip tecavüz etti. Bunu filme aldı ve polise gitmemem için bana şantaj yaptı."

Jude şok içinde ellerini kavradı ve Maddy Sara'nın gözlerinden yaşlar akarken onu izledi.

"Dan bana bunun kendi rızasıyla olduğunu, beni aldattığını söyledi ve bana videoyu gösterdi. Ona inandığım için kendimi asla affetmeyeceğim" diyen Priesh, Moira'yı rahatlatmak için saçlarını okşadı. "Ayrıca Cupid'de bir staj ayarlamıştım ama beni sırtımdan bıçakladı, kendisi için aldı ve yayıncılıkta kariyer yapma şansımı yok etti. Hayatımı iki kez mahvetti diyebiliriz, bu kadar gerekçe yeterli mi?!"

Hepsi birkaç dakika sessiz kaldı, böylesine korkunç bir insanın neden olduğu bu kadar mutsuzluk karşısında bir şey söyleyemediler. Maddy sonunda bulmacanın parçalarının bir araya geldiğini hissetti. Ona kitaplarını yazması için ilham veren, en sevdiği dedektif romanları gibi, ancak tüm şüphelileri bir odada topladığınızda ve onların nedenlerine ve hareketlerine baktığınızda gizemin ardındaki gerçeği görebiliyordunuz. Yüksek sesle düşünerek, "Bu gece buraya davet edilen herkesin Dan'i öldürmek için açık bir nedeni olması sizce de çok fazla tesadüf değil mi? Hepimiz ondan nefret ediyorduk, ya geçmişte bir husumetimiz vardı ya da tehdit ediliyorduk. Hepimiz bunu yapacak araçlara sahiptik ve hiçbirimizin sağlam mazeretleri yoktu."

Maddy şeytanın avukatlığını yapmaya karar vererek Jude'u işaret etti ve "Jude mesela üzgün olduğunu, çok içtiğini ve bayıldığını söylüyor ama Dan'in bulunduğu çalışma odasına çok yakın olan kütüphanedeydi, hikayesini doğrulayacak kimse yok ve unutmayalım ki o rahatlıkla

cinayet mahalline rastladı. Bu çığlıklar, cinayeti işlediği sırada dehşete kapıldığına bizi inandırmak için yanlış yönlendirme işlevi görmüş olabilir."

Jude, Maddy'nin gerekçeleri karşısında dehşete düşmüş görünüyordu ama o bir sonraki şüpheliye geçmeyi tercih etti ve devam etti. "Moira ve Priesh birlikteydi."

"Birlikte mi?" Helen başını çevirip çifte baktı.

"Evet 'birlikte', yani teknik olarak birbirlerine mazeret gösterebilirler, tabii birlikte çalışmıyorlarsa. Sonuçta ortak bir amaçları var ve Daniel gibi bir adamı iki kişinin alt etmesi kolay olurdu."

"Oh, hadi ama, buna gerçekten inanmıyorsun değil mi?" Priesh ona ters ters bakarak şöyle dedi.

Omuz silkti, "Sadece bir şeyleri anlamaya çalışıyorum." Maddy gözlerinde bir özürle arkadaşına baktı. "Sara'nın tuvalete gitmek için ortadan kaybolduğu ve Dan'i beni yalnız bırakmakla tehdit etmek için kitap köşesinde bulunduğu on beş dakika dışında Sara ve ben birlikteydik. Oraya gittiğini kesin olarak bilmiyoruz, onunla çalışma odasında buluşmuş olabilir ve on beş dakika birini bıçaklamak ve dikkatli olursanız temizlemek için fazlasıyla yeterli bir süre."

"Son olarak, Jude gibi akşam yemeğinden sonra yalnız olan ve ona mazeret gösterecek kimsesi olmayan Helen var. Cinayet işlenirken 'kaybolmuş' bir şekilde koridorlarda dolaşıyordu."

"Peki ya sen, Bayan Yüksek ve Kudretli amatör dedektif, herkese suçlamalar yöneltiyorsun," diye tersledi Helen. "Dan'in ölmesini istemek için senin de bir o kadar nedenin vardı. Seni taciz ediyor ve kariyerini mahvetmekle tehdit ediyordu. Başka bir yayıncıya geçmene izin verir miydi sanıyorsun? İnan bana, kimsenin seninle sözleşme imzalamayacağından emin olurdu. Ve sen de cinayet konusunda uzmansın! Eğer suçu sana atacak olsaydım, bu tam bir cinayet olurdu."

Dan'i öldürmek ve paçayı kurtarmak için bir plan yapmak senin için çok kolay."

"Haklısın, nedenim ve araçlarım vardı, Sara Dan'le konuştuktan sonra tuvalete gittiğinde mutfaktan çıkıp yakındaki çalışma odasına gidebilir ve onu kolayca öldürebilirdim. Mutfaktan çıktığımı gören tek tanık, etrafında olup bitenleri fark edemeyecek kadar kendinden geçmiş olan Michaels olurdu."

"Kendini mi suçluyorsun?" Nolan güldü.

"Ben sadece mantık yürütüyorum, hepimize şüpheli gözüyle bakıyorum, tıpkı sizin ve dedektif arkadaşlarınızın sabah buraya geldiklerinde yapacakları gibi."

"Hepimizin cinayeti işlemek için bir nedeni ve aracı var. İçimizden birinin katil olduğuna işaret eden bir diğer şey de romanımın konusunu bilmemiz. Katil Dan'i, Ökseotunun Altındaki Kan'da kurbanın öldürüldüğü şekilde öldürdü. Mutfakta bir demet ökseotu buldum ama tüm meyveler eksikti ve Dan sarhoş gibi görünmesine rağmen ökseotu zehirlenmesinin tüm belirtilerini taşıyordu. Konuşması kesik kesikti, terliyordu, ayakları üzerinde duramıyordu ve Sara onu son gördüğünde mide ağrısından şikayetçi olduğunu söyledi. Romanda, kurbanı zehir bir kokteyl içinde veriliyor ve bu gece burada olanın da bu olduğuna eminim. Vücudunda dolaşan toksinler, saldırgana karşı kendini savunamayacak kadar zayıf olduğu anlamına geliyordu, bu yüzden yaşı ya da cinsiyeti ne olursa olsun herhangi birimiz onu bıçaklayacak kadar güçlü olabilirdik."

"Hepiniz kitabı okudunuz ve ben yazdım, bu yüzden buradaki herkes

Ökse otunun zehirli olduğunu ve Dan'i etkisiz hale getirmek için nasıl kullanılacağını biliyordu." Helen'e gözlerini kısarak yan yan baktı, "Aslında Helen dışında herkes diyelim. Sen okumadın, değil mi? Daha önce Ökseotu'nun zehirli olduğundan bahsettiğimde şaşırılmış gibi görünmüştün, oysa Ökseotu olay örgüsünün merkezi bir parçası."

"Bu ne lan!" Sara, Helen'e tiksintiye benzer bir ifadeyle baktı. "Kitapları okumuyor musun?!"

"Kahretsin, partiden önce bitirmeye fırsat bulamadım. Her hafta kaç kitap okuduğum hakkında hiçbir fikrin yok! Birini bitiremediğim çok nadirdir. Bunu bir iltifat olarak almalısın Maddy. Kitapların genellikle o kadar iyi ki, bitirmeden tavsiye etmekte kendimi güvende hissettim," dedi yüzünü buruşturarak.

Maddy başını salladı, "Aklıma gelen diğer teori, belki de zehirlenme yoktu ve Dan sadece sarhoştı. Onu çalışma odasında sızmışken öldürmüş olabilirsin. " Helen'e küçük bir sırıtışla söyledi.

"Şu haline bak, sanırım bundan zevk alıyorsun!" Helen tersledi.

Maddy eğlendiğini utanarak itiraf etmek zorunda kaldı. Bir katille aynı odada olma ihtimali onu heyecanlandırıyordu, tehlike ve heyecan onu neredeyse tahrik ediyordu. Hayatı boyunca hayalinin her zaman dedektif idollerinin izinden gitmek olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Dönüp dolaşıp aynı yere geliyoruz ve hepinizin üzgün olduğunu biliyorum," dedi Nolan, toplanan konuklara bakarken ciddiyetle. "Daniel Scott'ın hepinize yaşattığı her şey için gerçekten üzgünüm. Bunu söylememem gerektiğini biliyorum ama eminim ki bu gece burada onu kim öldürdüyse hepinize bir iyilik yapmıştır. Yarın meslektaşlarım buraya geldiğinde katilin kim olduğunu hemen bulacaklarından ve basının kurbanlarına değil Dan'ın suçlarına odaklanacağından eminim. Siz sadece bu geceyi atlatın, her şey yoluna girecek."

Nolan'ın polisten bahsetmesi üzerine kanepenin yanındaki koltuktan bir gıcırtı duyular. "Siktir!" diye bağırdı. Sara, Jude'u önüne çekti. Hepsi Michaels'ın koltukta oturduğunu tamamen unutmuştu, yaşlı adam onlar konuşurken sessiz kaldığı için bunu yapmak kolaydı.

"Polis," dedi titrek bir sesle. "Polisi aramamız gerekiyor," diye tekrarladı sandalyeden kalkmaya çalışarak.

"Onları zaten aradınız, hatırladınız mı Bay Michaels? Cesedi bulduğunuzda onları çalışma odasından aramıştınız. Henüz gelmediler, sadece Dedektif Moore burada." Maddy, Nolan'ı işaret etti.

Michaels şaşkınlık içinde Nolan'a baktı. "Anlamıyorum... Neden hâlâ buradasın? Burada olmamalısın!"

Nolan gruba, "Zavallı adam, neler olup bittiğini gerçekten anladığından emin değilim," dedi. "Bay Michaels, her şey yoluna girecek. Meslektaşlarım sabah ilk iş olarak yollardaki karı temizlemeyi başarır başarmaz burada olacaklar." Michaels'ın sessizce başını sallamasını izledi, hâlâ şaşkın görünüyordu ve sandalyeye geri çöktü.

"Bence herkes için, özellikle de Bay Michaels için en iyisi biraz dinlenmeye çalışmak. Bu gece hepiniz çok zorlandınız ve sanırım yarın uzun bir gün olacak. Uyanık kalıp nöbet tutmaktan mutluluk duyarım."

"Evet çok yorgunum, hepimiz burada biraz uyuyabiliriz ve kitap köşesinde bir kanepa var. Üşüyen olursa diye şu battaniyeleri getirdim" dedi Sara, kanepenin kolundaki yumuşak yığını göstererek."

Çeşitli baş sallamalar ve onay mırıltıları vardı ama Maddy kendini çok gergin hissediyordu ve uyuyabileceğini sanmıyordu. Herkes yerine yerleşirken o da Nolan'ın karşısındaki sandalyeye oturdu ve zihnini sakinleştirmeye çalıştı. İşe yaramadı, tüm bunlarla ilgili bir şeyler akla yatkın değildi.

Bir kez daha partideki herkesin Dan'i öldürmek için bir nedeni olduğu gerçeğini düşündü. Bu hiç mantıklı değildi! Bunun tesadüfen gerçekleşme olasılığı hayret vericiydi. Gecenin başında Sara'ya buradaki herkesi zaten tanıdığını, hepsiyle çeşitli etkinliklerde tanıştığını, bu yüzden davet edilmelerine şaşırmadığını söylediğini hatırladı.

Ancak, farklı alıcılar, kitapçı sahipleri veya sosyal medya fenomenlerinden oluşan tamamen farklı bir konuk listesi de olabilirdi. Satışlar için aynı derecede önemli olan pek çok satıcıyla tanıştı. Hepsinin ortak noktası Dan'e duydukları nefret değilse neden bu insanlar? Bu bir tesadüf olamazdı ama bu bir tuzak olduğu anlamına mı geliyordu?

Onu rahatsız eden bir diğer şey de Michaels'ın nihayet gerçekliğe döndüğünde söylediği bir şeydi. Aynı düşünce kafasının içinde dönüp durmaya devam etti, ta ki bu gece fark ettiği diğer küçük şeyler de ona katılmaya başlayıp içini dışına çıkaran bir şüphe ve endişe kasırgası yaratana kadar.

Endişesi artan Maddy dudaklarını ısırdı ve derisinin yarıldığını hissetti. Yavaşça doğruldu, ışığa gözlerini kırptırdı ve kanepenin yanına uzanıp çantasını aldı. Daha önce içine attığını hatırladığı dudak nemlendiricisini bulmak için etrafı karıştırdı ama vazgeçti ve içindekileri hayal kırıklığı içinde kucağına devirdi. Telefonu, anahtarları, cüzdanı, ruju ve bu geceki talimatları tekrar okuyabilmek için getirdiği karakter kartı dışarı yuvarlandı. Ruj yoktu. İç geçirerek her şeyi çantasına geri koymaya başladı, ta ki karta gelene kadar, kart yüzü yukarı bakacak şekilde yere düşmüştü ve ona bakan gözlüklü ünlü yazar değildi.

Maddy'nin zihninde bir fikir kök salmaya başladı. Bu düşünce karnına bir yumruk gibi indi. Mide bulandırıcı bir korkuyla noktaları birleştiriyordu. Bu doğru olabilir miydi? Bunu öğrenmesi gerekiyordu... Kanıt olmadan suçlayamazdı, suçlamayacaktı. Bu yüzden kendini çelikleştirdi, içinde kıvrılan duyguları bir kenara itti ve kararını verdi. Maddy, teorisini kanıtlamak ya da çürütmek için tartışılmaz bir kanıt bulmak zorundaydı ve bunu yapmanın tek bir yolunu düşünebiliyordu.

Nolan telefonunda bir şeyler yapmakla meşguldü. Maddy onun dikkatini çekmek için gerindi ve esnedi. "Çok yorgunum ama

Tuvalete gitmeden uyuyamayacağım. Az önce içtiğim kahveden sonra mesanem patlayacakmış gibi hissediyorum." Ayağa kalkarak kapıya doğru döndü, "Sadece birkaç dakika sürecek, benimle gelmenize gerek yok."

Koyu renk kirpiklerinin arasından ona baktı, gözleriyle yüzünü taradı. "Tamam Maddy, dikkatli ol ve çok uzun süre ortalıkta görünme."

Kapıdan girer girmez tuvalete doğru sağa dönmek yerine çalışma odasına doğru sola döndü ve teorisinin doğru olup olmadığını ya da büyük bir hata yapıp yapmadığını anlamak için yeterli zamanı olmasını umdu.

Bölüm 24

"Haydi hepimiz Lezzetli Ölüm'e içelim ve sonrasının canı cehenneme."

Agatha Christie'den Bir Katil İlan Edildi

MAddy çalışma odasına ulaşana kadar koridorda süründü ve kapıyı dikkatlice iterek açtı. İçeri girmek istemedi, eğer bir şey varsa, kan kokusu daha kötüydü ve kapı açıldığında dışarıya yayıldı. İçeri adım atarken nefesini tutmaya çalıştı, nefes alması biraz daha kolaylaşana kadar birkaç dakika hareketsiz durdu. Odaya doğru birkaç adım attı ve yavaşça etrafına bakındı, Dan ile göz göze gelmemeye çalışıyordu ama teorisini test etmek için masaya gitmesi gerekiyordu.

Her şey aynı görünüyordu, Dan'in cesedi hâlâ masadaki sandalyede oturuyordu, başı kan gölünün içinde yüzüstü yatıyordu. Herhangi bir silah izi göremedi, bir bıçakla bıçaklandığını tahmin etti ama hiçbir yerde bir bıçak göremedi. Doğal olmayan hareketsizliği ve soluk mumsu teniyle bir cesede bakmanın onu düşündüğü kadar korkutmamasına şaşırdı. Kendisini hasta hissettiren şey, masanın üzerinde yapış yapış duran ama yine de kenarından damlayan ve yerde biriken kandı. İçine basmamaya ya da soruşturmayı engelleyebilecek herhangi bir şeye dokunmamaya dikkat ederek masayı taradı ve her bir ögeyi artan bir korkuyla zihnine not etti. Parçalar yerine oturdukça içinden bir ürperti geçti, ayrıntılar korktuğu şeyi doğruluyordu. Bu

inkar edilemezdi ve bunun farkına varmak midelerini bulandırdı. Katil hakkındaki teorisi artık bir teori değildi, korkunç bir gerçektir.

Bu farkındalık Maddy'nin üzerine bir gelgit dalgası gibi çöktü ve onu nefes nefese bıraktı. Az önce öğrendiklerini anlamaya çalışırken nabzı kulaklarına çarpıyordu. Masadan uzaklaşırken bir ses duydu ve Nolan'ın sessiz bir tıkırtıyla kapıyı arkasından kapattığını görmek için döndü. Bakışları ona kaydı, yüzündeki şoku ve gözlerindeki korkuyu fark etti. Bir an için hiçbir şey söylemedi, aralarındaki sessizliğin uzamasına izin verdi. Sonra, dudaklarında çarpık bir eğlence duygusuna ihanet eden yavaş bir gülümseme belirdi. Oyunun bittiğini ve gerçeğin ortaya çıktığını biliyordu.

"O sendin..." dedi Maddy.

Bölüm 25

*"Beden, kafes, en saygın olan her şeydir... ama parmaklıkların
arasından vahşi hayvan dışarı bakar."*

Agatha Christie'den *Doğu Ekspresinde Cinayet*

Nolan Moore: Bu akşam erken saatlerde... Nolan lanet penguen kıyafetini giymekten nefret ediyordu ama Michaels röportajda ısrar etmişti.

"Ashbourne'da her şeyimiz tarihi özgünlükle ilgili. Sahipleri evi filmler ve kostümlü diziler için görüntü yönetmenlerine kiralayarak iyi para kazanıyor, hatta birkaç kez Downton Abbey'de bile yer aldı" dedi Michaels gururla. "Tabii ki tüm gelir evin bakımına gidiyor. 18. yüzyıl mimarisinin çok önemli bir örneği ve korunması gerekiyor. Her şey tam olması gerektiği gibi olmalı ve her şeyin gemi şeklinde olduğundan emin olmak için bana güveniyorlar."

"Etkinlikler için giymeniz gereken üniforma 1920'lerde uşakların giydiği üniformanın bir kopyası. Noel arifesindeki parti bir kitap lansmanı, TV programı ya da film değil, bu nedenle kamera olmayacak ve rol yapmanız gerekmeyecek, sadece yemekte tabakları servis edeceksiniz."

Nolan, uşak devam ederken saygıyla başını salladı ve şükürler olsun ki kamera olmayacak diye düşündü. Son birkaç ayını planı üzerinde çalışarak geçirmişti ve yakalanma riskini göze almak istemiyordu. Londra'dan buraya gelmek iki saat sürmüştü ve yorgundu, son birkaç gecedir heyecandan uyuyamamıştı.

Noel arifesi nihayet sevgilisini şahsen göreceği gündü ve mükemmel bir buluşma planlamıştı! Buna böyle derlerdi, değil mi? "Romantik aşklar arasındaki büyüleyici ya da eğlenceli ilk karşılaşma" ve onlar da tam olarak böyleydi, sadece kız henüz bunu bilmiyordu. Ona unutamayacağı bir akşam yaşatacaktı.

Üzerindeki sert ceketini değiştirdi ve yaşlı beyefendiye geri döndü, 'Michaels', adı buydu. "Açıkladığım gibi, bu parti yeni bir kitabın çıkışını kutlamak için. Bir gizem romanı olduğu bilgisini aldım ve yayıncılar gecenin ana bölümünün bir cinayet gizemi oyunu olmasına karar verdiler. İstendiği gibi, konuklar gelmeden önce evin etrafına çeşitli 'ipuçları' saklamamız ve yemekten sonra onları etrafta dolaştırarak bulmaya hazır olmamız gerekiyor." "Bu iş için birkaç çalışanım daha var ama mutfakta yiyecek ve içecek konusunda her türlü yardıma ihtiyacımız olacak. Başlangıç olarak salonda kokteyl yapmak istediler ama akşam yemeğinde sunmak üzere önceden mutfakta bir şeyler hazırlayacağız. Belki siz de o..."

"Elbette Bay Michaels," dedi Nolan çocuksu bir sırıtışla. "Kokteylleri hazırlamaya seve seve giderim, kulağa tam bana göre geliyor."

* * *

Nolan salondaki misafirlerin sesini duyabiliyordu ve umutsuzca bir göz atıp küçük saplantısını kostümü içinde görmek istemesine rağmen kendini tuttu. Bu geceki randevunun beklentisiyle aleti ne kadar sertleşmiş olursa olsun, plana sadık kalması gerekiyordu, hiçbir sapma olmamalıydı.

Biraz önce kar yağmaya başlamıştı ve şansına inanamıyordu. Michaels ondan mutfakta içecek hazırlarken radyodan hava durumunu izlemesini istemişti ama uşağa ülkenin bu bölgesinde insanlara evlerinde kalmalarını tavsiye ettiklerini söylememiştir. Mutfak penceresinden görebildiği hafifçe yağan kar taneleri gittikçe ağırlaşıyordu ve önümüzdeki birkaç saat içinde kar fırtınasına dönüşecekti. Bu bilgiyi doğru ana kadar kendine saklaması gerekiyordu, az önce bunu kendi lehine nasıl kullanabileceğine dair ilham verici bir fikir gelmişti aklına. Açıkçası korkunç bir kar fırtınası planlamamıştı ama beyaz Noeller romantikti ve kızının tüm romantizmi yaşamasını istiyordu! Akşam yemeğini servis etme zamanı geldi ve Nolan'ın sinirleri neredeyse onu alt edecekti, planın yanlış gitme potansiyelinin en yüksek olduğu yer burasıydı. Mutfaktan bir tabak aldı ve diğer garsonları yemek odasına kadar takip etti. İçeri girerken ayağı takıldı, elindeki balık tabağı havaya uçtu ve otantik uşak üniformasının önüne düştü. Kendini düzeltti ve bir uşakla yüzleşmek için döndü.

dehşete düşmüş görünümlü Michaels'ın gözetimindeydi.

"Kendini mutfağa geri götür seni sakar aptal, bunu yaptığa inanamıyorum! Şefe hemen başka bir tabak hazırlamasını söyle, ben de Andrew'u tabağı alması için buraya göndereyim. O zaman mutfakta kal ve yapacak başka bir şey bul. Bir sunucunun balıkla kaplanmasına izin veremem, misafirler ne düşünür!"

Nolan pişman görünmek için elinden geleni yaptı, konukların onu yemekte görmesi hiç de iyi olmazdı. Michaels'tan bolca özür dileyerek mutfağa geri döndü, tabakların düzenlenmesine yardım etti ve ardından bulaşık yıkamaya geçti. Bu sıkıcı işi yaparken aklının bebeğini düşünmeye dalmasına izin verdi, ne de olsa en iyi yaptığı şey buydu, birlikte sahip olacakları geleceğin hayalini kurmak.

Saplantısı henüz ordudayken, Orta Doğu'da görev yaparken başlamıştı. Yaralanmış ve hastanede kalmaya zorlanmıştı, canı çok sıkılmıştı. Televizyon için uydu yayını alamadıklarından bir hemşire ona acımış ve yatağının üzerine bir yığın kitap bırakmıştı. Her zaman gizem kitaplarını sevmişti, bu yüzden Madeleine Montgomery'nin "A Blade So Sharp" adlı kitabıyla başladı. Nolan ilk başta bunun bir romantik gizem olduğunu fark etmemişti ama kısa süre sonra müstehcen sahnelerle karşılaşınca anladı ve okurken sessizce inledi. Romanı yutarcasına okudu ve ancak son sayfayı bitirdiğinde kitabı çevirip Maddy'nin yazar fotoğrafını gördü. Kalbi neredeyse duracaktı ve işte o an, dünyanın en güzel kadınıyla bir ilişki içindeydi. İyileşirken kitabı birkaç kez tekrar okudu, diğer romanları görmezden geldi ve koğuştan çıkar çıkmaz Maddy'nin o ana kadar yazdığı diğer tüm kitapları sipariş etti. Bu kitaplar onun rahatça okuduğu kitaplar oldu ve denizaşırı ülkelerdeki bazı cehennem zamanlarını atlatmasını sağladı.

Nolan zengin bir aileden geliyordu ve nakit sıkıntısı çekmiyordu,

Orduya katılmak, tanımadığı babasına bir övgü ve açıkçası onu hiçbir zaman gerçekten önemsememiş olan annesini memnun etmenin bir yoluydu. Maddy'nin fotoğrafını gördükten sonra devam edemeyeceğini anladı, ona daha yakın olabilmek için askerliği bırakması gerekiyordu. Terhis olduğunda servetini özel güvenlik danışmanlığı yapmak için kullandı. Askeri geçmişi, düşmanca ortamlardaki deneyimi ve asi bir gençlik döneminden kalan bazı yasal olmayan bilgisayar korsanlığı becerileriyle bu rol için fazlasıyla nitelikli olduğuna inanıyordu.

Yeni kariyeri, Maddy hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenebileceği anlamına geliyordu. Sosyal medyadan başladı, muhtemelen tanıtım ekibinin fotoğraflarını, kitap haberlerini ve etkinliklerini paylaştığı yazar sayfasını takip etti. Bu onu takip etmek için oldukça iyiydi ama

özel hayatı hakkında hiçbir şey paylaşmıyordu, bu yüzden fotoğraflarına ve güncellemelerine bakmak için özel hesabını hackledi, hayal kırıklığına uğradığı için pek bir şey paylaşmadı. Bu da onun e-postalarına girmesine yol açtı, böylece herhangi bir günde neler yaptığını ve en sevdiği restoranları ve alışveriş yaptığı yerleri gösteren banka hesaplarını görebiliyordu.

Nolan onun içini ve dışını öğrenmek istiyordu, daha çok da ateşli yazılarını düşündükçe içini. Doğrudan onun kafasından onunkine akıyor gibi görünen kirlili düşünceleri okumak, romanlarının sayfalarından ona ulaşan o pis küçük sahneleri okumak onu çok heyecanlandırıyordu. Sanki onun sikiyle doğrudan bir bağlantısı varmış gibiydi.

Başka biri olup olmadığını, bir erkek arkadaşı, kız arkadaşı ya da partneri olup olmadığını bilmek istiyordu. Kitaplarının aslında ondan başka biriyle oynadığı bir şeye dayanıyor olabileceği düşüncesiyle kıskanç bir öfkeye kapıldı. Sahiplenme duygusu onu harekete geçmeye zorladı, takviminde, e-postalarında veya mesajlarında bahsi geçen herhangi bir tarih görmemişti ve bu endişe onu yiyip bitirdi. Bunu kesin olarak öğrenmenin tek yolunun dizüstü bilgisayarına girmek ve kamerasını kullanarak evine hiç ziyaretçi gelip gelmediğini görmek olduğuna karar verdi. Nolan bir erkek arkadaşının sesini duyabileceğini ya da kameranın önünden geçen birini görebileceğini düşündü. Şans eseri dizüstü bilgisayar Maddy'nin yatak odası gibi görünen bir yerdeki masanın üzerinde duruyordu. Londra'nın merkezinde tek yataklı küçük bir dairede yaşıyordu ve Maddy'nin bir ev bilgisayarını için yeri olmadığını tahmin ediyordu. Onu kameradan izlemeye bağımlı hale geldi, yazı yazarken ekrana bakarken dudağını ısırmasını görmeye bayılıyordu ve bazen kapatmayı unuttuğunda onu uyurken izleyebiliyordu.

Maddy'yi ziyarete gelen kadın ya da erkek hiç kimse olmadı. ve kesinlikle geceleri değil. Zamanının çoğunu yatakta yazarak ya da okuyarak geçiriyordu. Görünürde bir sevgilisi yoktu ki bu büyük bir şanstı çünkü onu takip etmek isteyebilirdi.

ve tehlikeli bir şey yapmaya hazırdı. Ordunun ona öğrettiği bir şey varsa o da savaşın ölüm demek olduğuydu ve Maddy için savaşa gitmeye hazırdı.

Nolan e-postaları yazmaya başladı çünkü çok yalnız görünüyordu. Bazen annesiyle ya da arkadaşı Sara'yla telefonda konuştuğunu duyuyordu ama eğlenmek için hiç dışarı çıkmıyordu. Kız çok güzeldi ve onu izledikçe, ona nasıl hissettiğini, onun kendisine ait olduğunu söylemenin bir yolunu arıyordu. İki yönlü bir bağlantı istiyordu, kız onunla kitapları aracılığıyla konuşuyordu, o da ona e-postaları aracılığıyla yanıt veriyordu. Anonim bir hesaptan gönderdiği e-postalar, 'ubelong2me@myyahoo.com'.

E-postaları göndermek başlı başına bir saplantı haline gelmişti, parmağı klavyesindeki geri dönüş tuşunun üzerinde gezinirken beklenti artıyor ve gönder tuşuna bastığında onu tahrik ediyor, sertleşmesine neden oluyordu. Onu dizüstü bilgisayarın başında otururken görene kadar bekler ve bunları okurken yüzünü gerçek zamanlı olarak izler, iğrenç kelimelerinin zihnine yerleştiği düşüncesiyle kendine dokunurdu. Ona yapmak istediği ya da onun kendisine yaptığını hayal ettiği her şeyi ayrıntılı olarak anlatırdı. Bu bir dürtü gibiydi, kitaplarındaki kelimeleri okuduğunda sanki onunla konuşuyormuş gibi hissediyordu ve sadece ona cevap yazmak, bazen onu işlevini yerine getiremeyecek kadar çıldırttığını bilmesini istiyordu.

Bazen de ona günüyle, ne yaptığıyla, ne okuduğuyla ya da ne pişirdiğiyle ilgili küçük kesitler göndermeyi seviyordu, her ikisini de yapmayı seviyordu ve bir keresinde ona kurtardığı köpeği Milton'ın resmini bile göndermişti. Bunları paylaşmak istediği kişi Maddy'ydi, onu tanımasını ve bir insan olarak onu istemesini istiyordu.

İlk başta, onun 'aşk mektuplarını' aldığı anda biraz endişeli ve şok olmuş görünüyordu, ancak zamanla, daha hızlı ve daha hızlı bir şekilde tıkladığını gördü, sonra bir bildirim aldığı anda küçük gülümsemeleri ve kızarmaları fark etti. E-postaları giderek daha fazla

Fantezileri kontrolden çıktıkça daha da detaylanıyordu. Maddy'yi bağlamak ve amını yerken ondan kurtulmak için kıvranmasını izlemek istiyordu, şımarıklık yaptığında mükemmel yuvarlak kışını tokatlamak ve uslu durduğunda ona iyi kızım demek istiyordu. Nolan onun da bunu kendisi kadar seveceğini biliyordu...

Yaklaşık yedi ay önce, e-postalar gerçekten ısınmaya başlamıştı, hayal kırıklığına uğramıştı ve sadece kız arkadaşından daha fazlasını istiyordu. Son e-postasını açmasını izlemek için oturmuştu ki, kızın çoktan kızarmış görüldüğünü fark etti. Kızın e-postayı açmasını, yazdıklarını okumasını ve inlemesini şaşkınlıkla izledi. Ayağa kalktı ve kameradan uzaklaştı, bir çekmecenin açıldığını duydu ve geri döndüğünde elinde bir şey vardı.

Sik beni! Kocaman pembe bir vibratördü! Nolan, Maddy'nin külotunu çıkarıp yere atmasını ve sandalyesine geri oturmasını yumruğunu ısırarak izledi. Maddy bacaklarını iyice açtı ve ayaklarını dizüstü bilgisayar ekranının her iki yanındaki masanın üzerine koydu. Buna inanamıyordu!

Pantolonunun düğmelerini açtı ve elini boxer'ının içine sokarak vibratörün vızıltısı odayı doldururken sikini çıkardı. Kızın kalın, dönen oyuncağı amına sokmasını izledi ve kızın "Ne kadar iyi bir kız" diye inlediğini duyduğunda neredeyse boşalacaktı. Kendini becerirken nefes nefese kaldı ve inledi, ekrandaki kelimeleri okudu ve istemeden kameradan doğrudan ona baktı. Onun eliyle aynı anda kendini okşadı ve "Tanrım, keşke beni boğabilsen" diye inlediğinde bir çığlıkla çok hızlı bir şekilde boşaldı. Gözlerini sımsıkı kapatmıştı ama kadının nefes alışının hızlandığını duyunca gözlerini açtı ve sonunda bir çığlık atarak yere yığılmasını izledi.

İşte tam o anda onunla tanışması gerektiğine karar verdi, artık bir ekranın arkasında kalmaktan memnun olmayacaktı ve Maddy ile birlikte olma hayallerini gerçeğe dönüştürmek için kesinlikle her şeyi yapacaktı.

* * *

Bu da onu bu geceki planına geri döndürdü... Hizmetçilerin geri kalanı akşam yemeğinden kalan boş tabaklarla mutfığa geri dönerken ellerindeki sabunlu köpükleri silkeledi, ardından sert bakışlı uşak geldi.

"Affedersiniz Bay Michaels, az önceki sakarlığım için özür dilemek istedim, gerçekten üzgünüm. Ayrıca az önce yerel radyoda bu tarafa doğru gelen bir kar fırtınası olduğunu duydum, insanlara mümkünse fırtınadan önce evlerine dönmelerini tavsiye ediyorlar." "Ah canım! Bu gerçekten çok talihsiz bir durum! Bu gece her şeyden

Geceler!

"O zaman harekete geçsek iyi olur evlat. Neyse ki çalışanların hepsi buranın yerlisi ve köyden ya yürüyerek ya da bisikletle gelmişler. Onlara her şeyi olduğu yerde bırakıp evlerine gitmelerini söyleyebilir misiniz? Kar yağarsa Noel günü kimsenin ailesiyle vakit geçirmesini istemiyorum."

"Siz bunu yaparken ben de gidip birkaç saat içinde konukları alacak olan şoförleri arayacağım ve erken yola çıkmalarını isteyeceğim. İçecekleri ve diğer istekleri kendim halledebilirim ve evde odalarım var, bu yüzden gitmeme gerek yok. Sizin de eve gitmeniz gerekiyor Bay Moore, oyalanmanıza gerek yok!"

Nolan kendi kendine kıkırdadı, bu gerçekten de çok iyi gidiyordu, hava tek başına evdeki potansiyel tanıkların yarısından kurtuluyordu. Bu gece yapmayı planladığı şeyi yapana kadar Michaels ve misafirlerden uzak durması gerekiyordu.

Michaels bir telefon bulmak için mutfaktan çıkarken şefin ve diğer personelin eşyalarını toplayıp karda yola koyulmalarını izledi. Bir bahaneyle geri çekildi.

vestiyere bir çanta bıraktı ve misafirlerin üst kata çıkmasını bekledi.

Etrafın temiz olduğundan emin olunca saklandığı yerden çıktı ve ana koridor boyunca yürüdü. Kapısı aralık olan küçük bir odanın önünden geçerken sesler duydu. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olmak için kapıya yaklaştı ve dinledi. İşte o zaman Daniel Scott denen aşağılık herifin Maddy'yi tehdit ettiğini duydu. Maddy üzgündü, gözleri yaşlarla parlıyordu ve elleri titriyordu. Umutsuzca içeri girip onu teselli etmek istedi ama zaten Scott için uzun süre endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

Nolan gölgelerin arasına çekildi ve Scott'ın sallana sallana odadan çıkışını ve ilk kokteylleri içtikleri salona geri dönüşünü izledi. Maddy ve reklamcısı birkaç dakika sonra çıktılar ve solgun ve endişeli görünerek mutfığa yöneldiler. Scott gibi iğrenç bir adamın ona böyle hissettirmesinden nefret ediyordu, o saygıyı ve tatlılığı hak ediyordu ve bir daha asla onunla uğraşmak zorunda kalmayacağından emin olacaktı.

Tam Scott'ın peşinden gitmek üzereyken Sara'nın mutfaktan çıktığını gördü. O da patronunun ardından salonda kayboldu ve kafasını kapıya dayamasına rağmen neler olup bittiğini duyamadı. Yaklaşık beş dakika sonra öfkeli bir ifadeyle tekrar çıktı, mutfığın karşısındaki tuvalete gitti ve sonra Maddy'ye katıldı.

Scott tökezleyerek odadan çıktı, kapıyı zorluyordu. Nolan'ı gördüğünde onu yanına çağırmak için elini kaldırdı. Adamın bariz bir acıyla karnını tuttuğunu görünce çok sevindi.

"Hey, yaşlı adam nerede? Bende bir sorun var ve yardıma ihtiyacım var. Kendimi iyi hissetmiyorum, hiçbir şeye odaklanamıyorum ve midem ağzımdan çıkmaya çalışıyormuş gibi hissediyorum!"

"Oh kahretsin! Yani, bu korkunç efendim," dedi Nolan, gülümsememeye çalışarak. "Michaels kar fırtınası nedeniyle ulaşım sorunlarını çözmeye çalışmakla meşgul. Dur sana yardım edeyim," dedi Scott'ın kolunu kabaca tutarak. "Seni şimdilik rahat bir yere götürelim, ben de sana bir doktor falan bulabilecek miyiz bir bakayım." Şimdi sessizce inleyen ve terleyen hasta adamı koridorun sonundaki çalışma odasına doğru götürmeye başladı, mutfağın önünden geçerken fazladan gürültü yapmamaya özen gösteriyordu.

Çalışma odasına vardıklarında Scott'ı kapıdan içeri itti ve öne doğru sendelediğinde çıkardığı yaralı homurtunun tadını çıkardı.

Kolunu sıkıca kavrayan Nolan onu masaya doğru götürdü. "Seni buraya oturtalım."

Scott, "Kahretsin, burası oturmak için pek de rahat bir yer değil," diyerek kendini dikkatlice aşağıya bıraktı.

Sandalyede kıpırdanırken Nolan bir an hareketsiz durdu ve önündeki manzarayı seyre daldı. Bu, tüm sıkı çalışmasının doruk noktasıydı. Yaptığı her şey onu bu noktaya getirmişti ve sadece bunun tadını çıkarması gerekiyordu.

Scott şaşkınlıkla ona bakıyor, muhtemelen neden böyle manik bir sırtış takındığını anlamaya çalışıyordu.

"Artık oturduğunuza göre konuşmamız gerekiyor," dedi Nolan, biraz endişeli görünmeye başlayan adamın üzgün haline doğru ilerlerken. "Rahat olup olmamanız gerçekten önemli değil ya da en azından çok uzun sürmeyecek. Bir süredir sizi izliyordum Bay Scott. Bookseller's Choice Ödülleri gecesinden beri, altı ay önce miydi? O gece Madeleine Montgomery ile nasıl konuştuğunuzu duydum ve kendi kendime dedim ki, bu adamın zamanı azalıyor."

Scott inkâr edercesine başını salladı, "Ne duyduğunuzu sandığınızı bilmiyorum ama kesinlikle rızaya dayalı bir şeydi, Maddy ile aramızda küçük bir şey var.

pis şeyler yazıyor. Yazdıklarını görmelisiniz, tamamen pislik."

Kanının kaynadığını hissetti ve sonra üzerine buz gibi bir ürperti çöktü. Cebinde tuttuğu bıçağı okşayarak kendini sakinleştirdi ve Nolan'ın yüzündeki öfke karşısında büzüşen, titreyen adama doğru adım attı.

"Hiç sanmıyorum, Maddy'yi tanıyorum, o benim kızım. Onu rahatsız ediyorsun, seninle yatması için uğraşıyorsun. Bu gece seni yine duydum ve ellerini onun üzerine koyduğunu gördüm."

Ne yaptığını anlayamadan birden masanın önünde durdu, cebinden jilet gibi keskin bıçağını çıkardı ve kendisine ait olan şeye dokunan elleri kesti.

Scott alkol ve ökseotu zehirlenmesinin etkisiyle hiçbir yere kıpırdamayacak kadar kendinden geçmişti. Elleri kanarken orada öylece oturmuş inliyordu. Nolan geri çekilip ortalığa baktı, askerdeyken öldürmekten hiç hoşlanmamıştı ama belki de bunun nedeni daha önce Scott gibi birini öldürmemiş olmasıydı. Kan o kadar kırmızıydı ki, masanın üzerinde duran kâğıtlara yayılmasını ve ıslanmasını izlerken gözlerini ayıramıyordu.

Acele etmekten nefret ediyordu ama acele etmesi gerekiyordu. Kapı kilitliydi ama misafirler etrafta dolaşıyordu ve her an içeri girmeye çalışabilirlerdi, 'ipucu arıyorlardı'.

"Sadece Maddy'mi tehdit ettiğin için sana yapacaklarımı hak ediyorsun ama son yirmi yılda sayısız başka kadına neler yaptığını da biliyorum. Fotoğrafları ve videoları gördüm. Moira Walsh'a tecavüz ettin ve o tek değildi. Öyle miydi?" Nolan, Scott'ın her şeyin bittiğini anladığı anı gördü ve bu onu heyecanlandırdı, tıpkı Maddy'nin daha önce yaptığı gibi çok korkmuş görünüyordu.

"Sen iğrenç bir... pisliksin!" Her kelimede bıçağı Dan'e saplayarak söyledi. Sıcak kan yüzüne çarptı ve

Scott son nefesini verirken bıçağı tutan elinden damlıyordu. Nolan önündeki katliamın keyfini çıkararak masadan geri çekildi ve hızla elini, yüzünü ve bıçağı giysilerine sildi. Çalışma odasından çıkmadan önce Scott'ın gerçekten öldüğünden emin olmak için birkaç dakika bekledi ve yıkanıp kıyafetlerini değiştirmek için yakındaki banyoya girdi.

Şimdi, planının ikinci kısmına gelelim.

Bölüm 26

"Oh, evet. Buraya bir deli tarafından davet edildiğimizden hiç şüphem yok - muhtemelen cinayete meyilli tehlikeli bir deli."

Agatha Christie'den And Then There Were None

"**I** O sendin!"

Bu sözleri söylerken Maddy dünyanın altından kayıp gittiğini hissetti. Nolan'la daha yeni tanışmıştı ama hissettiği bağı inkar edemezdi, aralarında bir elektriklenme olmuştu ve bu gece bitip normal hayatlarına döndüklerinde bunu keşfetmeyi umuyordu.

Gülümsedi, odaya doğru ilerledi ve kapıyı arkasından kapattı. "Bu doğru, bebeğim. O bendim."

Kızın nefesi kesilince gürlledi, "Merak etme Maddy. Sana zarar vermeyeceğim... sen istemedikçe." Alt dudaklarını ısırarak, bakışları karardı. "Eğer izin verirsen seni çok kötü incitebilirim tatlım, hem de en doğru şekilde."

Nolan'ın sözlerini düşünürken göğsünde bir panik dalgası oluştu. Nolan'ın düşündüğü kişi olmadığı açıktı. Dan'i öldürmüştü ve şimdi de onun çıkışını engelliyordu. Yine de küçük bir parçası, birlikte geçirdikleri kısa zamanın anısına sarıldı - o zaman ona zarar vermemişti ve aptalca bir nedenden ötürü, şimdi de ona zarar vermeyeceğine inanmak istiyordu.

İnançsızlık içinde titreyerek sormayı başardı, "Neden? Bunu neden yaptın? Bütün bunlar özenle hazırlanmış bir oyun muydu?" Sesi titriyordu ve yükselen korku dalgasına karşı mücadele etti.

rahatsız edici bir merakla. Gerçek, kışkırtıcı bir şekilde yakın hissediyordu ama aynı zamanda bildiğini sandığı her şeyi çözme tehdidi de taşıyordu.

"Önce sen..." Nolan parmaklarını dudaklarına vurarak düşünceli bir tavırla konuştu. "Beni ne ele verdi?"

Maddy kendini dengeledi, bunu atlatmak istiyorsa sakın kalması ve yeniden odaklanması *gerekiyordu... bu* her neyse. Derin bir nefes aldı "...şey... ilk başta... Yakınlarda yaşadığın ve yollar çok kötüleşmeden buraya geldiğin hakkındaki hikayene inandım, ama gece ilerledikçe ve anlık paniğimin bir kısmı azaldıkça daha az inandırıcı olmaya başladı. Yani, hadi ama! Hangi emniyet teşkilatı cinayet mahalline yalnız bir dedektif gönderir ki?!"

"Tamam, bunu sana vereceğim," dedi omuz silkerek. "Dedektif olmak planlarımın bir parçası değildi, bu yüzden doğaçlama yapmak zorunda kaldım. O kadar büyük bir fırsattı ki karşı koyamadım." Kız ne demek istediğini sormadan, "Başka?" diye devam etti.

"Davranışınız. Dedektifler ve amatör hafiyeler hakkında yazdım. Nasıl çalıştıklarına dair fikir edinmek için gerçek dedektiflerle tanıştım ve konuştum. Ben de en az diğer konuklar kadar şüpheliydim ama siz onlarla röportaj yaparken benim de sizinle gelmeme izin verdiniz. Aslında, onları sorgulamama da izin verdiniz!"

Nolan bir kaşını kaldırdı, ağzının kenarlarında bir parça eğlence vardı. "Ve?"

"Sonra flörtleşmeler oldu," diye devam etti kalbi hızla çarparak. "Bunu hayal etmiyordum. Bu hiç profesyonelce değildi ve bir dedektifin soruşturma sırasında yapması gereken bir şey değildi."

Bu gece heyecanın ve adrenalinin onu alıp götürmesine izin vermişti; bir kez olsun akışına bırakmıştı kendini ve bakın onu nereye getirmişti. Neredeyse bir katili öpüyordu! Maddy'nin içinden bir suçluluk ve öfke dalgası aktı, göğsünde kıvrıldı. Aldatıldığını, bir katilin içine çekildiğini bilmek çileden çıkarıcıydı.

Başından beri ona yalan söyleyen bir adama karşı duyduğu bu pervasız çekim. Sadece onun tarafından değil, kendi duyguları tarafından da ihanete uğramış hissediyordu, sanki bir maskenin ardında gizlenen gerçek kişi yerine bir maskeye aşık olmak için kandırılmıştı.

"Bana kızma tatlım," diye mırıldandı. "Her şeyi açıklayacağım. Sonunda seni neyin aydınlattığını söyle. Michaels'dı, değil mi..."

"Michaels bunun büyük bir parçasıydı. İlk başta, diğer her şeyden tam olarak emin değildim. Garip davranışlarını hayal ettiğimi ya da aşırı şüpheli olduğumu düşündüm. Stresliydim ve sağlıklı düşünemiyordum. Ama sonra, salonda, Michaels polisi aramamız gerektiğini söylediğinde, doğrudan sana baktı. Bir dedektifin bakacağı gibi değildi... Sanki seni başka bir şekilde tanıyor gibiydi," diye devam etti, bakışları başka yöne kaydı, kelimeleri bulmakta zorlanıyordu.

"Benim hatamdı, Dan'i bulduktan ve Michaels'ı mutfağa götürdükten sonra Sara ile polis hakkında konuşuyordum. Michaels sözümü kesti, kafası çok karıştı ve "polis" diye mırıldanıyordu, onları buradan aradığını söylediğini sandım. Ama aramadı, değil mi? Yardım istemek için bağırmaktan başka bir şey yapamayacak kadar kendinden geçmişti, o kadar kanı görünce şoka girmişti, eline telefon alıp polisi aramasının imkânı yoktu.

Nolan başını salladı, "Haklısın, polisi aramadı. Ama hepsi bu değil, değil mi? Çiviye çakan başka bir şey daha vardı. "

"Karakter kartları, çalışmaya geri dönmemin nedeni buydu..."

Nolan'ın kaşlarını kaldırması üzerine, sesi hissettiğinden daha kararlı bir şekilde devam etti. "Tarot falından sonra Dan'i kendimden uzaklaştırırken elimdeki çantayı düşürdüm ve o kargaşada Dan'in ceketini yere düşürdü. Çantamdaki her şey döküldü ve Dan'in ceplerindekilerin de döküldüğünü varsayıyorum." O

nefes aldı ve zihninde her şeyi bir araya getirmeye çalıştı. "O zamanlar pek düşünmemiştim ama şimdi..."

"Salonda çantamda bir şey ararken Dan'in karakter kartının bende olduğunu fark ettim. Benimki kesinlikle daha önce oradaydı, bu yüzden Dan'in odadan çıkmadan önce yanlışlıkla benimkini aldığını düşünüyorum."

Maddy, Nolan'ın yüz ifadesinin şaşkınlıktan meraka dönüşmesini izledi. "Tam olarak anlayamadım, Maddy. Bunun konuyla ne ilgisi var?"

"Daha önce söylediğin bir şeydi. Dan'e 'Milyoner Playboy' dediniz ve Sara onun bu karakter olduğunu nereden bildiğinizi sorduğunda, çalışma odasına girdiğinizde masanın üzerindeki kartı gördüğünüzü söylediniz. Ama görmüş olamazsın, değil mi? Orada değildi. Çantamdaydı. Ben de gidip kendim baktım ve kartımın, yani 'Ünlü Yazar'ın masanın üzerinde durduğunu ve üzerine kan sıçradığını gördüm."

Nolan yavaşça ellerini çırparken bir mil kadar havaya sıçradı. "Kahretsin! Düşündüğümünden bile daha etkileyicisin ve bebeğim, senin için zaten dünyaları düşünmüştüm! Şimdi sıra bende olmalı. Ama daha rahat bir yere geçelim. Sana kendimi açıklamam gerekiyor ve bu uzun romantik bir hikaye. Bir cesedin ve kan birikintisinin yanında anlatılamayacak kadar romantik."

Maddy'nin kalbi hızla çarpıyor, damarlarında endişe ve merak karışımı bir duygu dolaşıyordu. İtiraz etmek için ağzını açtı ama adamın gözlerindeki coşku tereddüt etmesine neden oldu. Belki de sadece bu karmaşık aldatma ağının gerçekten ne kadar derin olduğunu anlamak için ne söyleyeceğini bilmek istiyordu.

"Seninle bir yere gitmek istediğimden emin değilim," diye cevap verdi, sesinin altındaki belirsizlik titremesine rağmen kararlıydı. "Bana zarar vermeyeceğini söyledin ama seni tanımıyorum. Bu gece bana zaten yalan söyledin."

"Ama mesele de bu Maddy," dedi bir adım daha yaklaşarak. "Beni tanıyorsun. Beni çok iyi tanıyorsun..."

Yavaşça ona doğru yürürken, sanki tokalaşmak istermiş gibi bir elini uzattı. Kız kıpırdamayınca elini kendi elinin içine aldı ve nazikçe sıktı. "Sonunda seninle tanıştığım memnun oldum, Maddy. Ben 'ubelong2me@myyahoo.com."

Bölüm 27

*"Her katil muhtemelen birinin eski arkadaşıdır."
Agatha Christie'den Styles'daki Gizemli Aflair*

MAddy nefesini tuttu ve elini Nolan'ın elinden çekti. "Lütfen tatlım, sana her şeyi açıklamama izin ver. Benden korkmana gerek yok; sana asla zarar verecek bir şey yapmam. İstersen Milton'ın hayatı üzerine bile yemin edebilirim!"

Bu adamın bir yıldan uzun bir süredir ona e-posta gönderdiğini ve Milton adında pasaklı bir kurtarma köpeği olduğunu hatırlamak onu biraz olsun sakinleştirdi. Onu tanıyordu, belki ismen değil; ama düşüncelerini, duygularını ve kesinlikle arzularını biliyordu.

Maddy sanki onunla bu gece ilk kez tanışıyormuş gibi yüzüne baktı, köşeli yüz hatlarını, kapüşonlu ela gözlerini ve o dolgun dudaklarını, defalarca ona tapmak istediğini söylediği dudaklarını katalogladı. Kendisine bir şans vermesi için yalvaran adamın bakışlarındaki ciddi ifadeyi ve çaresizliği fark etti.

Hafifçe titreyerek başını salladı. "Tamam ama Milton'ın üzerine yemin etme. O lanet köpeği seviyorum."

Nolan'ın yüzünde küçük bir gülümseme belirdi, gerginliğin arasından bir rahatlama ışığı parladı. Çalışma odasından çıkıp koridoru geçerek Jude'un daha önce uyuyakaldığı kütüphaneye doğru ilerledi. Tabandan tavana maun kitap rafları

duvarlar deri ciltli kitaplarla doluydu. Bir tarafta taştan bir şömine vardı, şöminenin örtüsü çobanpüskülü ve sarmaşık çelenkleriyle süslenmişti, yaprakların arasından yumuşak, parıltılı ışıklar geçiyordu. İçeri girdiklerinde Maddy büyük cumbalı pencereye baktı, kar hala yoğun ve hızlı bir şekilde yağıyordu, dışarısı bir kış harikalar diyarı gibiydi, sanki Narnia'dan fırlamış gibiydi. Tüm oda o kadar davetkârdı ki, başka bir gün olsa tozlu eski kitaplardan birini kapıp şöminenin yanına kıvrılıp okumak için neredeyse her şeyi yapardı. Burası bir kitapseverin cennetiydi ve Noel arifesini geçirmek için daha iyi bir yol düşünemiyordu. Ne yazık ki bu muhteşem odada bir katilin itiraflarını dinlemek için bulunuyordu.

Şöminenin yanındaki pelüş kanepeye oturdu, sıcaktı, rahattı ve bir parça rahatlamaya başladığını hissetti.

Düşünceleri, karşısındaki koltuğa yerleşen Nolan tarafından bölündü. "Sana neden burada olduğumu ve o uzay israfı Scott'ı neden öldürdüğümü anlatacağım. İstedğin zaman soru sorabilir ya da bana teşekkür edebilirsin."

"Size teşekkür edeceğimi sanmayın, ama devam edin."

Kıkırdadı, bir elini karmakarışık saçlarında gezdirirken mahcup görünüyordu. "Öncelikle ellerimi kaldırıp bir itirafta bulunmalıyım... Yaklaşık bir yıldır seni sanal ortamda takip ediyordum."

Maddy'nin yüzünde bir endişe ifadesi belirdi ve hemen ekledi: "O kadar da kötü değil. Sadece arada bir takviminize göz atmak, sizi sosyal medyada takip etmek, vs..."

Kollarını savunmacı bir şekilde kavuşturarak kaşlarını kaldırdı. "Bu pek de rahatlatıcı değil."

Nolan ellerini sahte bir teslimiyetle havaya kaldırdı. "Kulağa ürkütücü geldiğini biliyorum ama yemin ederim sadece seni daha iyi tanımak istedim. Asla mahremiyetinizi ihlal etmek istemedim. Bu daha çok... kim olduğunu, kim olduğunu anlamaya çalışmakla ilgiliydi."

"Bak, kulağa nasıl geldiğini anlıyorum," dedi öne doğru eğilerek. "Ama sana söz veriyorum, niyetim asla kötü değildi."

Maddy öfke ve merak karışımı bir duygu hissetti. Gözlerini şüpheyle kısarak sordu: "Ne oldu?"

Neredeyse takip edilemeyecek kadar hızlı konuşarak hızla ilerledi. "E-postalarınızı ve dizüstü bilgisayarınızdaki kamerayı hacklemiş olabilirim..."

"Ne?!" Maddy'nin kalbi hızla çarptı. "Az önce e-posta ve kamera dediğinizi duyduğumu sanıyordum? Umarım yanlış duymuşumdur..."

Nolan içini çekerek onun bakışlarıyla buluşmayı reddetti. "E-postalarına ve dizüstü bilgisayarındaki kameraya girdim ama bu konunun dışında. Kahretsin, başlamak istediğim yer burası değildi. Baştan başlayayım, lütfen?"

Maddy yükselen korku dalgasını zihninin gerisine itmek için mücadele etti. Umutsuzca neler olup bittiğini anlamak istiyordu ve sonunda merakı galip geldi. "Tamam, buna daha sonra döneceğiz. Devam edin..."

"Doğru, tamam, her şey denizaşırı görevdeyken başladı," diye başladı Nolan, sesi ciddileşmişti. "Yaralıydım, üsteki bir hastanede sıkışıp kalmıştım ve çok sıkılmıştım. Kitaplarınızdan birini okudum ve bağımlısı oldum."

Maddy sözünü kesme dürtüsüyle savaştı ve içinde dönen duygu karmaşasına rağmen devam etmesine izin verdi.

"Eve döndüğümde seni internetten takip etmeye başladım. Sadece kameraya girdim çünkü sosyal medyada o kadar gizlisin ki zaten bir ilişkin olup olmadığını anlayamadım. Seni fiziksel olarak takip etmek istemedim, sana saygı duyuyorum Maddy ve seni çok fazla korkutmak istemedim. Yani, yatak odasında biraz korku iyi olabilir ama gerçek hayatta değil..." Başını iki yana salladı. "Daniel Scott bu tür şeylerle ilgilenirdi."

Maddy'nin kalbi onun sözlerini işlerken hızla çarptı. Adamın müdahaleci davranışlarını itiraf ettiğini duymak rahatsız ediciydi ama yine de sesinde onu dinlemesini sağlayan garip bir samimiyet vardı. "Yani, bana uzaktan takıntılıydın?"

Nolan'ın ifadesi yumuşadı. "Kulağa sağlıksız geldiğini biliyorum ama hiçbir zaman sadece bununla ilgili değildi. Bağ kurmakla ilgiliydi. Kitaplarınız zor zamanlarımda bana yardımcı oldu. Seni anladığımı hissettim..."

Maddy şakaklarını ovuşturdu, içindeki çelişkili duygularla boğuşuyordu. Bekle, dizüstü bilgisayarım odamdaki masamın üzerinde, yatağımın karşısında! Ne izliyordun?"

"Yatağında başka bir adam tarafından dövülmeni izlemiyordum, çok şükür! O zaman Scott işlediğim ilk cinayet olmazdı, orası kesin," dedi, ellerini kucağında sıkıca kavuşturmuş, ifadesi kararmıştı.

Bu sözler karşısında Maddy'nin midesi bulandı ve dehşete mi kapıldı yoksa merak mı etti bilemedi. "İlk başlarda sadece yazarken ya da etrafta dolanırken seni izliyordum. Pek dışarı çıkmıyorsun. Biraz yalnız görüldüğünü düşündüm ve sana ilk e-postayı gönderdim. Hayatlarında özel biri, bir arkadaş, bir sevgili, tamamen ait oldukları biri olan tüm bu harika karakterler hakkında yazıyorsun. Ben sadece senin de buna sahip olduğunu görmeni istedim... kendini adamış, senin için her şeyi yapabilecek bir adam.

"İlk birkaç e-postayı kameradan açtığını gördüm," diye devam etti, ses tonunda bir nostalji vardı. "Onları okuduğunu görmek çok hoşuma gitti, bu yüzden o andan itibaren onları sadece sen masanda otururken gönderdim."

Maddy, dizüstü bilgisayarının kamerasından tüm o ateşli e-postaları okurken onu izlediğinin ortaya çıkmasıyla sarsılıyordu ki, birden aklına, genellikle bundan sonra ne yaptığını da görmüş olabileceği geldi. "Ben...Ben...kahretsin! Beni gördün, beni benimle gördün..."

"...parmaklar ve oyuncaklar amında mı? Evet bebeğim, gördüm, gördüğüm en iyi, en lezzetli şey seni o kadar heyecanlandırıldığım zaman inliyorsun ve benim için o ce sandalyenin her tarafına krema döküyorsun. Daha sonra seni dilimle temizlemek için neler vermezdim... Bazen amın sandalyenin tam

ve ben sana iyi kız derken sen kendine dokundun. Manzara müstehcendi!"

Maddy neredeyse inledi, bu tür şeyleri okumak onun için bir şeydi, e-postalarında kirli konuşmanın mutlak kralıydı, ama bu kelimeleri o peluş ağızdan o derin sesle geldiğini görmek ve duymak onu ıslattı. Cinsel içerikli mesajlaşmayı seven biri değildi ve daha önce hiç videoda seks yapmamıştı, ya da öyle sanıyordu, bu adamın onun haberi olmadan amını bu kadar yakından görebileceği fikriyle kıvrandı. Bu onu neden bu kadar tahrik etmişti ki! Cidden kendine gelmesi gerekiyordu... düşüncelerine, adamın sikine değil!

"Demek beni takip ediyordun. Bu tam olarak nasıl buraya, bu geceki olaylara yol açtı?"

"Şey, birbirimizi görüyorduk... şey... ben seni bir süredir görüyordum," dedi Nolan, sesi hafifçe düşerek. "Son e-postalarım çok güzel yanıtlar vermeye başladığında, seninle tanışmam gerektiğine karar verdim. Sana sadece hayalimde değil, gerçek hayatta da dokunmak için yanıp tutuşuyordum. Dosyalarınızdan *Ökseotu Altında Kan'ı* indirdiğimde bu ihtiyacım pekişti..."

Maddy yanaklarının ısındığını hissetti ve utancını gizlemeye çalışarak başka tarafa baktı. Yeni karakterleri Hettie ve Felix arasındaki sahnelerin çoğunun onun e-postalarından esinlendiğini fark edebilecek tek kişi Nolan'dı. Felix'i ona benzetmişti, ikisi de eski askerdi, şiddetle sahiplenici, acımasız ve sapıktı. Sanki Felix onun hakkında yazdığı gizli bir aşkı ortaya çıkarmış, günlüğünü bulmuş ve rol aldığı her kirli rüyayı okumuş gibiydi.

Kendini içsel olarak topladı ve
Ona dönerken kayıtsızdı. "Okudun mu?"

Nolan'ın gözleri muziplikle parladı. "Kaç kez okuduğumu tahmin bile edemezsin. Felix'e resmen salyalarım akıyordu, bana kendimi hatırlatıyordu. Sanki sen

Hikâyemizi yazarken nihayet benimle konuşuyordun, karakterlerin aracılığıyla bana aynı şekilde hissettiğini söylüyordun. Benim seni istediğim kadar sen de beni istiyorsun tatlım.

"*Kitabı* okuduktan bir hafta sonra *Bookseller's Choice Ödülleri* için bir bilet aldım. Takviminden Sara ile katılacağını biliyordum. Bütün gece çok gergindim. Yanına gelip kendimi tanıtmayı, belki sana çıkma teklif etmeyi ve birbirimizi tanıdıktan sonra sana gerçekte kim olduğumu söylemeyi planlıyordum..."

Maddy ilgisini çeken bir kaşını kaldırdı. "Ne oldu? Seni kesinlikle görmedim."

Nolan'ın gülümsemesi keskinleşti, ifadesi sertleşti. "O adi herifin, Daniel Scott'ın yanaştığını gördüğümde çok yaklaşmıştım, neredeyse oradaydım. Onunla yatmakla ilgili o iğrenç yorumlarını yaparken, senin üzerinde nefes nefese kalışını dinledim. Tam müdahale edecektim ki Sara koşarak yanıma geldi. Bir süre sonra sen gittin ve onun başka kadınlara yaklaştığını, onları otel odasına götürmeye çalıştığını gördüm. Bu onu radarıma taktı ve ertesi gün onu araştırmaya başladım.

"E-postalarına girdim ve telefonunu klonladım. Bu tür şeylerde oldukça iyiyimdir... Cidden berbat bir piçti. Kişisel hesabında Moira'dan birkaç yıl öncesine ait, bir videodan kurtulmasını isteyen bir e-posta vardı. Olanların çok uzun zaman önce olduğunu, hem kendisinin hem de Priesh'in unutmak istediğini ve eğer videoyu silerse polise gitmeyeceğini söylüyordu.

"Moira'nın e-postası tek değildi; kadınlardan gelen o kadar çok mesaj vardı ki, ya kendilerini rahat bırakmasını ya da 'videolarını' kimseye göstermemesini istiyorlardı. Sara'nın adını ona durması için yalvaran bir dizi mesajdan tanıdım."

Nolan derin bir nefes aldı ve mümkünse yüzü daha da asıldı. "Bulduğum en kötü şey bu değildi... Sana takıntılıydı, Maddy. Biliyorum, konuşmayı seven biri değilim ama sunucusunda senin yüzlerce fotoğrafın vardı-

Muhtemelen varlığından bile haberdar olmadığınız fotoğraflar. Her şeyi kaydetmiş: sosyal medya paylaşımları, etkinliklerden kareler ve hatta onunla seks yapıyormuşsunuz gibi göstermek için fotoğrafları kullandığı bazı iğrenç 'deepfake' porno videoları. Neredeyse aklımı kaçıracaktım."

Maddy midesinin bulandığını hissetti; Dan'in ona olan saplantısının boyutunu tam olarak fark etmemiştir.

"Ayrıca yönetim kuruluna sizi yayın programlarından çıkarmaları için lobi yapmaya başlamıştı. *Mistletoe*'yu yayınlayarak Cupid'in itibarını zedelediklerini ve sizin artık uygun olmadığınızı söyleyen çok sayıda e-posta vardı. Sanırım size şantaj yapmaya çalışıyordu. Endişelenmeni ve en düşük seviyeye inmeni istiyordu, böylece yönetim kurulunu senin aslında bir değer olduğuna 'ikna' edebilecekti. Kendinizi ona borçlu hissetmenizi ve ilerlemelerini memnuniyetle karşılamanızı sağlayacaktı.

Bunu daha önce de yapmıştı.

"Komik olan şey, yönetim kurulunun onunla tamamen aynı fikirde olmamasıydı. Kitaplarınızı ve bir yazar olarak sizi seviyorlar, *Mistletoe*'nun %100 arkasındalar ve Dan onların mutsuz olduğuna dair dedikoduları her y e r e yayıyordu."

Maddy'nin tüm vücudu tiksinti ve öfkeyle titreşti. "O sümüklü küçük pislik! Gerçekten de kovulmak üzere olduğumu düşündüm. Beni işe almak isteyebilecek diğer yayıncıları bile araştırdım. Ama ne kadar çaresiz olursam olayım, Dan ile asla seks yapmazdım. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor!"

"Onun tehlikeli olduğunu biliyordum. Moira'ya ne yaptığını gördüm ve bir partide içkine bir şey katıp seni eve götürmeyi teklif etmesinin an meselesi olduğunu düşündüm. Çok ciddi bir şey yapmam gerekiyordu, ben de bir plan yaptım, Scott'tan kurtulup seni güvende tutacak bir plan. Ve eğer seninle yüz yüze tanışıp konuşabilirsem, çok daha iyi olur," dedi Nolan sakince.

"Eğer birini öldüreceksen bunu şık bir şekilde yapmalıyım diye düşündüm. Bu yüzden kitap lansmanı fikrini ben tasarladım. Bu gece burada olan her şey, birkaç küçük şey dışında, benim tasarımımdı. Sizi etkilemek istedim ve son kitabınıza bir saygı duruşunun, onu herkese kötüleyen adam için uygun bir son olacağını düşündüm.

"Cupid'in sunucusundan Scott'a e-posta gönderdim, gizemli bir cinayet partisi fikrini ortaya atan bir asistan gibi davrandım. Ona yeri, konuk listesini ve hatta karakter kartlarını gönderdim. Scott, açgözlü bir hıyar olduğu için 'asistanından' bu fikri aldı ve uyguladı. Davetli listesinde ona haksızlık eden bazı kişilerin de olmasını istedim: Moira, Priesh, Sara, Helen ve Jude - Dan'in dükkânına ne yaptığını öğrendiğimde sonradan eklenmişti. Onları şüpheli olsunlar diye davet etmedim, acılarının sebebinin ortadan kalktığını ilk elden görsünler diye davet ettim. Biraz olsun rahatlasınlar diye. Çok empatik biriyim," dedi kocaman bir sırıtışla.

Maddy onun çarpık ahlak anlayışını sindirmekte zorlanarak bir kaşını kaldırdı. "Bu oldukça Makyavelist bir davranıştı, Nolan..."

"Biliyorum, değil mi? Dolambaçlı benim göbek adım ve bu kadarla da bitmiyor. Siz gelmeden önce evdeydim, bir ağırlama acentesinde çalışıyormuş gibi yaptım ve kendime burada bir iş buldum. Yaşlı Bay Michaels'a akşam yemeği servisinde yardım etmek için bu gecenin nöbet listesinde olduğumdan emin oldum," diye göz kırptı.

"Gerçekten mi? Sana benzeyen biri tabağımı masaya koysaydı fark ederdim," diye mırıldandı yarı ciddi.

"Tatlım, gururum okşandı! Ama beni göremezsin. Mutfaktan çıkmamaya özen gösterdim. Scott'ı öldürmeyi ve sonra da filmdeki adam Kolski gibi davranarak ortaya çıkmayı planladım. Bu arada öyle biri yok; sadece bir 'içeriye' ihtiyacım vardı, bu yüzden Scott'ın 'asistanı' onu konuk listesine ekledi. Belki bu seksi Amerikalı ile travma bağı kurmak istersin diye düşündüm.

Yapımcı seni büyük kötü katilden korumak için geliyor. Aksanım üzerinde bile çalıştım... Hiç kovboya bindin mi bebeğim?" Boğucu bir Teksas tınısıyla söyledi.

Maddy ciddi ifadesini korumak için mücadele etti, zihni inançsızlık ve entrika karışımıyla dönüyordu. Adamın sesindeki çapkınlık Maddy'nin içinde küçük kıpırtılar yarattı ve adamın tüyler ürpertici açıklamaları karşısında bile yadsınamaz bir çekimi ateşledi. Durumun ciddiyetini kendine hatırlatmak zorunda kaldı.

"Yani bir şekilde ona zehirli bir kokteyl verdin ve hiçbirimiz seni görmeden onu öldürmeyi başardın öyle mi?" Maddy hâlâ onun itirafının büyüklüğüyle boğuşurken sordu.

"Evet, ben bir gaziyim. Son beş yılımı görünmeden insan öldürme konusunda çok iyi olmak için harcadım. Kokteyl kolaydı. Scott'ın miksoloji uzmanı olduğuna dair tüm o konuşmalar saçmalıktı. Michaels personele barmenlik deneyimi olan var mı diye sordu çünkü ev sahibinin belirli bir içkiyi nasıl karıştıracağını gösterecek birine ihtiyacı vardı. Hareketli bir şiir gibiydi. Kitabınızdaki "Ökseotu Öpücüğü" olduğu ortaya çıktı. Zehiri planlamamıştım ama fırsat kucağıma gelince dayanamadım," diye açıkladı Nolan, gözleri gurur ve heyecan karışımıyla parlıyordu.

"Partiye erken geldi ve ona nasıl yapılacağını gösterdim, Adele'in dikkati dağıldığında meyve suyunu içine attım, Adele hizmetçi kostümü giymişti. Hepsini içti, yardımım için teşekkür etti ve salona geri döndü. Ondan sonra onu öldürmek çok kolaydı, kendinden geçmişti. Ve itiraf etmeliyim ki, kart okumadan sonra onunla karşılaştığında kanım kaynıyordu. Öleceğini anladığında yüzündeki ifade çok hoşuma gitmişti, kuduz bir köpeği uyutmak gibiydi."

Maddy onun ses tonundaki soğukluktan ve cinayeti tarif edişindeki rahatlıktan dolayı omurgasında bir ürperti hissetti.

"Üstüm başım kan içindeydi, bıçak kullanmak pis bir iş, bu yüzden temizlenmek için acele etmedim ve evin arka tarafındaki kapılardan birinden çıkıp ön kapıya doğru iki tur attım. Karda ilerlemek zor işti ama şikayet edemezdim, köye giden yol bu noktada tamamen kapalıydı, bu yüzden randevumuz için bütün gecem olacağını biliyordum, Maddy.

Maddy şok olmuş bir şekilde küçük bir inilti çıkardı, Nolan'ın onu korumak için Dan'i nasıl acımasızca öldürdüğünü sakın bir şekilde anlatması dehşet vericiydi ama aynı zamanda utanç verici bir şekilde tahrik ediciydi. Daha önce hiç kimsenin dünyasının odak noktası olmamıştı. O bir katildi ama kendisini hiç bu kadar güvende hissetmemiş, onun kendisine zarar vermeyeceğinden hiç bu kadar emin olmamıştı.

"Bekle, ne demek randevu?" Kız sormayı başardı. "Oh! Planım her zaman iki yönlüydü. Daniel Scott'tan kurtulmak. ve sana yapabileceğim en iyi randevu gecesini yaşatacağım. Kendi kendime düşündüm, Madeleine Montgomery kim? Neleri sever? Onu ne heyecanlandırır?"

"Peki bu soruların cevabı neydi?" Cevabından yarı yarıya korkarak araştırdı.

"Yine, kolay... cinayet, kargaşa ve gizem. Sen karanlıkta büyürsün, tatlım. Bu geceki gibi bir gece, o küçük kara kalbinin genellikle sadece yazdığı türden şeylerle yüzleşeceğin bir gece? Bu benim sana hediyeimdi, dedektiflik fantezilerini sadece kağıt üzerinde değil gerçek hayatta da yaşayabileceğin mükemmel bir akşam. Bu zorluğun üstesinden geldin, bebeğim. Bu evi, konukları ve tabii ki beni didik didik ettin."

Nolan sandalyesinden kalktı ve Maddy'nin önünde diz çöktü, iri ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Bu geceden keyif aldığını biliyorum. Bulmacanın tüm parçalarını bir araya getirmeye çalışırken canlandın. Bu seni heyecanlandırdı, kalbinin daha hızlı atmasını sağladı, kanın ısındı... amın ıslandı."

Uzaklaşmaya çalışan Maddy'nin ellerini kavradı. "Ama tüm bunlar için kendini suçlu hissettiğini de biliyorum. Bir adamı, hatta Dan kadar aşağılık birini öldürdüğümü bile bile beni hâlâ istediğin için utanıyorsun." Başını onun kucağına eğdi ve sıkıca tuttuğu ellerini öptü. "Bir seçim yapmalısın bebeğim. Endişelenmeyi bırak. Bu düşünceleri bir kenara bırak ve sana nasıl hissettirdiğime odaklan."

Maddy, onun yoğun gözlerinin içine baktı, kalbinin hızla çarptığını ve nefesinin kesildiğini hissetti. "Öylece teslim mi olacaksın?"

"Sadece teslim ol tatlım..." diye yumuşak bir sesle cevap verdi, sesi kadının nabzını daha da hızlandıran hipnotik bir cazibeyle doluydu.

İçinde dönüp duran çelişkili duygular, adamın yaptıklarının şoku, gecenin heyecanı ve adamın üzerinde yarattığı dayanılmaz çekim arasında sıkışıp kaldığını hissetti. Sözleri havada asılı kalmış, vaat ve tehlikeyle ağırlaşmıştı.

"Görmüyor musun? Sana hayatın sadece yazıp çizdiğin bir yönünü gösterdim," diye devam etti Nolan, ellerini sıkıca ama şefkatle kavrayarak. "Bu sadece benimle ilgili değil. Bu seninle ilgili, senin ne istediğinle ilgili. Gölgelerle dolu bir dünyada yaşıyordun ve ben sana kendi şartlarınla ışığa adım atma şansı sunuyorum."

Nolan'ın samimiyeti kafasının karışmasını önledi ve bir an için kendine olasılıkları hayal etme izni verdi. Gece, içinde derinlerde bir şeyleri uyandırmıştı ve Nolan haklıydı, tehlikenin içinde bir heyecan, kaosun içinde sarhoş edici bir cazibe vardı.

"Korkuyorum," diye itiraf etti, sesi ancak fısıltıyı geçiyordu.

"Güzel," dedi sırtarak. "Demek ki hayattasın. Unutma, seni her zaman güvende tutacağım. Güven bana."

Seçeneklerini tartarken Maddy'nin kalbi göğsünde çarpıyordu. Aralarındaki kıvılcımı, hem heyecan verici hem de korkutucu hissettiren bağlantıyı inkâr etmek mümkün değildi. Belki de

Bilinmeyeni kucaklamanın, ne kadar karanlık olursa olsun
onun sunduğu her şeyi hissetmesine izin vermenin zamanıydı.
"Tamam Nolan, teslim oluyorum."

Bölüm 28

"Sanırım aşk bir cesaret eylemidir."
Agatha Christie'den *Bacalar*

Nolan onu önce nazikçe öptü ve mantıklı düşünceleri onu alt edecekmiş gibi görüldüğünde, diliyle ağzını açarak yaladı.

İçeride.

"Benim için açıl bebeğim, işte bu," diye inledi Maddy'nin dili onunkine sürtündüğünde, onu öpmek en iyi uyuşturucu gibiydi ve neredeyse zevkten sayıklıyordu. Çenesini avucunun içine aldı ve öpücüğü derinleştirmek için başını eğdi, diğer eli soluk pembe saçlarına dolandı. Ateşin sıcaklığı karşısında kanepeye uzanana kadar yavaşça geriye doğru yattılar, Maddy Nolan'ın kaslı vücudunun altındaydı.

Maddy uzun zamandır bu adamla ilgili hayaller kuruyordu ama bu hayallerin hiçbiri onun vücudunu tam burada, şu anda kendi vücudunda hissetmekle kıyaslanamazdı. Elini adamın ensesine doğru kaydırды ve saçlarının yumuşaklığına hayran kaldı. Cennet gibiydi.

"Siktir bebeğim! Lütfen sana dokunmama izin ver," diye fısıldadı dudaklarına. "Bu gece senin için çok iyi bir çocuk oldum. Sen de benim iyi kızım olup bu amcığı almama izin verecek misin? Buna ihtiyacım var, Maddy."

Nolan bir eliyle kalçalarını okşayıp elbisesini beline kadar kaldırarak külotuna ulaşırken, onun övgüsünden mutluluk duyarak kabaca başını salladı. Bir süre durup ona baktı

birkaç dakika ve saygıyla ıslanmış kumaşı kenara itti, parmakları klitorisinin üzerinde hafifçe fırçaladı. Bu dokunuş Maddy'nin sırtını kamburlaştırdı, nefesi yumuşak pantolonlarla geliyordu, o kadar ıslaktı ki parmakları kesinlikle hiçbir direnç göstermeden içine itmeden önce kolayca ileri geri yaldızlandı.

Nolan alt dudağını ısırarak parmaklarının kızın amına girip çıkmasını izledi. "Tatlım, parmaklarımın üzerine boşalmanı istiyorum, çok darsın. Son bir yıldır kimseyle birlikte olmadığını biliyorum, beni, sikimi bekliyordun ama seni hazırlamam gerekiyor."

Maddy onun kirli sözleriyle inledi ve Nolan onu öptü, özensiz ve ıslak, dişler çarpışıyordu. Maddy'nin içinde tam doğru noktayı buldu ve Maddy haykırdı, bu ses onu daha da kamçıladi, patlayacakmış gibi hissedene kadar o bölgeyi sürekli ovdu. Nolan dudaklarını boynunda gezdirdi, öptü ve yaladı. Dişleri cildine süründüğünde titredi ve aynı anda ısırıp başparmağını hassas klitorisine bastırduğunda serbest bırakıldığını haykırdı. "Mmm, biraz acı işe yaradı, benim için çok iyi..." dedi, bıraktığı ısırık izini yalayarak ve burnunu çekerek.

Kadın orgazmdan inerken Nolan ayağa kalktı ve kıyafetlerini çıkarmaya başladı, gömleğinin düğmelerini açmasını izledi, gözleri bileğinden pazusunun tepesine kadar uzanan dövmelere takıldı - inanılmaz derecede tanıdık gelen dövmeler.

"O da ne?" dedi nefes nefese, eliyle kolunu göstererek. "O dövmeler... onlar benim. Yani, benimkilerle tamamen aynılar!"

"Biliyorum," diye cevap verdi yumuşak bir gülümsemeye. "Sadece bizi birbirimize bağlayacak fiziksel bir şey istedim. Kitaplarını da çok seviyorum; her okuduğumda sana biraz daha aşık oluyorum. Bu yolculuğu koluma yazdırmak bana uygun geldi. Yine de farklı bir sanatçıya gittim, bu yüzden aynı değiller... sizinkinin fark etmesini ve size bahsetmesini istemedim. Her satır bir şey anlatıyor.

hikayemizin bir parçası. Benim için ne ifade ettiğinin bir hatırlatıcısı olarak seni yanımda taşımak istedim."

Daha yakına eğildi ve parmak uçlarıyla karmaşık desenlerin izini sürdü. "Bu... çok güzel," diye fısıldadı, içinde bir duygu karmaşasının dalgalandığını hissederek. "Ama aynı zamanda biraz da çılgınca."

"Belki," dedi, bakışları yoğunlaşmıştı. "Ama sahip olduğumuz şey sıradan bir şey değil."

Nolan aralarındaki mesafeyi kapattı, onu kendine çekerken vücudunun sıcaklığı yayılıyordu. Maddy kendini o ana teslim olmuş, ortak deliliklerinin derinliklerine dalmaya hazır hissediyordu.

"Sanırım benim için hazırsın bebeğim," dedi boğuk bir sesle, pantolonunu ve boxer'ını kalçalarının üzerinden aşağı doğru iterek. Maddy bir an için gözlerini kapattı, aşırı his yüklenmiş hissediyordu. Tekrar baktığında tamamen çıplaktı, çok büyük horozu tam orada, yüzünün önündeydi. "Siktir, kocaman olmuşsun!" Uzun olmaktan ziyade kalındı, dikti ve ihtiyaçla zonkluyordu.

"Övünmeyi sevmem," dedi Nolan kendini beğenmiş bir şekilde, "ama bu yüzden seni hazırlamam gerekiyordu. Şimdi dilini çıkar bebeğim."

Sesindeki otoriter ton karşısında ürperen Maddy, sırf ona tekrar iyi kızım diyebilisin diye ne isterse yapmaya karar verdi. Ağızını sonuna kadar açtı ve dilini olabildiğince dışarı çıkardı. Nolan bir elini arkasındaki kanepenin arkasına koyarak öne doğru eğildi ve Maddy'nin diline sikinin başıyla vurdu.

"Beni güzelce ıslat Maddy, o güzel küçük dilini kullan..."

Doldurulma ihtiyacıyla bacaklarını birbirine kenetleyerek adamın şaftını dibinden ucuna kadar yaladı ve dilini zaten sızıntı yapan başının etrafında döndürdü. Keskin tadı onu iyice açtı, ıslak ağızına çekti, saçlarını kavrarken başını salladı. Onun etrafında inledi

Çok sıkı çektiğinde ve küfür ederek dudaklarının arasından çekildiğinde.

"Bu çok yaramazdı... açgözlü kızım döllerimi bu kadar çok mu istiyor? Böyle yapmaya devam edersen sonum gelmez ve içinde olmayı çok istiyorum. Bu şişko siki alacaksın ve ben de o amcığı mahvedeceğim, damlayana kadar seni döllerimle dolduracağım. Bunu ister misin bebeğim?"

"Kahretsin, evet, bunu istiyorum! Seni istiyorum! Doldur beni..." "İyi kızlar ne der?"

"Lütfen... lütfen beni becer ve döllerinle doldur." "Çok nazıkçe istediğin gibi... arkanı dön tatlım."

Maddy doğrulup arkasını döndü. Nolan onun kalçalarını kolaylıkla kavradı ve elleri ve dizleri üzerinde durana kadar kaldırdı.

"Mükemmel bebek," dedi kıcını sıkarak. "Ellerini kanepenin koluna koy, işte böyle, tam oraya ve sakın hareket ettirme. Tamam mı?"

Maddy ürpertici bir nefes verdi ve başını salladı. Adamın yarığı boyunca sikiyle ileri geri hareket ettiğini hissetti, ta ki kız kıvranıp üzerine doğru itmeye çalışana kadar. Arka tarafında keskin bir acı hissetti, "Sana hareketsiz kalmanı söyledim Maddy yoksa bu çok çabuk bitecek..." Ona şaplak attığı yerdeki yanığı nazıkçe ovaladı ve hiçbir uyarıda bulunmadan amının içine tamamen itti. O kadar büyüktü ki neredeyse acı veriyordu, yavaşça çekip tekrar içeri girmeden önce uyum sağlamasına izin vermek için durdu. Vücudunun ondan uzaklaşmaya çalışmasına, izinsiz girişten kaçmaya çalışmasına engel olamadı. Aşağı uzandı ve klitorisine dokundu, vücudunun gevşemesini istedi ama kık yanağında başka bir sert dokunuş hissetti, "hayır hayır hayır.....bu bana ait." Nolan onun elini tuttu ve her iki bileğini de esir aldı. Diğer eliyle klitorisinin etrafında tembel daireler çizmek için altına uzandı, "Büyük olduğumu biliyorum bebeğim ama söz veriyorum iyi hissettireceğim. Sadece

Bana istediğimi ver ve kıpırdama yoksa seni kötü bir kız gibi şaplamaya devam etmek zorunda kalacağım. Bunu istemeyiz, değil mi?"

Maddy konuşmadan başını salladı. Onun onayını aldıktan sonra hareket etmeye başladı, vücudu dolgunluk hissiyle rahatlarken sikini içeri ve dışarı sürükledi. İtaatsizlik etmeyeceğini görünce elini bileklerinden çekti ve kalçalarından birini sıkıca kavradı, dizlerini kullanarak uyluklarını esneyebildikleri kadar açtı ve içine girmeye başladığında neredeyse onu tuttu. "Gördün mü, bunu yapabileceğini biliyordum," dedi nefes nefese, kalçalarının her dönüşünde nefes nefese, "beni çok iyi alıyorsun. Sen benim sikim için yaratılmışsın bebeğim."

Maddy karışık bir inilti çıkardı, ne kadar iyi hissettirdiğiyle zar zor nefes alabiliyordu. Adamın hamleleri yavaşladığında ve parmakları klitorisini terk ettiğinde çaresizlik içinde inledi, "Nesin sen... oh!" Adam kıcının yanaklarını ayırdığında nefesi kesildi ve ılık sıvının kıvrımından aşağı damladığını hissetti. Az önce üzerine tükürmüştü, bu çok iğrençti ama yine de amının onun sikine yapıştığını hissetti.

Kalın parmaklarından biri ıslak izi takip ederek daha önce kimsenin oynamasına izin vermediği bir yere ulaştığında kadın gerildi. Sıkı kaslardan oluşan küçük halkaya bastırdı ve sikiyle hızını artırırken okşamaya başladı. Bu garip bir duyguydu, lanet olası iyi bir duyguydu ve kendini parmağına karşı kıcını geri iterken buldu.

"Tanrım," diye inledi, "hoşuna gitti mi? Böyle pis bir kız olacağını biliyordum, benim pis, mükemmel, pis kızım," dedi tüm parmağı yavaşça içine girerken. "İşte böyle bebeğim, rahatla, hareket edebilirsin, kendine dokunabilirsin." Maddy ona söyleneni yaptı ve parmağını çekip tekrar içeri iterken klitorisini daire içine aldı ve horozuyla senkronize oldu. Her iki deliğin de dolu olduğu hissi, parmağını ve büyük horozunu ileri geri sürüklerken sürtünme, onun etrafında çırpınan kedi vardı. "Ben.... geleceğim" diye hıçkırdı.

"Aferin kızım, çok güzelsin Maddy, sikimin üzerine gel ve beni ne kadar sevdiğini göster. Şimdi bebeğim, şimdi, ben de geleceğim..."

Maddy bir çılgınlıkla kendini bıraktı ve tüm vücudu şimdiye kadar yaşadığı en yoğun orgazmıla kasıldı, dalgalar halinde ona çarptı, birbiri ardına muhteşem bir his. Nolan bağırırken kalçalarının teklediğini hissetti ve onu vücuduna doğru sıkıca çekti, sıcak spermi onu doldurdu.

Birlikte yere yığıldılar ve Nolan onu nazikçe ters çevirerek başına bir öpücük kondurdu. "Dinlen tatlım, benim için çok iyiydin, hayal edebileceğimden çok daha iyiydin."

* * *

Maddy karanlığın içinde, yün battaniyenin altında sıcacık ve rahat bir şekilde uyandı. Gerindi ve tüm vücudunun ağrıdığını fark etti ve işte o zaman önceki gece olanları hatırladı. Aklına Nolan'la paylaştığı tutkulu öpücükler geldi; Nolan'ın dokunuşları içinde bir şeyleri harekete geçirmiş ve hayatının en samimi anlarından bazılarına yol açmıştı. O anlar şefkatli ama yoğundu, kalplerin ve arzuların çarpışması diğer her şeyi silikleştiriyordu. Ama şimdi günün sert ışığında, durumun gerçekliği yüzüne vururken, bu kadar karanlık bir tarafı olan, affedilemez olduğunu düşündüğü çizgileri aşmış bir adama karşı nasıl bu kadar çok şey hissedebildiğini merak etmekten kendini alamıyordu. Yine de o anı, dudaklarının sıcaklığı, bir araya geldiklerinde vücudunun verdiği his onu sarsmış ve her şeyi yeniden hissetmek için çaresiz bırakmıştı. Battaniyeyi üzerinden atarak oturdu ve ağrıyan vücudunu gerdi.

Kaslar. Noel sabahıydı. Evin bir ucundan diğer ucuna

soğuk zeminde pencereye uzandı ve artık huzurlu olan buz tutmuş manzaraya baktı. Gece kar yağışı durmuştu ve bahçe şimdi sabahın ilk ışıklarında parıldayan beyaz bir denizden ibaretti. Derin ve eşit nefesler alırken içine bir şey yerleşti, Ashbourne Malikânesi'ne geldiğinden beri ilk kez sakinleştiğini hissetti. Kapı aralığından gelen bir gırtlak sesiyle irkildi. Nolan orada durmuş, Noel ağacının parıldayan ışıkları yüzünü renklendirirken usulca gülümsüyordu.

"Günaydın bebeğim, nasıl hissediyorsun? Sana kahve getirdim ve biraz ağrı kesici bulmayı başardım, biraz ağrın olabileceğini düşündüm, dün gece o mükemmel vücudu gerçekten kullandım." Nolan ona bir fincan uzattı ve hapları eline tutuşturdu.

"Saat kaç? Maddy yüzünü buruşturdu ve hapları büyük bir yudum kaynar kahveyle birlikte yuttu.

"Saat 5.30'u biraz geçti, Mutlu Noeller!" diye sıırıttı. "Diğerlerini kontrol ettim, herkes hala uyuyor ama eminim yakında uyanırlar. Bahçeyi gördünüz mü? Ne manzara ama, Noel günü böyle bir kar yağışı pek sık görülmez."

Maddy başını salladı ve elindeki kahve fincanının üzerinden Nolan'ın aptalca güzel yüzüne baktı. Sakinlik hissinin kaybolduğunu hissetti. Ona bu kadar yakından bakmak, içinde bulundukları durumun ezici anlamsızlığını bir kez daha hatırlattı. "Dün gece olanlar hakkında konuşacak mıyız?"

"Konuşacak ne var ki? Çöpü dışarı çıkardım, şimdiye kadarki en iyi randevumu yaşadım ve sonunda hayallerimin kadınıyla birlikte oldum. Gerçekten çok basit."

"Birini öldürdünüz, adam piçin teki olsa bile polis sizi tutuklayacak ve anahtarı bir kenara atacak! Sonra ne olacak? Bana hapishaneden e-posta mı göndereceksin? Hapishane mektup arkadaşı olmak istediğimden emin değilim!" Maddy sesinin ne kadar tiz ve panik içinde çıktığını duyabiliyordu ama

Elinde değildi. E-postaları onu hayatındaki tek değışmezlerden biri haline getirmişti ve sadece birkaç dakika önce kara bakarken Dan'i öldürmüş olmasının bencilce umurunda olmadığını, sadece onu kaybetmek istemediğini fark etmişti.

"Sana söyledim, her şeyi planladım, gerçekten bunu aşmanın bir yolunu bulamayacağımı mı düşünüyorsun? Seninle dünyadaki her şeyden daha çok birlikte olmak istiyorum, bir ekranın arkasında değil, ete kemiğe bürünmüş olarak, her gün. Seni seviyorum Maddy ve bana ait olduğunu göstermek için bir şans istiyorum," dedi Nolan, yüzü açık ve yalvarırcasına. "Bu şimdiye kadar yaşadığım en güzel Noel sabahıydı, birbirimize sarılmış olarak uyanmak, istediğim şey bu. Hayatımızın geri kalanında her gün.

"Asıl soru, benimle birlikte olmak istiyor musun? Dün gece seni bana bir şans vermeye ikna etmek için yeterince şey yaptım mı ve bir adamı öldürdüğüm gerçeğini görmezden gelebilecek misin? Beni polise teslim edecek misin?"

Nolan'ın kendisine olan aşkını itiraf etmesi karşısında hem sevinen hem de dehşete düşen Maddy inledi, "Seni istediğimi inkâr edemem, uzun zamandır istiyorum ama bunun nasıl yürüyeceğini anlayamıyorum. Dan berbat bir adamdı ve öldüğü için üzgün değilim. Polise senin yaptığını söylemeyeceğim ama diğerleri Dedektif Moore hakkında konuşacaklar, bunu biliyorsun değil mi? Ve seninle en çok vakit geçiren ben olduğum için beni sorgulayacaklar."

"Öncelikle, eğer benimle birlikte olmak istiyorsan bunu başaracağım, bir yolunu bulacağım, tıpkı bu gece planladığım gibi. Polise gelince, yaklaşık on beş dakika önce onları aradım, yakında burada olurlar, yol temizlenmiş gibi görünüyor. Onlara da diğer konuklarla aynı şeyi söyleyin, ben gelip herkesle görüşen bir dedektiftim ama bu sabah ortadan kaybolmuş gibiydim. Yakında Dedektif Moore diye birinin olmadığını anlayacaklar, mutfakta çalışan adam da öyle. Sadece o güzel amcığı ya da e-postaları yok ettiğimden bahsetmeyin, her şey yoluna girecektir."

Nolan onu kendine doğru çekti ve vücudunun sıcaklığıyla sardı. "Sana bir hediye aldım." Elini cebine attı ve narin bir gümüş zincir çıkardı, Maddy'nin sarkan küçük tılsımı görebilmesi için zinciri havaya kaldırdı. "Bu bir ökse otu dalı. Sana birlikte geçirdiğimiz zamanı hatırlatmasını istiyorum. Beni özlediğinde onu tut ve yumuşak Noel ışıklarını, tarçını ve tatlı öpücükleri düşün. Ama onun da zehirli olduğunu unutma, tıpkı benim aşkım gibi. Unutma, sen benimsin tatlım ve seni kaybetmemek için her şeyi yaparım."

Nolan, aralarındaki bağı bir sembolü olan kolyeyi üzerlerinde tuttu. "Biz var bizim Ökseotu, Bebeğim, Yani Öpücük Bana veda et. Gözyaşı yok, çok yakında görüşeceğiz. İkinci bir randevumuz olacak ve bu seferkinden daha iyi olması için elimden geleni yapacağım."

Maddy gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü hissetti, onu bir daha ne zaman göreceğinin belirsizliği kalbini parçalıyordu. Gözyaşlarını çabucak sildi ve öne doğru eğilerek dudaklarını onunkilere bastırdı. "Tamam, ikinci bir randevu... belki bana gerçek adını söylersin... ama cinayet yok. Sana ait olduğumu kanıtlaman için sana bir şans vereceğim..."